

คนอ้วนในงานจิตรกรรม : กรณีศึกษาผลงานของ
เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร ระหว่างปี ค.ศ. 1969 – 2011

พรรณี บุญเทพประทาน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปกรรม
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**PROPORTIONALLY EXAGGERATED IDENTITY IN
PAINTING: A CASE STUDY OF PAINTING BY FERNANDO
ANGULO BOTERO DURING 1969 - 2011**

PUNNEE BOONTHEPPATAN

A thesis submitted in partial fulfilment of the requirements for

Master Arts in Fine and Applied Arts

Academic Year 2017

Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ชื่อเรื่อง	คนอ้วนในงานจิตรกรรม:กรณีศึกษาภาพเขียนของ เฟอ์นันโด แองกูโร โบเคโร ระหว่างปี ค.ศ. 1969-2011
ชื่อผู้วิจัย	พรณี บุญเทพประทาน
สาขาวิชา	ศิลปกรรม
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์สมชาย พรหมสุวรรณ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์หิระพงษ์ กุลพิศาล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ประไพ วีระอมรกุล

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาด้านหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปกรรม

 คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

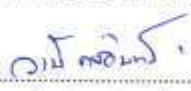
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ
 (ดร.นรธิดา ชอรวมเดช)

 กรรมการ
 (รองศาสตราจารย์สมชาย พรหมสุวรรณ)

 กรรมการ
 (รองศาสตราจารย์หิระพงษ์ กุลพิศาล)

 กรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ประไพ วีระอมรกุล)

 กรรมการและเลขานุการ
 (อาจารย์วารี คงอินทร์)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	คนอ้วนในงานจิตรกรรม : กรณีศึกษาผลงานของ เฟอ์รน์นโด แองกูโร โบเตโร ระหว่างปี ค.ศ. 1969 - 2011
ชื่อผู้วิจัย	พรรณี บุญเทพประทาน
สาขาวิชา	ศิลปกรรม
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์สมชาย พรหมสุวรรณ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์พีระพงษ์ กุลพิศาล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ประไพ วีระอมรกุล
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลงานจิตรกรรมเรื่องคนอ้วนในงานจิตรกรรมกรณีศึกษาภาพเขียนของ เฟอ์รน์นโด แองกูโร โบเตโร ที่สร้างขึ้นระหว่างปีค.ศ. 1969 ถึง ค.ศ. 2011 ในประเด็น แนวคิด การจัดภาพ การบิดเบือนรูปคน เทคนิคการระบายสี ชุดสี และ 2) เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างสรรค์ผลงานเรื่องคนอ้วน ด้วยสื่อคัลลิกรบนผ้าใบ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผลงานจิตรกรรมของเฟอ์รน์นโด แองกูโร โบเตโร คัดเลือกโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง แบบวิเคราะห์ตารางกริด แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและแบบประเมินคุณภาพผลงานและผลงานสร้างสรรค์ของผู้วิจัย โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ใช้เทคนิคเดลฟายประยุกต์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยร่วมกับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประเด็นเรื่องแนวคิด พบว่า โบเตโรใช้แนวคิดในการสร้างภาพ ได้แก่ การพักผ่อน ความอบอุ่น ศาสนา การอดตัว ประเด็นการจัดภาพ พบว่า โบเตโร นิยมจัดภาพแสดงความสมดุลแบบซ้ายขวาคล้ายกัน การบิดเบือนรูปคนพบว่า นิยมบิดเบือนสัดส่วนอวัยวะขยายให้ใหญ่เกินจริง ประเด็นเทคนิคการระบายสี พบว่า ใช้เทคนิคระบายสีไล่สีน้ำหนกอ่อนแก่ และระบายสีเรียบผสมผสานกัน ประเด็นชุดสีพบมาก ได้แก่ สีน้ำตาล สีดำและสีเขียวมน้ำตาลตามลำดับ
2. การสร้างสรรค์ผลงานของผู้วิจัย แนวคิดที่ใช้ ได้แก่ การพักผ่อน ความอบอุ่น ศาสนา และการอดตัว โดยใช้การจัดภาพแสดงความสมดุลแบบซ้ายขวาคล้ายกัน การบิดเบือนรูปคนใช้วิธีการบิดเบือนสัดส่วนอวัยวะขยายให้ใหญ่เกินจริง สำหรับประเด็นเทคนิคการระบายสี ใช้เทคนิค

ระบายสีใต้น้ำหน้าก่อนแก่และระบายสีเรียบผสมผสานกัน ชุดสีที่ใช้ ได้แก่ สีน้ำตาล สีดำและสีเขียวอมน้ำตาลตามลำดับ

คำสำคัญ: จิตรกรรม คนอ้วน การบิดเบือน

Title	Fat People in Paintings: A Case Study of Fernando Angulo Botero’s Paintings during 1969-2011 AD.
Author	Punnee Boonthepprathan
Program	Fine and Applied Arts
Major Advisor	Associate Professor Somchai Promsuwan
Co-advisor	Associate Professor Pirapong Kulpisarn
Co-advisor	Associate Professor Prapai Weeraamornkul
Academic Year	2017

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to study the fat people in paintings through a case study of Fernando Angulo Botero’s paintings during 1969-2011 AD. in terms of concept, composition, distortion, painting technique, and colour set and 2) to create the paintings entitled “Fat People” with acrylic on canvas. The sample included Fernando Angulo Botero’s paintings obtained through purposive random sampling. The research instruments involved structured observation checklist, Grid Table Analysis Form, structured interview, and painting’s quality assessment form. Data were statistically analyzed in percentage and MEAN and were analyzed using content analysis.

The findings revealed as follows.

1. The concepts used by Fernando Angulo Botero in his paintings referred to relaxation, warmth, religion and self-expression. The composition mostly employed was symmetry. The enlargement of the body organs was employed as distortion for exaggeration. Grade painting and flat painting were adopted as painting techniques. The colour set used in paintings were brown, black and taupe.

2. The paintings created by the researcher in the present study employed the concept of relaxation, warmth, religion and self-expression while symmetry was applied as a composition. The body organs were exaggerated via enlargement as distortion. Grade painting and flat painting

were adopted as painting techniques. The colour set used in paintings were brown, black and taupe.

Keywords: Paintings, Fat People, Distortion

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงอย่างดียิ่ง ด้วยความกรุณาอย่างสูงจากรองศาสตราจารย์สมชาย พรหมสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์พีระพงษ์ กุลพิศาล และรองศาสตราจารย์ประไพ วีระอมรกุล อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ให้ความรู้ ข้อคิดเห็นตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง จนทำให้การศึกษาวิทยานิพนธ์ครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ไมตรี หอมทอง ศิลปินอิสระที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์เครื่องมือในการวิจัยตลอดจนอำนวยความสะดวกพร้อมข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ ขอขอบพระคุณเจ้าของหนังสือ ตำรา เอกสารและผลงานวิจัยทุกฉบับ ที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาค้นคว้า อ้างอิง ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ขอขอบคุณพี่น้องทุกท่านที่ศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณครอบครัวที่ให้การสนับสนุนทั้งกำลังกายและกำลังใจที่ติดตลอดมา คุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาขอขอบแต่บิดามารดา คณาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในด้านต่างๆ โดยผู้ศึกษาจะนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

พรรณี บุญเทพประทาน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฌ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคนอ้วน.....	7
เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโรกับจิตรกรรมคนอ้วน.....	15
หลักการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม.....	25
ทฤษฎีสี.....	29
องค์ประกอบศิลป์.....	37
เทคนิคการระบายสีอะคริลิก.....	47
จิตรกรรมภาพเหมือนบุคคล.....	49
ทฤษฎีศิลปะที่เกี่ยวข้อง.....	50
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	54
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	54
ขั้นตอนการวิจัย.....	59
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	69
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	82
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาผลงานจิตรกรรมจำนวน 10 ภาพ.....	84
ผลงานสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 1	88
ผลการสังเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เทคนิคเดลฟายประยุกต์.....	93
ผลงานสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2	94
สรุปผลการสร้างสรรค์ผลงาน.....	98
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	100
สรุปผลการวิจัย.....	101
อภิปรายผลการวิจัย.....	102
ข้อเสนอแนะการวิจัย.....	103
บรรณานุกรม	104
ภาคผนวก	108
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	109
ภาคผนวก ข หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ.....	111
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรม 10 ภาพ.....	115
ภาคผนวก ง ตารางสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2.....	156
ภาคผนวก จ ภาพแสดงการวิเคราะห์ผลงานของผู้เชี่ยวชาญ.....	165
ภาคผนวก ฉ หนังสือตอบรับลงบทความ.....	169
ประวัติผู้วิจัย	171

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แบบสังเกตแนวความคิด การจัดภาพและการบิดเบือนรูปคน.....	60
2	บันทึกการวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี.....	61
3	บันทึกการวิเคราะห์ชุดสี.....	63
4	แบบบันทึกผลการประเมินคุณภาพผลงาน.....	67
5	แบบสรุปผลการประเมินคุณภาพผลงาน.....	68
6	บันทึกผลการสังเคราะห์แนวความคิด.....	70
7	บันทึกผลการสังเคราะห์การจัดภาพ.....	71
8	บันทึกผลการสังเคราะห์การบิดเบือนรูปคน.....	71
9	บันทึกผลการสังเคราะห์เทคนิคการระบายสี.....	72
10	บันทึกผลการสังเคราะห์ชุดสี.....	73
11	บันทึกผลการสังเคราะห์การสัมภาษณ์ครั้งที่ 1.....	74
12	สรุปผลการบันทึกการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1.....	75
13	บันทึกผลการสังเคราะห์การสัมภาษณ์ครั้งที่ 2.....	76
14	บันทึกผลการประเมินคุณภาพผลงาน.....	77
15	แบบสังเคราะห์การประเมินคุณภาพ.....	78
16	บันทึกผลการสังเคราะห์แนวความคิด.....	84
17	บันทึกผลการสังเคราะห์การจัดภาพ.....	85
18	บันทึกผลการสังเคราะห์การบิดเบือนรูปคน.....	85
19	บันทึกผลการสังเคราะห์เทคนิคการระบายสี.....	86
20	บันทึกผลการสังเคราะห์ชุดสี.....	87
21	ผลการสังเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ.....	93
22	บันทึกการประเมินคุณภาพผลงานครั้งที่ 2.....	97

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2	รูปร่างแบบแอปเปิ้ล เปรียบเทียบกับแบบลูกแพร์.....	8
3	รูปร่างของผู้หญิงทั้ง 4 แบบ.....	9
4	สุริยวิถี กุลตังวัฒนา นักแสดง.....	10
5	การประกวดธิดาช้าง.....	10
6	วินัสแห่งวิลเลนดอร์ฟ.....	11
7	เอเวอร์รินส์ เฟอรัมองท์ โคยรูเบนส์.....	11
8	วินัสต่อกระจก โคยรูเบนส์.....	12
9	คนอ้วนเต้นบัลเล่ย์.....	12
10	หญิงสาวอ้วนในเครื่องแต่งกายสวยงาม.....	13
11	โปสเตอร์ภาพยนตร์ เรื่อง Hairspray.....	14
12	เฟอรรันโด แองกูโร โบเตโร (Fernando Angulo Botero)	15
13	La carta, 1976.....	18
14	Mona Lisa, 1978.....	18
15	Lying woman with fruit in her hands on Plaza Botero.....	19
16	Nueva Donacion, 2004.....	20
17	Abu Ghraib 45, 2005.....	20
18	Abu Ghraib 46, 2005	21
19	The Arnolfini After Van Eyck, 2006.....	22
20	Circus People, 2008.....	23
21	การแยกสีโดยแท่งแก้วปริซึม.....	30
22	น้ำหนักรของสี.....	31
23	ความจืดของสี.....	32
24	วงจรกิจกรรมชาติ.....	33

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
25	สี่ตัดกัน.....	34
26	การใช้สี่.....	35
27	เอกภาพของการแสดงออก.....	42
28	เอกภาพของรูปทรง.....	43
29	ความสมดุลตามเส้นแกนสมมุติตามแนวตั้ง (Vertical Axis)	44
30	ความสมดุลตามเส้นแกนสมมุติ ตามแนวนอน (Horizontal Axis)	44
31	ความสมดุลแบบสองข้างเท่ากันของพอล เซซาล.....	45
32	ความสมดุลแบบสองข้างคล้ายกัน.....	45
33	ความสมดุลแบบสองข้างไม่เท่ากัน.....	46
34	ตำแหน่งของวัตถุในกรอบสี่เหลี่ยมกับความรู้สึกสมดุล.....	47
35	อู๊ด อู๊ด, 2010.....	52
36	เด็กอ้วนทั้ง 2 โดยชัยณรงค์ กองกลิ่น.....	52
37	ขั้นตอนในการทำวิจัย.....	59
38	เครื่องมือชิ้นที่ 1 แบบวิเคราะห์ตารางกริด.....	61
39	ชื่อภาพ ยามว่าง.....	89
40	ชื่อภาพ ความอบอุ่น.....	90
41	ชื่อภาพ อดตัว.....	91
42	ชื่อภาพ ศาสนา.....	92
43	ชื่อภาพ ความสุข.....	95
44	ชื่อภาพ ตัวเอง.....	96

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คนอ้วน หมายถึง คนที่มีน้ำหนักตัวมากกว่าที่ควรจะเป็น ตามความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2544, น.329) หมายถึง มีเนื้อและไขมันมาก โต อวบ อันเกิดจากการกินอาหารมากเกินไป เซลล์ของมนุษย์จะใช้อาหารเฉพาะที่ต้องการใช้เท่านั้น แต่ที่เหลือส่วนใหญ่เปลี่ยนไปเป็นไขมันสะสมอยู่ในชั้นใต้ผิวหนัง ซึ่งจะมีเซลล์ไขมันอยู่มากและจะขยายใหญ่ได้มากเท่าใดก็ได้เพื่อเก็บไขมัน ซึ่งเป็นความหมายที่ไม่น่าปรารถนาของคนทั่วไป จึงทำให้เกิดการไม่ยอมรับ ไม่เป็นที่ปรารถนาของคนทั่วไปและด้วยค่านิยมในปัจจุบันทำให้คนอ้วนเข้าสังคมได้ยาก ผู้วิจัยจึงอยากให้คนอ้วนเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม ให้มองคนอ้วนว่าเป็นเรื่องของความสมบูรณ์ การกินดีอยู่ดี เป็นคนอ้วนที่มีความสุข น่ารักและอารมณ์ดี ไม่ทุรกันดาร เป็นคนอ้วนที่ไม่เคยนำพาความขุ่นมัวมาสู่หัวใจ

คนในสังคมบางกลุ่ม ในช่วงเวลาที่ผ่านมาก็มองเห็นความอ้วนเป็นสิ่งที่ไม่น่ามอง จึงทำให้เกิดกระแสความนิยมในการลดความอ้วน มีการซื้อยามาทานเพื่อลดความอ้วน การออกกำลังกายหักโหมหรือการหาวิธีการต่างๆ เพื่อรูปร่างที่สวยงามตามดารา นางแบบหรือนายแบบ จนกลายเป็นปัญหาแก่สุขภาพทั้งกายและใจ สตรีวัยรุ่นปัจจุบันนิยมทำให้รูปร่างผอมบางมากและสิ่งนี้ก็เป็นที่นิยมกันทั่วไป นอกจากนี้จะมีปัญหาทางสุขภาพแล้ว ยังมีทัศนคติที่ไม่ค่อยดีกับคนที่มีรูปร่างสมบูรณ์ ซึ่งจริงๆ ความอวบอ้วนสมบูรณ์นั้นเป็นการสะท้อนให้เห็นความสุขสมบูรณ์ในชีวิตของแต่ละคน อยู่ในสถานะของความ สุข ทั้งทางร่างกาย (Physical) อารมณ์ (Emotional) สติปัญญา (Intellectual) และสังคม (Social) (ปณิธาน หล่อเลิศวิทย์, 2541, น.121) สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี ทำสิ่งที่ดี คิดสร้างสรรค์ ทำประโยชน์ให้สังคม สามารถทำสิ่งต่างๆ ได้เต็มศักยภาพของตน

ปัจจุบันนี้สังคมโดยรวมมีแนวโน้มที่จะประกวดธิดาซ้าง ราชนิซ้าง ที่เป็นการประกวดคนสวยที่มีรูปร่างเจ้าเนื้อ ดารานักแสดง การถ่ายแบบคนอ้วน เกมโชว์ต่างๆ เป็นต้น ทั้งนี้ การนำเสนอภาพของคนอ้วนดังกล่าวในรูปแบบต่างๆ เป็นการสื่อสารเชิงศิลปะ มีเหตุผลมุ่งเน้นให้ผู้คนทั่วไปมองเห็นจุดเด่นของคนอ้วนมากกว่าจุดด้อยและยอมรับในคนอ้วนมากยิ่งขึ้น

จากหลักฐานในอดีตทางศิลปะเกี่ยวกับการยกย่อง หรือเห็นคุณค่าความงามของคนอ้วน ปรากฏให้เห็นอยู่หลายยุคสมัย เช่น ผลงานชื่อ วินัสแห่งวิลันดอร์ฟ ประติมากรรมแกะสลักรูปหญิงอ้วน ซึ่งมนุษย์ยุคหินยกย่องว่าเป็นสัญลักษณ์แห่งความอุดมสมบูรณ์ (วุฒิ วัฒนสิน, 2552, น.57)

หรือภาพจิตรกรรมสตรีรูปร่างอ้วนท้วมที่สัดส่วนงดงามในสายตาของพอล รูเบนส์ จิตรกรชาวเฟลมิช คริสต์ศตวรรษที่ 16 รูเบนส์แสดงออกให้เห็นว่าสตรีมีความงามเข้ายวนเพียงใด ไม่ว่าจะ เป็นรูปร่าง ทรวงอก สะโพก หรือสตรีระส่วนอื่นของสตรี ที่เป็นสัญลักษณ์แห่งความสมบูรณ์เข้ายวน ไม่ว่าจะ เป็นภาพใด หญิงสาวเหล่านั้นจะมีลักษณะแฝงไว้ด้วยความไร้เดียงสา ให้ความรู้สึกอันเข้มข้น โดยไม่มีจิตรกรท่านใดเขียนภาพหญิงสาว ได้มากเท่ารูเบนส์ เขาสามารถแสดงออกได้อย่างงดงามมีชีวิตชีวาขยับนัก รวมทั้งผลงานของ โอกุสต์ เรอแนร์ ที่เป็นภาพหญิงเปลือยรูปร่างอ้วน สมบูรณ์ หลักฐานภาพคนอ้วนในสายตาของศิลปินยังคงเน้นให้เป็นที่ประจักษ์

มิติด้านศิลปะ : งานศิลปะควรมีบทบาทในการสื่อสารภาพลักษณ์แห่งการยอมรับสำหรับคนอ้วนให้มากขึ้น ศิลปินที่ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาผลงานจิตรกรรม คือ เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร (Fernando Angulo Botero) ซึ่งเป็นศิลปินชาวโคลัมเบีย ที่สร้างงานจิตรกรรมเรื่องราวของมนุษย์สัตว์และสิ่งต่างๆที่มีรูปร่างรูปทรงและสัดส่วนที่อวบอ้วนขยายใหญ่ แสดงกริยาท่าทางต่างๆ เช่นการกินนอนเล่นดนตรีเต้นรำ การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่แตกต่างกันตามบุคลิกเช่น สาวร่างอวบ ยกขาชุดบัลเลต์ หน่อมอ้วนกับสาวอวบกระโปรงสีครามเข้มกำลังเต้นรำกัน แต่ละภาพนั้นส่งตรงความรู้สึกขบขัน อ่อนโยน หรือแม้แต่ภาพตัวเอง (Self-Portrait) ของศิลปินเองที่อ้วนในมือมีธงปิดอวัยวะเพศชาย รวมทั้งภาพผู้คนในตำนานและประวัติศาสตร์ทั้งหลาย เช่น ภาพของโมนาลิซ่าที่อยู่ในสภาพสาวท้วมหรือภาพหุ่นนิ่งของสิ่งของ แจกัน ผลไม้ ที่รูปทรงอวบพองล้นแล้วแต่แสดงออกถึงความสุขสนุกสนานรักการใช้จ่ายก็จะใช้เทคนิคระบายสีเรียบแบน ใช้น้ำหนักอ่อนแก่ สีสันสดใส นุ่มนวล ไม่ปรากฏร่องรอยของฝีแปรง

โบเตโร เริ่มงานเกี่ยวกับศิลปะในปี 1948 เขาย้ายไปที่เมืองโบโกตาและได้เปิดการแสดงภาพครั้งแรกพร้อมกับศิลปินคนอื่นๆ ในภูมิภาค และในปี 1951 งานแสดงเดี่ยวของเขาก็ได้จัดขึ้นเป็นครั้งแรกที่ Galeria Leo Matiz ในโบโกตา ซึ่งในงานนั้นภาพเขียนของเขาก็จำหน่ายได้ทั้งหมด และในปีเดียวกันนี้เขาได้ชนะการประกวดงานศิลปะของประเทศโคลัมเบีย โบเตโรจึงได้ตัดสินใจใช้เงินรางวัลที่ได้มาไปเรียนศิลปะที่ยุโรป และในปี 1953 โบเตโรย้ายไปปารีส ซึ่งเป็นที่ที่เขาใช้เวลาส่วนใหญ่ในพิพิธภัณฑ์ลูฟวร์ เพื่อเรียนรู้การทำงานที่นั่น

ดังนั้นงานวิจัยฉบับนี้จึงเล็งเห็นประโยชน์ในเชิงศิลปะที่จะนำองค์ความรู้ของโบเตโรด้านการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม มาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์จิตรกรรมคนอ้วนในบริบทของจิตรกรรมร่วมสมัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลงานจิตรกรรมเรื่องคนอ้วน ในงานจิตรกรรมของเฟอ์รันัน โด แองกูโร โบเตโร ที่สร้างขึ้นระหว่างปีค.ศ. 1969 ถึง ค.ศ. 2011 ในประเด็น

- 1.1 แนวคิด
- 1.2 การจัดภาพ
- 1.3 การบิดเบือนรูปคน
- 1.4 เทคนิคการระบายสี
- 1.5 ชุดสี

2. เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างสรรค์ผลงานเรื่องคนอ้วนในงานจิตรกรรม: กรณีศึกษาภาพเขียนของ เฟอ์รันัน โด แองกูโร โบเตโร ด้วยสื่อศิลปะบนผ้าใบ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ เป็นภาพผลงานจิตรกรรมภาพคนอ้วนของเฟอ์รันัน โด แองกูโร โบเตโร ระหว่างปีค.ศ.1969 ถึง ค.ศ.2011 จำนวน 55 ภาพ โดยมีเนื้อหาเป็นภาพคนอ้วนชายและหญิงที่มีบุคลิกต่างๆ เช่น ร่าเริงมีความสุข เงียบขรึม หรือมีมิตรภาพที่ดีต่อกัน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผลงานคัดเลือกโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling Random) พิจารณาคัดเลือกภาพที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับมนุษย์และสิ่งแวดล้อมมีลักษณะเป็นภาพคนคนเดียวและภาพคนสองคนแสดงเฉพาะส่วนศีรษะลงมาถึงลำตัวส่วนล่างเพื่อจะได้มองเห็นเครื่องแต่งกายซึ่งแสดงถึงบุคลิกของแต่ละบุคคล จำนวน 10 ภาพ

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การศึกษาผลงานจิตรกรรมคนอ้วนเรื่องคนอ้วนของเฟอ์รันัน โด แองกูโร โบเตโร ระหว่าง ค.ศ. 1969-2011 ในประเด็นเรื่องแนวคิด การจัดภาพ การบิดเบือนรูปคน เทคนิคการระบายสี และชุดสี

ศึกษาผลงานจิตรกรรม เรื่องคนอ้วนในงานจิตรกรรม: กรณีศึกษาภาพเขียนของเฟอ์รันัน โด แองกูโร โบเตโร ด้วยสื่อศิลปะบนผ้าใบจำนวน 4 ชิ้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ความรู้จากการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของ เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร ในช่วง ค.ศ. 1969-2011
2. เพื่อนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน
3. เพื่อนำความรู้ เทคนิคต่างๆ ไปเผยแพร่ให้แก่ผู้ที่สนใจที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลงาน เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร

นิยามศัพท์เฉพาะ

จิตรกรรม หมายถึง ภาพวาดสีอะคริลิกบนผ้าใบเรื่องราวเกี่ยวกับคนอ้วน โดยศิลปิน เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร

ภาพเหมือนบุคคล หมายถึง จิตรกรรมบุคคลคนเดียวครึ่งตัว และหลายคน que แสดงลักษณะ ลำตัวต่ำลงมากกว่าเอวแต่ไม่เห็นเต็มตัวแสดงบุคลิกลักษณะเฉพาะของแต่ละคน ซึ่งส่วนที่สำคัญที่สุดจะเป็นหน้าและการแสดงออกทางความรู้สึกของผู้เป็นแบบ

คนอ้วน หมายถึง บุคคลทั่วไปที่มีสัดส่วนอวบอ้วน มีบุคลิกและการแต่งกายที่มีแบบ ลักษณะเฉพาะตัว

กลวิธีการสร้างสรรค์ หมายถึง เทคนิควิธีการสร้างสรรค์ศิลปะ เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลในการสร้างสรรค์งาน เป็นการค้นคว้าหรือแสวงหารูปแบบเฉพาะที่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่ปฏิบัติ

แนวคิด หมายถึง ความบันดาลใจที่อยู่เบื้องหลังในการสร้างผลงานจิตรกรรมคนอ้วนทั้งในแง่รูปแบบ และเนื้อหา

การจัดภาพ หมายถึง การนำส่วนประกอบต่างๆของศิลปะ เช่น จุด เส้น รูปร่าง รูปทรง สี แสงเงา ช่องว่างและลักษณะผิว เป็นต้น มาจัดประสานสัมพันธ์กันให้เกิดคุณค่าทางความงาม

เทคนิคการระบายสี หมายถึง วิธีการระบายสี ด้วยวิธีการต่างๆ ที่ศึกษาวิเคราะห์ จากผลงานของ โบเตโร

ชุดสี หมายถึง กลุ่มสี อันประกอบด้วยโทนสีต่างๆ ที่ศิลปินใช้ในผลงานจิตรกรรมแต่ละชิ้น

บิดเบือน หมายถึง เทคนิคการทำให้รูปร่างหรือองค์ประกอบภาพนั้นๆ ผิดแผกไปจากข้อเท็จจริง ทำให้ผิดแผกแปลกไปจากเดิม หรือจากข้อเท็จจริง เช่น ยืดยาวขึ้น ขยายออกแนวราบมากขึ้น เป็นต้น

ล้อเลียน หมายถึง การเลียนแบบเพื่อยั่วเย้าเล่น เนื้อหาแสดงถึงบุคคลในด้านต่างๆ เช่น สังคม ศาสนา การเมือง โดยวาดล้อให้บุคคลที่ต้องการแสดงถึงมีลักษณะเฉพาะตัวให้เด่นชัดเกินจริง หรืออาจเสริมด้วยสิ่งของเครื่องใช้ประจำตัวของผู้นั้น

พักผ่อน หมายถึง การหยุดพักทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความตึงเครียดหรือความเมื่อยล้า

ความอบอุ่น หมายถึง ความรู้สึกอุ่นสบายปราศจากความหว้าหว่

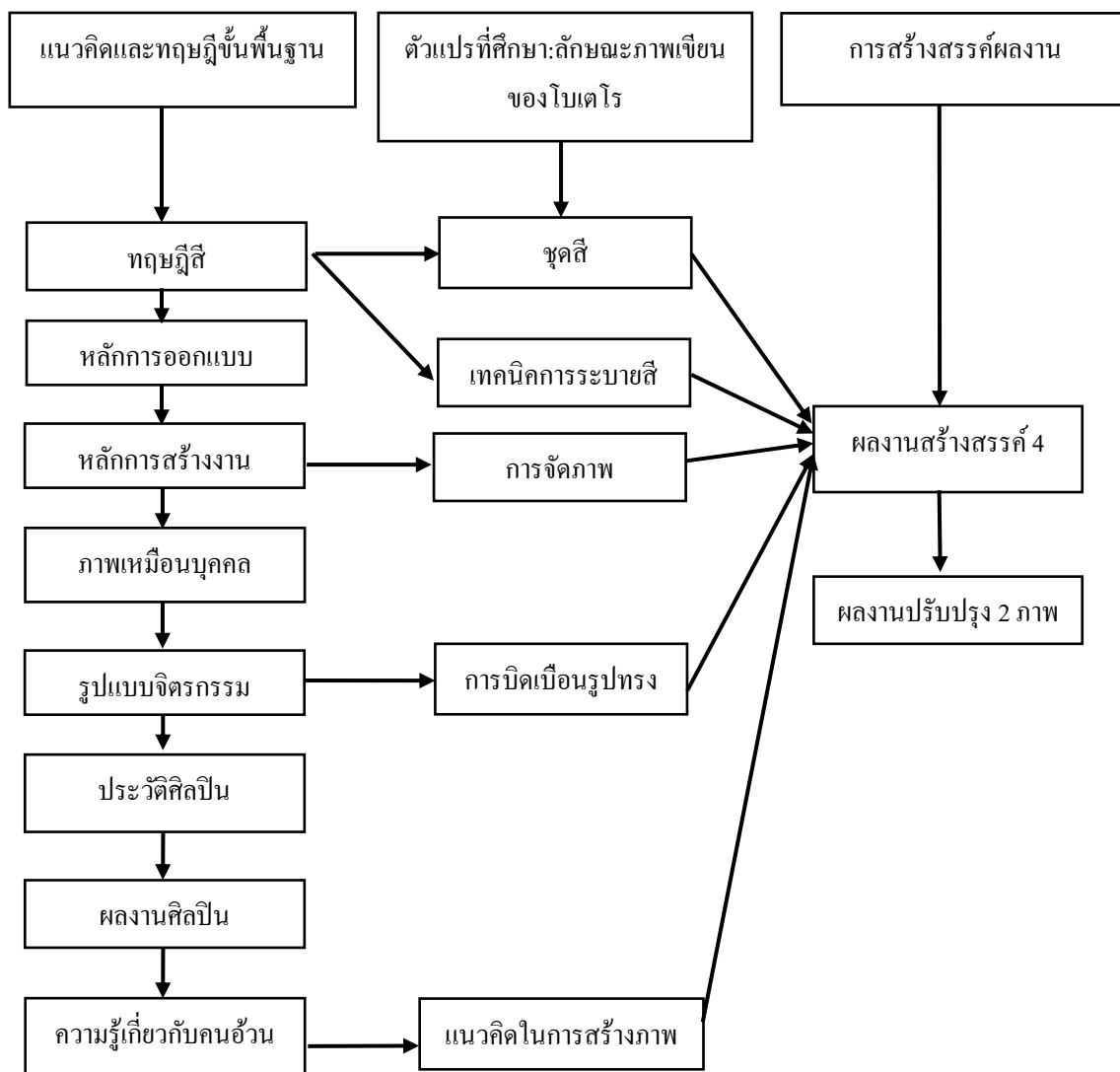
อวดตัว หมายถึง การแสดงให้เห็นว่าตัวเองดีกว่าผู้อื่น

ของรัก หมายถึง สิ่งของที่มีความชอบ ความผูกพัน ห่วงแหนมากเป็นพิเศษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าผลงานของเฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงานด้านแนวคิดการจัดภาพ การบิดเบือนรูปคน เทคนิคการระบายชุดสีบุคคลิกและการแต่งกายเมื่อศึกษาผลงานของ โบเตโรประกอบกับเอกสารบทที่ 2 หลังจากศึกษาแล้วนำมาทำวิจัยเรื่องคนอ้วนกรณีศึกษาภาพจิตรกรรมซึ่งแสดงเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัยและการสร้างสรรค์

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคนอ้วน
2. เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโรกับจิตรกรรมคนอ้วน
3. หลักการสร้างสรรคงานจิตรกรรม
4. ทฤษฎีสี
5. องค์ประกอบศิลป์
6. เทคนิคการระบายสีอะคริลิก
7. จิตรกรรมภาพเหมือนบุคคล
8. ทฤษฎีสีศิลปะที่เกี่ยวข้อง
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคนอ้วน

ปัจจุบันการบริโภคทำให้คนมีแนวโน้มอ้วนขึ้นเนื่องจากการบริโภคที่สะดวกสบายและขาดการออกกำลังกาย คนอ้วนในสังคมไทยมีปริมาณมากขึ้น จากการศึกษาของกรมอนามัย พบว่าคนไทยอ้วน 16 ล้านคน เป็นชาย 4.7 ล้านคน เป็นหญิง 11.3 ล้านคน 1 ใน 3 ของคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปมีความอ้วนและคนอ้วนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2554) ทำให้เสี่ยงต่อการเป็นโรคต่างๆ ส่งผลให้คนอ้วนไม่เป็นที่พึงปรารถนาของคนทั่วไป จากการมองว่าเป็นตัวตลกของคนในสังคม จนทำให้คนอ้วนอาจจะรู้สึกอับอายและพยายามที่จะหาวิธีลดความอ้วนมักจะหาทางออกในทางที่ไม่ปลอดภัย

ความหมายและลักษณะทั่วไป

อ้วน หมายถึง มีเนื้อและไขมันมาก โต อวบ (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2544, น.329) ดังนั้นคนอ้วน หมายถึงคน ผู้ที่มีปริมาณไขมันอยู่ในร่างกายมากกว่าเกณฑ์ปกติคนที่น้ำหนักตัวมากกว่าที่ควรจะเป็น ซึ่งเป็นความหมายที่ไม่น่าปรารถนาของคนทั่วไป ซึ่งอาจเกิดจากความ

ผิดปกติในการย่อยอาหาร ดูดซึม ระบบไม่เผาผลาญหรือเกิดจากการกินอาหารมากเกินไป เซลล์ของมนุษย์จะใช้อาหารเฉพาะที่ต้องการใช้เท่านั้น แต่ที่เหลือส่วนใหญ่เปลี่ยนไปเป็นไขมันสะสมอยู่ในชั้นใต้ผิวหนัง ซึ่งจะมีเซลล์ไขมันอยู่มาก และจะขยายใหญ่ได้มากเท่าใดก็ได้เพื่อเก็บไขมัน สรุปรูป คนอ้วน หมายถึง คนที่มีเนื้อ และไขมัน มากเกินเกณฑ์ปกติ

รูปร่างและรูปทรงของผู้หญิงแบ่งออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. รูปร่างแบบแอปเปิ้ล จะมีด้านบนหรือส่วนหน้าอกใหญ่อย่างเห็นได้ชัด แต่เอว และสะโพกจะมีขนาดเล็ก ไขมันจะอยู่เฉพาะส่วน กล่าวคือด้านบน ส่วนคอ คาง ไบหน้า และใกล้หัวใจ จึงเสี่ยงต่อการเป็นโรคหัวใจมากที่สุด

2. รูปร่างแบบลูกแพร์ รูปร่างใหญ่ส่วนสะโพก ก้น หน้าท้องและต้นขา มีแนวโน้มที่จะมีแผ่นหลังและก้นที่ใหญ่ แต่มีหน้าอกเล็ก

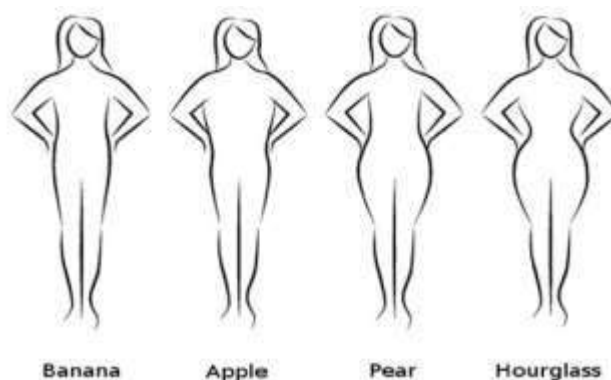

ภาพที่ 2 Female body shape

(Napaphat Holaiat, 2015, Online)

3. รูปร่างทรงตรงหรือแบบกล้วย ไม่ค่อยมีส่วนเว้า ส่วนโค้ง ไขมันกระจายพอกันที่ ออกเอว สะโพก เวลาอ้วน ก็จะอ้วนแบบทั้งตัว

4. รูปร่างแบบนาฬิกาทราย ขนาดของหน้าอกและสะโพกมีขนาดใกล้เคียงกัน แต่ช่วงเอวคอด เวลาอ้วน จะอ้วนเร็วช่วงแขน หน้าอก สะโพก ก้น แผ่นหลัง ยกเว้นหน้าท้อง และเอว

ภาพที่ 3 Female body shape

(Napaphat Holaiat, 2015, Online)

สรุปได้ว่า รูปร่างและสรีระของคนอ้วนจะมีขนาดและรูปร่างที่อวบใหญ่ เกินควรที่กำหนด มีไขมันส่วนเกินจำนวนมาก รูปร่างของผู้หญิงที่เสี่ยงต่อการอ้วนคือรูปร่างแบบแอปเปิ้ลและลูกแพร์ จากการศึกษาข้างต้น จึงเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยนำไปประยุกต์ใช้ในการวาดภาพและการบิดเบือน สัดส่วนต่างๆ ของคนอ้วน

คนอ้วนในมิติของสังคม

ลักษณะของคนอ้วนจะมีความอึดอ้าย ขาดความคล่องแคล่ว ว่องไว ไม่กระฉับกระเฉง ต้องแบกรับน้ำหนักตัวมากๆ อยู่ตลอดเวลา ทำให้ได้รับการล้อเลียน ไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม ขาดความมั่นใจ หรือการตั้งฉายาต่างๆ นานา จึงทำให้ ไม่เป็นที่ปรารถนาของคนทั่วไป เข้าสังคมได้ยาก แต่ข้อดีของคนอ้วนก็มักจะปรากฏให้เห็นมากมาย เช่น ร่างกายเต่งตึง ไม่เหี่ยวแห้ง คูมือน้ำมีนวล คนอ้วนส่วนใหญ่มักจะอารมณ์ดี หัวเราะง่ายและมองโลกในแง่ดีมีความสุขกับการกินไม่ค่อยมีความทุกข์ สามารถมีศักยภาพในการทำงานด้านต่างๆ มีทัศนคติและความคิด ได้เป็นอย่างดี ดังเช่นคนอ้วนในงานสาขาอาชีพต่างๆ ที่เป็นที่ยอมรับ เช่น สุรวิภา กุลตั้งวัฒนา นักแสดงและพิธีกรชาวไทยที่มีรูปร่างอวบอ้วน แต่มีอารมณ์ดีเป็นลักษณะเด่น การประกวดธิดาช้าง ซึ่งเป็นเวทีที่เป็นการพิสูจน์คุณค่าและความสามารถในแบบของสตรีร่างใหญ่ กีฬาซูโม่ที่เป็นกีฬาประจำชาติ ได้รับความนิยมในญี่ปุ่น โดยการใช้ชีวิตของซูโม่ นั้นต้องเคร่งครัดเป็นอย่างยิ่ง หรือนักเต้นบัลเลต์ที่มีรูปร่างอ้วน แสดงให้เห็นถึงความสามารถในอีกด้านหนึ่ง

ภาพที่ 4 สุริวิภา กุลตังวัฒนา นักแสดง
(เปิด พระประแดง, 2558, ออนไลน์)

ภาพที่ 5 การประกวดธิดาช้าง
(ฐาปกรณ์ แก้วบุตรดี, 2558, ออนไลน์)

สรุปได้ว่าคนอ้วนในสังคมก็มีศักยภาพ ความสามารถ และความน่ารักอยู่ในตัวเอง ซึ่งอาจจะแตกต่างจากค่านิยมหรือความเข้าใจของคนส่วนใหญ่ ที่ในปัจจุบันกำลังนิยมสตรีที่มีรูปร่างผอมบาง ทำให้หลายคนอดอาหาร หรือซี้อยามากิน เพื่อลดความอ้วน เพื่อให้ดูสวยขึ้น จนทำให้เกิดผลเสียต่อร่างกาย สมอง หรือบางรายก็ถึงแก่ชีวิต ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำเสนอความน่ารักของคนอ้วน ออกมาในรูปแบบงานศิลปะ เพื่อสะท้อนที่จะให้ผู้คนเข้าใจ และยอมรับในคนอ้วนมากขึ้น

คนอ้วนในงานศิลปะทัศนศิลป์ ดนตรี ภาพยนตร์หรือละครต่างๆ

ตั้งแต่ในอดีตคนอ้วนจะปรากฏในงานศิลปะทั่วไปทั้งจิตรกรรม ประติมากรรม ดนตรี ภาพยนตร์และละคร ภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับคนอ้วน นักสร้างภาพยนตร์หลายๆชาติได้ทำหน้าที่เกี่ยวกับคนอ้วนไว้มากตัวละครก็มักจะชูคนอ้วนให้ดูตลกขบขัน ตัวอย่างของคนอ้วนที่ปรากฏในงานศิลปะ เช่น

ประติมากรรมสลักหินรูปวีเนสแห่งวิลเลนดอร์ฟ (Venus Willendorf) ซึ่งเป็นประติมากรรมแบบลอยตัวในสมัยก่อนประวัติศาสตร์มีอายุประมาณ 25,000-28,000 ปีก่อนคริสตกาลหรือในยุคหินเก่าที่มีรูปร่างอวบอ้วนค้นพบโดยนักโบราณคดีชื่อว่า Josef Szombathy พบที่หมู่บ้านวิลเลนดอร์ฟ ทางตอนใต้ของประเทศออสเตรีย เป็นรูปหญิงสาวเปลือย ทำจากหินปูนสูง 12 ซม. ลักษณะคือ มีผมหยิกขด มีศีรษะเล็ก แขน ขาเล็ก มีท้องใหญ่ ก้นใหญ่ สันนิษฐานว่าประติมากรรมชิ้นนี้ทำขึ้นเป็นสัญลักษณ์แทนเพศหญิง ซึ่งมีบทบาทสำคัญที่ เป็นผู้ดูแลที่อยู่อาศัยและปรุงอาหารแต่ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นคือ การเป็นแม่ต้องอุ้มท้องให้กำเนิดลูกหลานและขยายเผ่าพันธุ์ ประติมากรรมชิ้นนี้จึงน่าจะเป็นตัวแทนของความอุดมสมบูรณ์และเป็นประติมากรรมที่แสดงลักษณะเรียลลิสติกและศิลปะแบบแอ็บสแตรก ปนกันอย่างงดงามลงตัว (ออนไลน์, 2009)

ภาพที่ 6 Venus Willendorf

(Anonymous, 2015, Online)

มีงานจิตรกรรมเกี่ยวกับคนอ้วน ที่ดูมีเนื้ออวบอ้อมหลายภาพ โดยเฉพาะในศิลปะบารอกหรือบาโรค (Baroque) เป็นสมัยที่นิยมการใช้ชีวิตที่หรูหราในราชสำนัก งานศิลปะจะดูหรูหรางดงามอลังการที่ดูเกินความพอดี ส่วนจิตรกรเหมือนจริง ที่ทุกสิ่งดูสมบุรณ์สวยงาม ทั้งการจัดภาพสีและแสงเงา จิตรกรรมภาพคนอ้วนที่สวยงามของปีเตอร์ พอล รูเบนส์ (Peter Paul Rubens) จิตรกรคนสำคัญของยุโรป เป็นภาพสตรีที่อวบอ้อมสมบุรณ์ เช่นภาพการลักพาหญิงชาวซาบีนส์ ภาพการตัดสินของเจ้าชายปารีสและภาพวินัสสองกระจก เป็นต้น

ภาพที่ 7 Portrait Of Isabella Brandt, Rubens

(Peter Paul Rubens, 2015, Online)

ภาพที่ 8 Venus at a Mirror, 1615

(Peter Paul Rubens, 2015, Online)

ภาพถ่ายคนอ้วนโดยลีโอนาท นิมมอย ซึ่งทำงานในวงการภาพยนตร์ และโทรทัศน์ โดยในปี 1973 เขาได้แสดงการถ่ายภาพครั้งแรกของเขาและได้สร้างโปรเจกต์เกี่ยวกับคนอ้วนโดยใช้ชื่อว่า The full body project มีภาพคนอ้วนเดินบัลเลต์และภาพหญิงสาวรูปร่างอ้วน แต่งกายหลากหลาย ให้ความรู้สึกสวยงามและมีความสุขที่แท้จริง

ภาพที่ 9 The full body project

(Leonard Nimoy, 2015, Online)

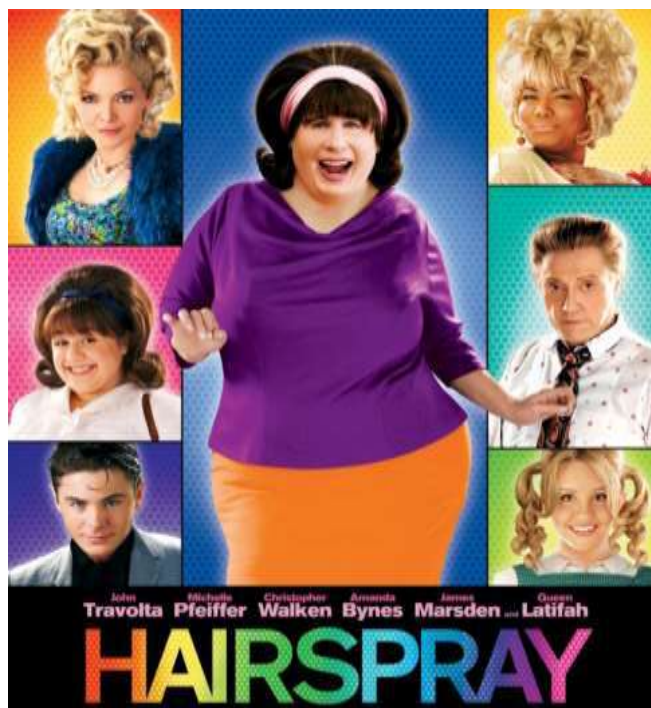

ภาพที่ 10 The full body project

(Leonard Nimoy, 2015, Online)

ภาพยนตร์เรื่อง “Hairspray (แฮร์สเปรย์)” เป็นหนังที่เกี่ยวกับความฝันของเด็กสาวรูปร่างอ้วนคนหนึ่งที่มีชื่อว่า “เทรซี่ เทิร์นแบรด” เทรซี่อาศัยอยู่ในบัลติมอร์ และชื่นชอบในรายการเดินโชว์ชื่อ “Corny Collins Show” ทุกๆ เย็นหลังเลิกเรียน เทรซี่จะรีบกลับบ้านไปเปิดทีวีและเดินตามคอร์นี่ คอลลินส์ และนักเต้นคนอื่นๆ ในรายการ เทรซี่ฝันว่าสักวันเธอจะต้องได้ไปร่วมแสดงและร่วมเต้นในรายการนี้ให้ได้ แต่อุปสรรคที่สำคัญสำหรับเทรซี่คือ เธอเป็น “คนอ้วน” และมักถูกแบ่งแยกจากคนอื่นตลอดเวลา แต่เทรซี่ก็ไม่คิดย่อท้อและไม่เคยคิดจะไปลดน้ำหนัก

เมื่อมีโอกาสเทรซี่ได้ไปคัดเลือกตัวในรายการเต้นและการเต้นของเธอ ได้เป็นที่ชื่นชอบในสายตาของ คอร์นี่คอลลินส์ และในที่สุดด้วยความสามารถของเธอ ก็ทำให้เธอสมหวังได้เข้าร่วมเป็นอีกคนในรายการ แต่ในระหว่างดำเนินรายการก็มีอุปสรรคและปัญหามากมาย โดยในภาพยนตร์เรื่องนี้เราจะได้เห็นความไม่ย่อท้อ ความพยายามและทัศนคติของคนอ้วน เพื่อพิสูจน์ตัวเองให้เป็นที่ยอมรับ คนอ้วนที่กล่าวมานี้เป็นส่วนหนึ่งของคนอ้วนที่มีความสามารถใช้ชีวิตตามปกติสุขสบายและยังมีความสามารถในด้านต่างๆ ไม่ค่อยไปกว่าคนอื่นบางคนก็มีความโดดเด่นไม่เป็นอุปสรรคในชีวิต เป็นคนมีชีวิตชีวาที่มีคุณค่าในสังคม ด้วยคอนเซ็ปต์ของภาพยนตร์เรื่องนี้ ที่ต้องการกำจัดปมด้อย ด้วยการทำให้เป็นปมเด่น ในประเด็นคนอ้วน โดยให้มั่นใจในสิ่งตัวเองเป็นแล้วเดินตามฝันของตัวเองให้ถึงที่สุด เห็นภาพพจน์ที่ชัดเจนคอร์นี่คอลลินส์ตัวแทนของสตรีอ้วนในโปสเตอร์นี้ ที่สวยงามมีความสุขในทรงผมหลากหลาย (ออนไลน์)

ภาพที่ 11 Poster of Hairspray Movie, 2007

(Tommy Bahama, 2015, Online)

ในโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็น ความสุขในชีวิตของคนอ้วน จุดเด่นของโปสเตอร์คือเทรซี่สตรีร่างอวบอ้วน ที่มีความสุข คูรีนเริง แวดล้อมด้วยคนอื่นๆซึ่งน่าจะเป็นคนที่เกี่ยวข้องกับเธอ เทรซี่ ซึ่งเป็นตัวเอกในภาพยนตร์ เป็นโปสเตอร์ที่น่าสนใจจึงคิดให้คนสนใจ ที่จะไปชมภาพยนตร์เรื่องนี้

สรุปว่าได้มีงานศิลปะด้านต่างๆที่เกี่ยวข้อง กับคนอ้วนมากมาย ดังที่ได้กล่าวมานั้น เป็นทั้งต้นแบบและเป็นแหล่งเรียนรู้ให้ผู้วิจัย ได้ศึกษาทัศนคติ และแนวคิดในการใช้ชีวิตของคนอ้วนในงานสาขาอาชีพต่างๆ ทำให้ผู้ที่สนใจเห็นถึงความอารมณ์ดีสดใสร่าเริงและอารมณ์ขันรวมทั้งได้ศึกษาภาพวาดที่มีลักษณะอวบอ้วน ที่มีการบิดเบือนองค์ประกอบต่างๆ ศึกษาการวาดภาพที่มีลักษณะเกินจริง สังกะตองค์ประกอบและการใช้สี เพื่อนำไปใช้พัฒนาในการวาดสัดส่วนจัดองค์ประกอบและการเลือกใช้สีที่ดูฉลาด เพื่อทำรูปภาพให้มีความน่าสนใจและออกมาน่ารัก มีอารมณ์ขัน ซึ่งเป็นลักษณะเดียวกันกับงานวิจัยนี้

ภาพที่ 12 Fernando Angulo Botero

(Fernando Angulo Botero, 2015, Online)

เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโรกับจิตรกรรมคนอ้วน

ประวัติชีวิตและการเรียนรู้

เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร เกิดวันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1932 ที่เมืองเมเดอร์ลิน ในประเทศโคลอมเบีย เป็นลูกคนกลางจากพี่น้อง 3 คน เมื่ออายุ 4 ขวบ พ่อของโบเตโรซึ่งมีอาชีพค้าขาย ได้เสียชีวิตลง โบเตโรจึงเติบโตมากับลุง แม่ และพี่น้องอีก 2 คน โบเตโรได้เข้าเรียนที่โรงเรียนคาทอลิก และได้เริ่มต้นวาดรูป ระบายสี

จนเมื่อเขาอายุได้ 13 เขาได้มีโอกาสเข้าไปดูการต่อสู้วัวกระทิง ซึ่งทำให้เขาชื่นชอบเป็นอย่างมาก ทำให้เขาได้วาดภาพฉากหนึ่งในการต่อสู้วัวกระทิง จนมีผู้ชื่นชอบและได้ขายไปที่สนามกีฬาแห่งนั้นเองเมื่อโบเตโรอายุ 16 ปีเขาได้เริ่มอาชีพศิลปินโดยการเขียนภาพประกอบลงในหนังสือพิมพ์ประจำเมืองโดยเขาได้ใช้เงินที่เขาได้เพื่อศึกษาต่อในโรงเรียนไฮสกูลที่ Liceo de Marinilla de Antioquia

ชีวิตด้านครอบครัว โบเตโรแต่งงานกับกลอเรียซี ซึ่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมของโคลอมเบียพวกเขามีบุตรด้วยกันสามคน บุตรคนหนึ่งเกิดในขณะที่พวกเขาอาศัยอยู่ในเม็กซิโกซิตี เด็บโตซัน เป็นนักการเมืองและทำหน้าที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ถูก

ตัดสินลงโทษในปี 1996 ในข้อหาการกระทำผิดทางการเงินและทำหน้าที่ โดยถูกจำคุก 30 เดือน และได้ถูกจับกุมเป็นครั้งที่สองและถูกตัดสินในปี 2002 โบทโรอาศัยอยู่กับซีเซียเลียแซมบราโน โดยพวกเขามีลูกชายด้วยกัน 1 คน ชื่อ เปโตรซึ่งเกิดในปี 1974 และได้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ในปี 1979 ซึ่งในอุบัติเหตุครั้งนั้น โบทโรเองก็ได้รับบาดเจ็บ โบทโรได้แยกทางกับซีเซียเลียในปี 1975

ล่าสุดโบทโรแต่งงานกับศิลปินชาวกรีกชื่อโซเฟียวารี่ พวกเขาพักอาศัยอยู่ในกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศสและมีบ้านในเมืองเปียตาซานตา ประเทศอิตาลีและในวันเกิดครบรอบ 80 ปีของโบทโรนิทรรศการได้ถูกจัดขึ้นที่เปียตาซานตาด้วย

พัฒนาการในงานศิลปะที่สำคัญ

โบทโรเริ่มงานเกี่ยวกับศิลปะ ในปีค.ศ. 1948 เขาย้ายไปที่เมืองโบโกตาและได้เปิดการแสดงภาพครั้งแรกพร้อมกับศิลปินคนอื่นๆ ในภูมิภาคและในปีค.ศ. 1951 งานแสดงเดี่ยวของเขาก็ได้จัดขึ้นเป็นครั้งแรกที่ Galeria Leo Matiz ในเมืองโบโกตานั้นเอง ซึ่งในงานนั้นภาพเขียนของเขาก็จำหน่ายได้ทั้งหมด ถือเป็นช่วงเวลาที่สำคัญในชีวิตและในปีเดียวกันนี้เขาได้ชนะการประกวดงานศิลปะของประเทศโคลัมเบีย โบทโรจึงได้ตัดสินใจใช้เงินรางวัลที่ได้มาไปเรียนศิลปะที่ยุโรป

ในปีค.ศ. 1953 โบทโรย้ายไปอยู่ในปารีสเมืองหลวงของประเทศฝรั่งเศส ซึ่งเป็นที่ที่เขาใช้เวลาส่วนใหญ่ในพิพิธภัณฑลพิพิธภัณฑ์ ซึ่งเป็นพิพิธภัณฑศิลปะที่สำคัญที่สุดของฝรั่งเศส เพื่อเรียนรู้งานศิลปะของศิลปินที่มีชื่อเสียงของโลกหลายคน ถือเป็นช่วงเวลาการทำงานที่มีค่าของเขา

ในปีค.ศ. 1953-1954 เขาไปอยู่ในเมือง ฟลอเรนซ์ (Florence) ประเทศอิตาลี เพื่อศึกษางานของศิลปินผู้เชี่ยวชาญในสมัยเรอเนสซองส์ (Renaissance) ที่มีชื่อเสียงของโลกหลายคน

ในปีค.ศ. 1956 เขาก็ได้เป็นอาจารย์สอนในมหาวิทยาลัยของโบโกตาประเทศโคลัมเบียก่อนจะเดินทางไปยังเม็กซิโก ซึ่งที่นั่นเองได้เป็นที่ซึ่งได้สร้างแรงบันดาลใจในทิศทางศิลปะให้กับเขา ซึ่งมีศิลปะหลากหลายให้โบทโรได้ศึกษา

สรุปได้ว่าโบทโรใช้เวลาในชีวิตส่วนใหญ่เพื่อศึกษาและทำงานที่เกี่ยวข้องกับศิลปะอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งได้เดินทางและหาแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน อีกทั้งได้มีการจัดแสดงผลงานที่โบทโรได้สร้างขึ้น ซึ่งเป็นผลงานที่ได้รับคำชื่นชมและยกย่อง

บทบาทและความสำคัญของผลงาน

1. อิทธิพลและแนวคิด

ภาพวาดสีไม้ของอ้วนของโบเตโรนั้นเริ่มเป็นที่รู้จักกันดีเมื่อช่วงปี 1964 ลักษณะเด่นในงานของเขาเป็นการแสดงลักษณะรูปร่างที่อ้วนและสัดส่วนที่โค้งมน มีการใช้สีและแสงเงาที่นุ่มนวลและราบรื่น แทบจะไม่ปรากฏร่องรอยของฝีแปรงเลย

ภาพของโบเตโรที่สร้างชื่อเสียง และเป็นที่รู้จักในช่วงแรกๆ คือภาพชื่อ La Car Ta ซึ่งเขียนขึ้นในปี 1976 เป็นภาพของหญิงสาวรูปร่างอวบนอนอ่านจดหมายข้างตัวมีเปลือกสัมผัสอยู่เกือบตลอด หรือภาพโมนาลิซ่าที่ยิ้มละไมในร่างอ้วนแรงบันดาลใจของเขาในการสร้างสรรค์รูปลักษณะอันขยาบมากกว่าปกติ นั้น โบเตโรบอกว่าศิลปินนั้นจะถูกดึงดูดในรูปทรงอันหลากหลายโดยไม่รู้ว่าจะทำไม เราจะนำเอามาใช้โดยสัญชาตญาณ อาจจะเป็นดังปีกาสโซศิลปินชื่อก้องที่เขาบอกว่า “การทำงานศิลปะเหมือนการผจญภัยเพื่อหาสิ่งหนึ่งและสิ่งที่คุณต้องการนั้นอาจจะยังไม่มีใครล่วงรู้ นอกจากตัวเขาเอง” (ออนไลน์, 2008)

ในงานจิตรกรรมของโบเตโรนั้นจะเห็นว่าเขาสะท้อนความงามที่แตกต่างไปจากศิลปินคนอื่นอย่างชัดเจน งานศิลปะของเขาไม่ใช่การ์ตูนแต่มีลักษณะง่ายดูเป็นเอกลักษณ์เมื่อผู้คนได้เห็นภาพอ้วนๆนั้นย่อมปรากฏรอยยิ้มสลับส่วนอันแปลก นำพาความโดดเด่นให้กับงานของเขาผลงานของเขาชวนให้รำลึกถึงนักเขียนชาวโคลัมเบียเช่นเดียวกันคือ “การ์เบรียลการ์เซียมาร์เกซ” ซึ่งสร้างสรรค์งานเกี่ยวกับโลกที่น่าพิศวงและมหัศจรรย์ชีวิตที่ปรากฏในงานศิลปะสีน้ำมันบนผืนผ้าใบของโบเตโรอันคุ้นตาเช่น ภาพครอบครัวของผู้มีอันจะกิน ซึ่งเปี่ยมด้วยความอุดมสมบูรณ์ ภาพกลุ่มคนเล่นไพ่ ฯลฯ ซึ่งเป็นภาพที่อาจล้อเลียน เสียดสีความมั่งคั่งล้นเหลือความสุขสบายที่เกินขนาดของการมีชีวิตอยู่ของชนชั้นสูง (ออนไลน์)

ภาพวาดนู้ดผู้คนรูปร่างอ้วนของโบเตโร อันแสดงให้เห็นสรีระที่แตกต่างเป็นความงามที่หนีถอยมาจากทัศนคตินิยมนี้เป็นการหยั่งเห็นของผู้ที่ทำงานศิลปะ เนื่องด้วยทุกครั้งที่เราคิดสร้างสรรค์งานศิลป์นั้นคือการทำให้สิ่งอันเป็นธรรมชาติบิดเบือนไปอย่างที่ โบเตโรบอกว่า “ศิลปะคือการทำให้ผิดรูปร่าง” คนอ้วนของเขาในทุกภาพจึงเปี่ยมความน่ารัก

ภาพวาดโมนาลิซ่า โดยฝีมือของโบเตโร เป็นการแสดงให้เห็นถึงความชอบในเรื่องของการวาดภาพให้ผิดรูปร่าง ซึ่งถ่ายทอดผ่านภาพโมนาลิซ่าให้มีรูปร่างอ้วนอ้วน

งานจิตรกรรมของโบเตโรส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากการเดินทางและได้พบเห็นสิ่งต่างๆ ราวตัว จึงนำเสนอความคิดในมุมมองและรูปแบบของตนเอง

ภาพที่ 13 La carta, Oil on canvas, 1976
(Fernando Angulo Botero, 2015, Online)

ภาพที่ 14 Mona Lisa, Oil on canvas, 1978
(Fernando Angulo Botero, 2015, Online)

2. รูปแบบผลงาน

ผลงานของ โบเตโรส่วนใหญ่เป็นภาพสิ่งมีชีวิตและภาพภูมิทัศน์ สิ่งที่โบเตโรสนใจและจดจ่อ ในการภาพวาดและประติมากรรมของเขา ซึ่งไปในทางเดียวกันมากที่สุด คือ การวาดภาพที่มีสัดส่วนที่มากเกินไปจริงหรือ “อ้วน” ตัวอย่างเช่น งานประติมากรรมที่ชื่อว่า ผู้หญิงนอนถือผลไม้ในมือ ที่พลาซ่าโบเตโรเป็นผลงานแสดงคนอ้วน ซึ่งอยู่ในโคลัมเบีย

ภาพที่ 15 Lying woman with fruit in her hands on Plaza Botero

ผู้หญิงนอนถือผลไม้ในมือ ที่พลาซ่าโบเตโร

(Fernando Angulo Botero, 2015, Online)

โบเตโรเป็นศิลปินนามธรรมที่ใช้ความรู้สึกเป็นพื้นฐานมากที่สุดโดยการเลือกสี รูปร่างและสัดส่วนที่อยู่บนพื้นฐานความคิดที่สวยงามใช้งานง่าย แต่ผลงานยังแสดงเอกลักษณ์คนอ้วน แม้ว่าเขาจะใช้เวลาเพียงหนึ่งเดือนต่อปีใน โคลัมเบีย แต่เขาก็คิดว่าตัวเองเป็นศิลปินที่มีความเป็นโคลอมเบียมากที่สุดเนื่องจากการป้องกันตัวเองของเขาจากทิศทางของศิลปะในโลกปัจจุบัน

ในปี 2004 โบเตโรได้จัดแสดงภาพชุด ที่แสดงถึงความรุนแรงในโคลัมเบียจากแก๊งค้ายาเสพติด ภาพที่มีชื่อเสียง ได้แก่ Nueva Donacion ในภาพนี้แสดงให้เห็นว่าผลของขบวนการค้ายาเสพติด ซึ่งผลสุดท้ายคือ การถูกฆ่าตายอย่างทารุณ ในภาพมีศพที่ถูกฆ่าตายด้วยกระสุนปืนนอนตายกองทับกัน ตามตัวมีรอยกระสุนได้ศพมีเลือดไหลนอง คนที่ถูกยิงแสดงอาการหวาดกลัว เป็นภาพที่ให้ความรู้สึกสยดสยอง ภาพนี้เขาได้บริจาคให้พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติของโคลัมเบีย ซึ่งเป็นที่ๆ เขาได้แสดงผลงานเป็นครั้งแรก

ภาพที่ 16 Nueva Donacion, Oil on canvas, 2004

(Fernando Angulo Botero, 2015, Online)

ในปี 2005 โบเตโรได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากชุดผลงาน Abu Ghraib ซึ่งแสดงครั้งแรกในยุโรป โดยภาพชุดนี้ได้แรงบัลดาลใจมาจากการรายงานการละเมิดสิทธิมนุษยชนของสหรัฐกับนักโทษในเรือนจำ Abu Ghraib ในช่วงสงครามอิรัก ซึ่งเขาได้ความคิดนี้ในขณะที่เดินทางอยู่บนเครื่องบิน ในงานชุดนี้ โบเตโรได้ผลิตภาพสีมากกว่า 85 ภาพและยังมีภาพเขียนมากกว่า 100 ภาพ

ผลงานที่น่าสนใจของเขาคือ ผู้คุมที่โหดร้าย ที่ชื่อว่า Abu Ghraib 45 การแสดงภาพให้เห็นการกดขี่ทารุณและลงโทษกับนักโทษในเรือนจำ โดยถูกมัดมือ ผูกตา นอนคว่ำหน้า มีหมาป่าตัวโตมาขย้ำเหยียบที่หลัง สื่อภาพหมาป่าแทนผู้คุมที่โหดร้าย เขายังได้เขียนภาพชุด “Painting Out the Poison” ซึ่งได้จัดแสดงสองครั้งที่สหรัฐอเมริกาในปี 2007 รวมทั้งกรุงวอชิงตันดีซี โดยเขาได้กล่าวว่าเขาจะไม่ขายผลงานใดๆ แต่จะบริจาคให้พิพิธภัณฑ์

ภาพที่ 17 Abu Ghraib 45, Oil on canvas, 2005

(Fernando Angulo Botero, 2015, Online)

ภาพ Abu Ghraib 46 เป็นภาพนักโทษชาย 3 คน ถูกมัดมือมัดเท้า 2 คนด้านหน้าถูกมัดมือไขว้หลัง ทุกคนมีลักษณะอ้วน ลำสัน พื้นหลังของภาพเป็นลูกกรงเหล็ก

ภาพที่ 18 Abu Ghraib 46, Oil on canvas, 2005

(Fernando Angulo Botero, 2015, Online)

ในปี 2006 หลังจากที่เขาได้สนใจชุด Abu Ghraib มานานกว่า 14 เดือน โบเตโรได้กลับไปสนใจในรูปแบบของชีวิตในวัยเด็กของเขา เช่นครอบครัว และความเป็นแม่ อย่างที่เคยวาดไว้ในผลงาน UneFamille ซึ่งโบเตโรได้ให้ตัวเองเป็นตัวแทนของครอบครัวโคลอมเบีย โดยเรื่องราวมักจะอยู่ในยุคเจ็ดสิบและแปดสิบในชุดเรื่อง Maternity โบเตโรได้วางองค์ประกอบซ้ำกับภาพวาดของเขา ที่เคยวาดแล้วในปี 2003 ซึ่งได้ใส่ความรู้สึกในการทำให้นึกถึงพื้นผิวที่นุ่มนวลดึงดูดและความรู้สึกพิเศษจากการมีส่วนร่วมส่วนตัวของศิลปิน มีภาพที่เขาเขียนโดยล้อเลียนจากภาพที่มีชื่อเสียงภาพหนึ่งของ Jan Van Eyck ที่มีชื่อว่า Jan Arnolfini and His Wife โดยเขาตั้งชื่อภาพของเขาว่า The Arnolfini After Van Eyck

ในภาพของเขาจะมีองค์ประกอบทุกอย่างคล้ายงานของ แจน แวน อีค ศิลปินที่มีชื่อเสียงที่ได้ชื่อว่าเขียนภาพได้อย่างละเอียดสมจริง ภาพที่เขาเขียนจะใช้ภาพคนอ้วนสองคนทั้งชายและหญิงมีลักษณะท่าทางและการแต่งกายเหมือนภาพเดิม ที่เขาเขียนล้อเลียน

ภาพที่ 19 The Arnolfini After Van Eyck, Oil on canvas, 2006

(Fernando Angulo Botero, 2015, Online)

ในปี 2008 เขาแสดงผลงานในชื่อชุด The Circus ซึ่งเป็นภาพการละเล่นต่างๆ ในในขณะละครสัตว์ งานของเขามีผลงาน 20 ชิ้น โดยภาพที่เขาเขียนก็ยังคงลักษณะที่มีคนและสัตว์ที่อ้วน ยกตัวอย่างเช่น ภาพที่มีลิงขี่ม้า ชื่อภาพคือ Circus People ในภาพสีน้ำมันและสีน้ำ ในปี 2010 โบเตโรได้ให้สัมภาษณ์ว่า เขาพร้อมสำหรับงานในหัวข้ออื่นๆ โดยเขาได้พูดว่า “หลังจากนี้ฉันจะกลับไปยังสิ่งที่ง่ายที่สุดที่ยังมีชีวิต” ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจชีวิตที่สับสนวุ่นวายและแก่งแย่งชิงดี

ภาพการแสดงละครสัตว์ โดยจุดเด่นของภาพอยู่ที่หญิงสาวรูปร่างท้วมอ้วน ด้านหลังมีม้าบนหลังม้ามีลิง ทำทางนำรัถอยู่หนึ่งตัว ด้านข้างเป็นภาพชายฝึกหัดม้ากำลังแสดงท่าทางฝึกม้าและพื้นหลังภาพเป็นผ้าใบสีเขียว แสดงให้เห็นว่าเป็นภาพโรงละครสัตว์ที่สามารถเคลื่อนย้ายไปได้ทุกที่มีสีสันดูสนุกสนานมุขขำของภาพมีกลองใบใหญ่และคนตีกลองอยู่ด้วย

ภาพที่ 20 Circus People, Oil on canvas, 2008

(Fernando Angulo Botero, 2015, Online)

3. ประวัติการแสดงผลงาน

ภาพวาดสไตล์อวบน้ำอันโด่งดังของโบเตโรนั้นเริ่มรู้จักกันดีเมื่อช่วงปีค.ศ. 1964 อันเป็นการแสดงผลงานจิตรกรรมลักษณะรูปร่างที่อ้วน และมีสัดส่วนโค้งมนแสดงถึงความสมบูรณ์ของร่างกาย ภาพวาดของเขาระบายสีราบรื่นมีแสงเงานุ่มนวล แทบจะไม่ปรากฏร่องรอยของฝีแปรงเลย ทำให้เป็นเอกลักษณ์ที่รู้จัก และมีผลงานแสดงหลายครั้งในที่ต่างๆ และต่างประเทศ ดังนี้

- “Fund-Raiser” Exhibition with Sonia Falcone at Calvin Charles Gallery (2003), Scottsdale, Arizona.

- “Botero at Ebisu” (2004), Tokyo.

- “Fernando Botero” (2006), Athens.

- “The Baroque World of Fernando Botero” (2007), Quebec City.

- “Abu Ghraib Exhibit” (2007), University of California, Berkeley.

- “Botero: Abu Ghraib” (November 6 - December 30, 2007), American University Museum.

- “Botero Abu Ghraib” Exposition (2008), Centrodelas Artes I Monterrey, Mexico.

- “The Baroque World of Fernando Botero” (May 2008), Delaware Art Museum, Wilmington.
- “The Baroque World of Fernando Botero” (June 28 - September 21, 2008), New Orleans Museum of Art.
- “The Baroque World of Fernando Botero” (May 30 - August 16, 2009), Colorado Springs Fine Arts Center.
- “The Baroque World of Fernando Botero” (October 19 - January 11, 2009), Brooks Museum of Art, Memphis, Tennessee.
- “The Baroque World of Fernando Botero” (September 12, 2009 - December 6, 2009), Bowers Museum, Santa Ana, California.
- “Fernando Botero: Works On Paper, Paintings, and Sculptures” (February 11 - March 28, 2010), David Benrison Fine Art, New York, NY.
- “The Baroque World of Fernando Botero” (May 1 - July 25, 2010), Nevada Museum of Art, Reno, Nevada.
- “Botero” (4 May - 18 July 2010), Pera Museum, Istanbul.
- “The Baroque World of Fernando Botero” (August 21 - November 14, 2010), Glenbow Museum, Calgary.
- “The Baroque World of Fernando Botero” (December 10, 2010 - February 27, 2011), Winnipeg Art Gallery, Winnipeg.
- “Botero” (October 2011 - January 2012), Kunstforum, Vienna.

สรุปได้ว่าโบทโรเริ่มสร้างผลงานศิลปะมาตั้งแต่ปี 1948 และผลงานจิตรกรรมที่เกี่ยวข้องกับคนอ้วนได้เริ่มรู้จักในปี 1964 หลังจากนั้นผลงานส่วนใหญ่ของโบทโรจะเป็นภาพวาดคนอ้วนที่มีสีสันสวยงามดูสดใสและใช้เทคนิคการระบายสีเกลี่ยเรียบนุ่มนวล แต่จะมีหัวข้อ แนวคิดและรูปแบบแตกต่างกัน เช่น ภาพคนอ้วนที่ล้อเลียนคนดัง ภาพคนอ้วนที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงหรือล่าสุดเป็นภาพคนอ้วนกับคณะละครสัตว์ จากผลงานที่กล่าวมาข้างต้นของโบทโรจะเห็นว่า ผลงานของเขาสะท้อนชีวิตมนุษย์ในมุมที่แตกต่าง โบทโรเป็นจิตรกรที่สำคัญ ได้สร้างสรรค์ผลงานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวไว้มากมายจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะผลงานที่เกี่ยวข้องกับคนอ้วน จนถือว่าเป็นเอกลักษณ์ของโบทโร โดยมีความคิดเพื่อทำให้เกิดการสร้างสรรค อารมณ์ขันและทัศนคติเกี่ยวกับคนอ้วนในทางที่ดี

หลักการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม

นิยามของจิตรกรรม

จิตรกรรม (Painting) หมายถึง ศิลปะประเภทหนึ่งในทัศนศิลป์ เกี่ยวกับการเขียนภาพวาด ภาพรูปภาพที่เขียนหรือวาดขึ้น (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2544) เป็นงานศิลปะที่มี 2 มิติ มีลักษณะเป็นรูปแบน ไม่มีความลึกหรืออนุหนา แต่สามารถเขียนลงตาให้ เห็นว่ามีความลึกหรือ อนุได้ ความงามของจิตรกรรมเกิดจากการใช้สีในลักษณะต่างๆ กัน

ความสำคัญของจิตรกรรม

จิตรกรรม เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลแบบสหวิทยาการ ถือได้ว่าเป็นแหล่งขุมความรู้ โดยเฉพาะเรื่องราวจากอดีตที่สำคัญยิ่ง แสดงให้เห็นถึงความเป็นชนชาติที่มีอารยธรรมอันเก่าแก่ ยาวนาน ประโยชน์ของงานจิตรกรรม นอกจากจะให้ความสำคัญในเรื่องคุณค่าของงานศิลปะแล้ว ยังมีคุณค่าในด้านอื่น ทั้งในด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรม และด้านอื่นๆอีกมากมาย

ถ้าจะพิจารณาคุณค่าของงานจิตรกรรม อาจจะพิจารณาได้ 2 ด้าน ดังนี้

1. คุณค่าด้านความงาม หมายถึง การที่ผลงานชิ้นๆ หนึ่งมีความสวยงามแฝงอยู่ สามารถมองเห็นและรู้สึกได้ ทำให้จิตใจอิ่มเอิบเป็นสุข เช่น ความงามของรูปทรงของสิ่งต่างๆ สี แสงเงา ที่สวยงามกลมกลืน

2. คุณค่าทางด้านเรื่องราว หมายถึง คุณค่าของเรื่องที่ปรากฏในงานจิตรกรรมนั้นๆสามารถรับรู้ได้แปลความหมายได้บางครั้งศิลปินนำเสนอเรื่องราว โดยใช้รูปแบบการเขียนเหมือนจริง ตรงไปตรงมา เหมือนธรรมชาติ บางครั้งก็ใช้วิธีการเขียนบิดเบือนไปจากของจริง ผู้มองต้องใช้จินตนาการเข้าร่วม เพื่อแปลความหมายเรื่องราวนั้นๆ เรื่องราวที่ปรากฏในงานจิตรกรรม ได้แก่

2.1 เรื่องราวที่ชักจูงให้ระลึกถึงความดี ความสุข ความทุกข์ ความขมขื่น ความรัก ฯลฯ เพื่อเตือนสติหรือเพื่อให้เกิดความปลาบปล้ำ เป็นเรื่องราวที่มุ่งสร้างความสะเทือนอารมณ์เป็นสำคัญ

2.2 เรื่องราวชักจูงให้เน้นความล้มเหลวของสังคมการเอารัดเอาเปรียบความยากจน ฯลฯ เพื่อเตือนสติสังคมให้เปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น

2.3 เรื่องราวนำเสนอกิจกรรมที่ดีงามของสังคม เช่น การทำบุญประเพณีต่างๆ ผลการทำความดีเรื่องราวของสังคม

2.4 เรื่องราวความงามของธรรมชาติเหตุการณ์ต่างๆ ไป

2.5 เรื่องราวจินตนาการของศิลปินอาจเกิดขึ้นจริงหรือไม่ก็ได้

งานจิตรกรรมบางชิ้นมีคุณค่าทางด้านเรื่องราวมาก แต่คุณค่าทางด้านความงามมีน้อย งานจิตรกรรมเช่นนี้ ไม่ควรมองหาความงามมากนัก ควรเน้นการชื่นชมทางด้านเรื่องราวมากกว่า งานจิตรกรรมบางชิ้นกลับตรงกันข้าม กล่าวคือ คุณค่าทางด้านเรื่องราวมีน้อย คุณค่าทางด้านความงามมีมากกว่า ผู้มองควรให้ความสำคัญทางด้านความงามมากกว่าเรื่องราว จากแนวคิดเรื่องคุณค่าของงานศิลปะสองด้านดังที่กล่าวมานี้ เป็นข้อมูลให้ผู้ที่สนใจศิลปะได้เข้าใจว่าแท้จริงแล้วงานศิลปะโดยเฉพาะงานจิตรกรรม ควรพิจารณาคุณค่าทั้งสองด้านมิใช่เฉพาะด้านความงามเพียงด้านเดียวเท่านั้น

รูปแบบของงานจิตรกรรม

งานจิตรกรรมมีรูปแบบมากมาย ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ สมัยโบราณกรีก โรมันสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา มนุษย์เรายังสร้างงานจิตรกรรมมาจนถึงสมัยปัจจุบัน จากการวิเคราะห์รูปแบบการสร้างงานจิตรกรรม พบว่า มีรูปแบบหลัก 3 รูปแบบที่ใช้สร้างงานจิตรกรรมเรื่อยมาได้แก่

1. รูปแบบเหมือนจริง (Realistic Style) เป็นลักษณะงานจิตรกรรมที่เน้นการวาดภาพให้เหมือนของจริงเลียนแบบธรรมชาติ ตามแนวทางของเพลโต นักปราชญ์ชาวกรีก ศิลปินแนวนี้ไม่มุ่งเน้นแสดงออกตาม จินตนาการและอารมณ์ของตนเอง ศิลปินจะถ่ายทอดเรื่องราวตามตาเห็น และตามความงดงามเป็นจริง รูปแบบที่ได้รับความนิยมนับตั้งแต่สมัยกรีกเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน เหตุผลที่สำคัญที่ได้รับความนิยมได้แก่ บุคคลทั่วไปสามารถรับรู้ได้ง่ายกว่าจิตรกรรมในรูปแบบอื่น ภาพที่เขียนโดยทั่วไปมักเป็นรูปคน สัตว์ สิ่งของ ภาพทิวทัศน์ ฯลฯ ศิลปินจะเลือกมุมที่มีความแปลกตา เพื่อให้ภาพมีความน่าสนใจยิ่งขึ้น งานจิตรกรรมในรูปแบบนี้ถือว่ามีความเจริญรุ่งเรืองมากในสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาที่มีศิลปินคนสำคัญของโลกเช่น ลีโอนาโด ดาร์วินชี (Leonardo da Vinci) ตัวอย่างผลงานสำคัญเช่น ภาพโมนาลิซา แม่พระบนแท่นหิน อาหารเย็นมือสุดท้าย เป็นต้น อีกคนหนึ่งคือ ไมเคิลแอนเจโล (Michelangelo) ที่เป็นทั้งจิตรกร ประติมากรและสถาปนิกผลงานจิตรกรรมสำคัญคือการวาดภาพผนังที่โบสถ์ซิสติน ส่วนศิลปินคนอื่น ได้แก่ ราฟาเอลและแจน แวน อีค ส่วนศิลปินในสมัยหลังก็มีอีกหลายคน เช่น ปีเตอร์พอล รูเบนส์ (Peter Paul Rubens) ฟรังซัวร์บูเช (Francios Boucher) รวมทั้งศิลปินอีกหลายคนในลัทธิเรียลลิสม์อีกด้วย

2. รูปแบบกึ่งเหมือนจริง (Semi-Abstract Style) ได้แก่ รูปแบบที่ตัดทอนรูปทรงธรรมชาติ บางส่วนออกไปเปลี่ยนแปลงรูปทรงเสียใหม่ กลายเป็นรูปทรงแบบใหม่ไม่เหมือนธรรมชาติ แต่ยังคงลักษณะบางประการของรูปแบบเดิมไว้ สามารถคาดเดาได้ว่าเป็นรูปอะไรในธรรมชาติ รูปทรงเช่นนี้ เรียกว่า รูปทรงกึ่งเหมือนจริง ศิลปินมีเหตุผลในการตัดทอนรูปทรง หรือเปลี่ยนแปลงลักษณะบางประการของรูปทรงเดิม

การสร้างงานจิตรกรรมเริ่มต้นจากการพยายามเลียนแบบธรรมชาติ จากนั้นพัฒนาสู่รูปแบบการถ่ายทอดความรู้สึกใช้ลักษณะการเขียนแบบตัดแปลงรูปทรง แทนการใช้รูปทรงตามธรรมชาติ สุชาติเถาทองกล่าวว่า “แนวการเขียนภาพหลังจากเขียนเหมือนจริงมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไป มุ่งสู่การแสดงออกทางความรู้สึกและความสามารถของศิลปิน ในการแก้ไขตัดแปลง (Distortion) ธรรมชาตินั้น”

รูปแบบกึ่งเหมือนจริงเริ่มต้นในสมัยที่มีศิลปะประทับใจ (Impressionisms) จากเดิมที่ศิลปินเขียนรูปตามตาเห็น มาเขียนตามความรู้สึกแทน อาจเป็นเพราะว่าสมัยนั้นมีการคิดค้นกล้องถ่ายรูปขึ้นได้ กล้องถ่ายรูปทำหน้าที่จำลองเหตุการณ์แทนการเขียนภาพของศิลปินและสามารถจำลองได้เหมือนจริงอีกทั้งยังมีความรวดเร็วกว่ามาก นอกจากนั้นการค้นพบสีใหม่ๆ ที่มีคุณภาพดีขึ้นหลากหลายมากขึ้น รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมในฝรั่งเศสขณะนั้น เป็นแรงผลักดันในศิลปินค้นหาแนวทางการสร้างงานแบบใหม่ โดยใช้ความรู้สึกของตนเป็นสำคัญ ความรู้สึกดังกล่าวได้แก่ความรู้สึกประทับใจในสิ่งต่างๆ รูปแบบกึ่งเหมือนจริงเป็นรูปแบบใหม่ที่นำมาใช้สร้างงานในเวลานั้น ไม่เหมือนจริงแต่ดูรู้เข้าใจได้ เป็นผลงานที่ผ่านการมองเห็นสู่ความคิดของศิลปินจึงจะถ่ายทอดออกมาเป็นภาพเขียนการรับรู้และทำความเข้าใจงานประเภทนี้จึงยากกว่าเดิมในระยะเวลาที่รูปแบบใหม่นี้ถูกนำเสนอต่อประชาชนได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ในทางเสียหายเป็นอย่างมาก ศิลปินต้องใช้ระยะเวลานำเสนอผลงานนานมากกว่าสังคมจะยอมรับและเข้าใจ แนวการเขียนภาพแบบนี้ปัจจุบันได้รับความนิยมอย่างมากเพราะเป็นรูปแบบที่ให้อิสระ ทั้งผู้สร้างผลงานและผู้ชมงานต่างก็สามารถใช้จินตนาการของตนเองได้มากขึ้น (สุชาติ เถาทอง, 2532, น.35)

3. รูปแบบนามธรรม (Abstract Style) เป็นรูปแบบที่เกิดขึ้นหลังสุด และเป็นรูปแบบที่เข้าใจยากที่สุดเนื่องจากเป็นรูปแบบที่ไม่อ้างอิงรูปทรง หรือเรื่องราวใน ธรรมชาติใดๆเลย ไม่มีรูปภูเขา ต้นไม้ แม่น้ำ คน สัตว์ สิ่งของในธรรมชาติ ฯลฯ มีแต่สี เส้น รูปทรงสามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม ฯลฯ เพราะจะมองไม่เห็นรูปเหมือนสิ่งได้เลย หากจะถามว่ารูปแบบนามธรรมมีรูปทรงหรือไม่ ต้องตอบว่าไม่ใช่รูปทรงธรรมชาติหรือรูปทรงกึ่งธรรมชาติ แต่เป็นรูปทรงสามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม วงกลม รูปทรงต่างๆ ฯลฯ ที่ไม่เหมือนสิ่งใดในธรรมชาติเลยหรือถ้าจะเหมือนอยู่บ้างก็น้อยมาก เช่น รูปวงกลมอาจพ้องกับรูปดวงจันทร์ ดวงอาทิตย์ ที่พบเห็นในธรรมชาติ เนื่องจากรูปทรงที่ไม่เหมือนธรรมชาติดังกล่าวจึงถือเป็นรูปทรงบริสุทธิ์ (Pure Form)

การสร้างงานศิลปะแบบนามธรรมใช้องค์ประกอบศิลปะ (Elements of Art) ซึ่งได้แก่ เส้น สี รูปทรง รูปทรงแบบนามธรรม บริเวณว่าง พื้นผิว แสงและเงา จัดผสมผสานกัน (To Compose) ให้เกิดความลงตัวพอดีเกิดความเป็นเอกภาพ (Unity) และเกิดความงามในที่สุดความงามในรูปแบบนามธรรมมิใช่ความงามตามแบบอย่างเหมือนธรรมชาติ มิใช่แบบอย่างของเรื่องราวหรือแนวคิดแต่เป็นความงาม

อันเกิดจากความลงตัวของการผสมผสานองค์ประกอบศิลปะ โดยไม่อาศัยเรื่องราวในธรรมชาติใดๆ ทั้งสิ้น

เปรียบได้กับเพลงที่ไม่มีคำร้องมีแต่เสียงดนตรีประสานกันอย่างมีจังหวะสูงต่ำ กระชั้น แผ่วเบา เลื่อนหาย ฯลฯ ก่อให้เกิดความไพเราะซาบซึ้ง ไม่มีเนื้อร้อง ไม่มีคำบรรยายเรื่องราวใดๆ เพลงบรรเลงทั้งหลายเป็นนามธรรมของดนตรีในนาฏศิลป์ มีลักษณะนามธรรมของนาฏศิลป์เช่นกัน

แนวคิดการสร้างสรรค้งานจิตรกรรม

การสร้างสรรค้งานจิตรกรรมนั้นก็จะต้องใช้องค์ประกอบต่างๆเหมือนศิลปะแขนงอื่นๆ แต่องค์ประกอบของงานจิตรกรรมที่น่าสนใจ และใช้ในงานวิจัยนี้ มีดังนี้

แนวคิดในการสร้างสรรค้งานจิตรกรรมเกิดจากเหตุผลหลายๆอย่าง งานทัศนศิลป์เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นจากความคิด ความรู้สึก และความประทับใจในแง่มุมต่างๆ อันเป็นเหตุผลให้เกิดรูปแบบและวิธีการในการถ่ายทอดเป็นผลงานทัศนศิลป์ ซึ่งเกิดจากเหตุผลหลักๆคือ ความประทับใจ ความเชื่อ และความต้องการสื่อสาร

ความประทับใจหรือพึงใจเกิดจากการได้สัมผัส ชื่นชม และซาบซึ้งกับความงามในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจจะมึรูปแบบในการถ่ายทอดเลียนแบบธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะขึ้น โดยแรงบันดาลใจแยกออกเป็น แรงบันดาลใจภายนอก ได้แก่ สรรพสิ่งที่ เป็นสภาพแวดล้อมรอบๆ ตัวศิลปิน อันอาจได้แก่ คน สัตว์ ทิวทัศน์ สิ่งของ ขนบธรรมเนียมประเพณี เช่น ธรรมชาติที่งดงาม ความยากจน ความทารุณโหดร้าย การกดขี่ข่มเหง เป็นต้น แล้วเกิดความสะท้อนใจต่อแรงบันดาลใจนั้น ก่อให้เกิด ความรู้สึกและจินตนาการขึ้น และถ่ายทอดความรู้สึกนั้นออกมา เป็นผลงานศิลปะ ที่ล้วนสามารถกระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจ ได้ทั้งสิ้นและแรงบันดาลใจภายใน ได้แก่ อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ ความเจ็บปวด สภาพจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก ฯลฯ ที่เกิดขึ้นภายในตัวศิลปินเองเมื่อเกิดขึ้นแล้ว ศิลปิน จะริบพันทึกแนวคิดนั้น เป็นผลงานศิลปะทันที หรือ เกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ในเรื่องนั้นๆ มานาน จนกระทั่งเกิดจินตนาการ และถ่ายทอด จินตนาการนั้นออกมาเป็นผลงานศิลปะ เช่นงานจิตรกรรมในศิลปะสมัยใหม่

ความเชื่อ ความศรัทธาในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น ชาติ ศาสนา เทพเจ้า กษัตริย์ เป็นต้น แล้วเกิดความมุ่งมั่นในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพื่ออุทิศถวายในสิ่งที่ตนเคารพบูชา รูปแบบในการถ่ายทอดอาจเป็นผลงานที่เหนือจากความเป็นจริง ซึ่งเกิดจากจินตนาการหรือความเชื่อในแบบอุดมคติเกิดจากความต้องการสื่อสาร เพื่อให้ผู้ชมผลงานได้เข้าใจในความหมายที่ต้องการสื่อ เป็นการเชื่อมโยงความคิดสร้างสรรค์กับสิ่งที่ต้องการสื่อความหมาย โดยมีรูปแบบเป็นสัญลักษณ์หรือสิ่งแทน เป็นงานที่นิยมเขียนกันมากในสมัยโบราณในสมัยฟื้นฟู

การสร้างสรรค้ของศิลปินมีความแตกต่างตามเอกลักษณ์และความคิดสร้างสรรค์ของแต่ละบุคคลหรือความแตกต่างในยุคสมัย ตัวอย่างศิลปินของไทย อาจารย์ถวัลย์ดัจณี นิยมใช้สีสันต์คักันรุนแรงมี เส้นลายที่แสดงถึงความหนักแน่นเด็ดเดี่ยว

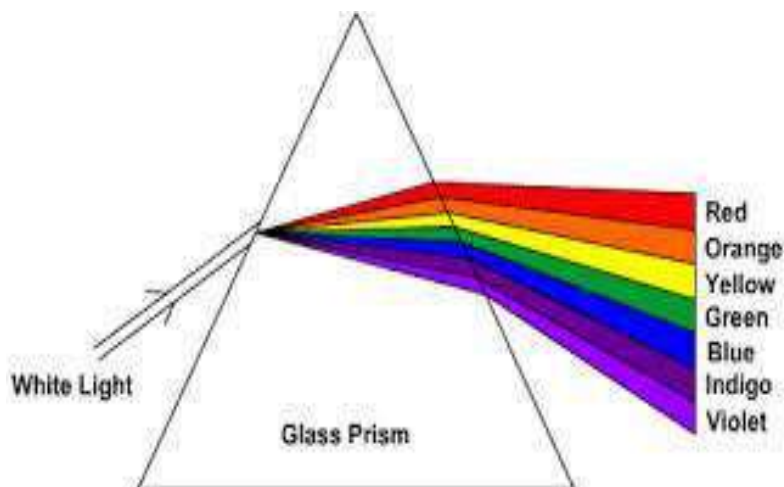
อาจารย์จักรพันธ์ โปษยกฤต ศิลปินแห่งชาติสาขาทัศนศิลป์ เขียนภาพสวยงามประทับใจให้สีสันต์และแสงเงานุ่มนวลสวยงามมาก ลักษณะเหมือนจริงไม่ใช่แบบจิตรกรรมไทยประเพณี จึงเป็นความงามเหมาะกับยุคสมัยปัจจุบัน เป็นงานจิตรกรรมทำให้เกิดจินตนาการในความแบบวิถีชีวิตไทยได้สมบูรณ์ เขียนเรื่องราวเกี่ยวกับวรรณคดีไทย เช่น พระลอ พระเพื่อน พระแพง นางบุษบา ขุนแผนและนางวันทองเป็นต้น ที่มีลักษณะความงามตามอุดมคติของไทย

สรุปได้ว่า แนวคิดในการสร้างงานศิลปะของศิลปินแต่ละคนในแต่ละภาพ ย่อมแตกต่างกันออกไป ดังเช่น โบทะโรที่สร้างผลงานออกมาหลากหลาย บางภาพวาดขึ้นมาเพื่อล้อเลียนคนดั่งล้อเลียนศาสนา บางภาพสร้างจากความประทับใจที่ได้เห็น หรือความรู้สึกของตัวเองที่ได้พบเจอในการสร้างสรรค้งานจิตรกรรม

ทฤษฎีสี

สี (Colour) เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่นำม้ห้ศรรย์ สีมียู่ในแสงแดดเป็นคลื่นแสงชนิดหนึ่งจะปรากฏให้เห็นเมื่อแสงแดดส่องผ่านละอองน้ำในอากาศและเกิดการหักเหทอเป็นสีรุ้งออกมาสีรุ้งที่เราเห็นอยู่ในท้องฟ้ามีอยู่ 7 สี คือ ม่วง ม่วงน้ำเงิน น้ำเงิน เขียว เหลือง ส้มและแดง ถ้าเรานำแท่งแก้วปริซึม (Prism) รูปสามเหลี่ยม มาให้แสงแดดส่องผ่านแท่งแก้วก็จะแยกสีออกจากแสงให้เห็นเป็นสีรุ้งเจ็ดสีเช่นเดียวกัน ดังภาพที่ 18 คือม่วง ครา น้ำเงิน เขียว เหลือง แสด แดง สีแต่ละสีมีความถี่ของคลื่นแสงไม่เท่ากัน สีแดงมีความถี่ต่ำสุดและมีช่วงคลื่นยาวที่สุด คลื่นแสงจะมีความถี่สูงขึ้นเรื่อยๆ จากแดงไปส้มจนถึงม่วงที่มีความถี่ต่ำสุดและช่วงคลื่นสั้นที่สุด คลื่นแสงที่มีความถี่ต่ำกว่าแดงหรือสูงกว่าม่วงยังมีอีกมากมาย เช่น แสงอินฟราเรดที่มีความถี่ต่ำกว่าแดงหรือแสงอัลตราไวโอเล็ตที่มีความถี่สูงกว่าม่วง แต่ตาของมนุษย์ไม่อาจรับความถี่ขนาดนั้นได้ (ออนไลน์)

การรับรู้สีเกิดจากการที่แสงตกกระทบวัตถุที่รับรู้ได้จะเกิดจากคุณลักษณะ 3 ประการ คือ ลักษณะทางกายภาพและทางเคมีขององค์ประกอบของวัตถุ องค์ประกอบของสเปคตรัมของแหล่งกำเนิดแสงที่ส่องกระทบวัตถุและความไวของผู้สังเกต (ตา) ต่อสเปคตรัมของแสงถ้าเปลี่ยนองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งในสามองค์ประกอบนี้จะทำให้การรับรู้สีในวัตถุเปลี่ยนไปได้

ภาพที่ 21 How does a prism separate light?

(Tom Henderson, 2015, Online)

แสงที่ตกกระทบวัตถุอาจก่อให้เกิดการสะท้อน การหักเห การส่องผ่านหรือการดูดซึมโดยวัตถุนั้น ถ้าพลังงานแสงทั้งหมดในช่วงที่มองเห็น (Visible Range) ถูกสะท้อนออกมาจากพื้นผิวที่บดแสง เราจะมองเห็นวัตถุนั้นเป็นสีขาว ถ้าหากแสงถูกดูดซึมเป็นบางส่วน เราจะมองเห็นวัตถุนั้นเป็นสีเทา ถ้าหากแสงถูกดูดซับไว้ทั้งหมด เราจะมองเห็นวัตถุนั้นเป็นสีดำ

คุณลักษณะของสี สีที่มีอยู่ทั้งหลายมีคุณลักษณะที่แตกต่างและเรียกแตกต่างกัน ได้แก่ สีแท้ (HUE) คือ สีที่ยังไม่ถูกสีอื่นเข้าผสม เป็นลักษณะของสีแท้ที่มีความสะอาดสดใส เช่น แดง เหลือง น้ำเงิน

สีอ่อนหรือสีจาง (TINT) ใช้เรียกสีแท้ที่ถูกผสมด้วยสีขาว เช่น สีเทา สีชมพู สีแก่ (SHADE) ใช้เรียกสีแท้ที่ถูกผสมด้วยสีดำ เช่น สีน้ำตาล

โทนสี (TONE) ประกอบด้วย วรรณะร้อน (Warm Tone) ซึ่งประกอบด้วย สีเหลือง สีส้ม สีแดง สีม่วง สีม่วงแดง สีเหล่านี้ให้อิทธิพล ต่อความรู้สึก ตื่นเต้น เร้าใจ กระฉับกระเฉง ถือว่าเป็น วรรณะร้อน ส่วนวรรณะเย็น (Cool Tone) ประกอบด้วย สีเขียวเหลือง สีเขียว สีน้ำเงิน สีม่วงน้ำเงิน สีเหล่านี้ดู เย็นตา ให้ความรู้สึก สงบ สดชื่น (สีเหลืองกับสีม่วงอยู่ได้ทั้งสองวรรณะ) การใช้สีแต่ละครั้งควรวางสีวรรณะเดียวในภาพทั้งหมด เพราะจะทำให้ภาพความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (เอกภาพ) กลมกลืน มีแรงจูงใจให้คล้อยตามได้มาก

มนุษย์รู้จักและคุ้นเคยกับสีต่างๆ มาตั้งแต่มนุษย์กำเนิดมาในโลกนี้ ต่อมาเมื่อมนุษย์มีความเจริญขึ้นได้มีการศึกษาค้นคว้าเรื่องสีกันอย่างกว้างขวาง สีมียุคหลายยุคและมีความหมายได้หลายอย่าง และได้มีการตั้งทฤษฎีสีขึ้น 3 ทฤษฎีได้แก่

1. ทฤษฎีสีของแสงหรือทฤษฎีสีของนักวิทยาศาสตร์ แสงเป็นสิ่งที่มีความถี่ของคลื่นในขนาดที่ตามนุษย์สามารถรับสัมผัสได้ คลื่นนี้ทำให้เรามองเห็นเป็นสีต่างๆ กัน

2. ทฤษฎีสีของวัตถุธาตุ แม่สีที่เป็นวัตถุ อาจเรียกว่าสีของช่างเขียนหรือศิลปิน ซึ่งมีแม่สีอยู่ 3 สี ประกอบด้วยเหลือง แดง น้ำเงิน

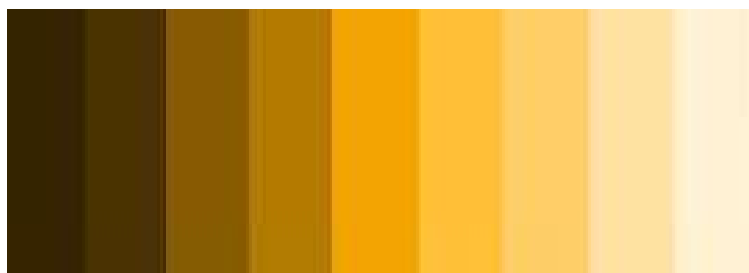
3. ทฤษฎีสีของหลักจิตวิทยา เป็นสีเกิดจากความรู้สึกที่พิสูจน์ได้ว่ามนุษย์ มองเห็นสีต่างๆ แล้วส่งผลให้เกิดความรู้สึกแตกต่างกันและบางครั้งเราก็ใช้สีเป็นสัญลักษณ์แทนสิ่งต่างๆ อันเกิดจากประสบการณ์ เช่น สีเขียวคือความอุดมสมบูรณ์ สีแดงหมายถึงความร้อน เป็นต้น

ทฤษฎีสีช่างเขียน สีช่างเขียนหรือสีของช่างเขียนหรือสีของศิลปิน (Artist) หรือสีวัตถุธาตุ (Pigment) หมายถึง วัตถุที่มีสีในตัวเอง มีสีที่เป็นแม่สีอยู่ 3 สี และแต่ละสีมีชื่อเฉพาะของตนเอง ได้แก่

1. สีแดง (CRIMSON LAKE)
2. สีเหลือง (GRAMBOGE YELLOW)
3. สีน้ำเงิน (PRUSSION BLUE)

ตามหลักของทฤษฎีสี ช่างเขียน ซึ่งใช้ในงานจิตรกรรมและงานอื่นๆ อีกหลายประเภทสีเป็นทัศนธาตุที่สำคัญและมีบทบาทมากที่สุดในงานจิตรกรรม มีคุณลักษณะของทัศนธาตุอยู่ครบถ้วนและยังมีลักษณะสำคัญอีก 3 ประการ คือ

1. ความเป็นสี (Hue) หมายถึง เป็นสีอะไร เช่น แดง เหลือง เขียว ฯลฯ ตามวงสีธรรมชาติ
2. น้ำหนักของสี (Value) หมายถึง ความสว่างหรือความมืดของสี ถ้าเราผสมสีขาวเข้าไปในสีสีหนึ่ง สีนั้นจะสว่างขึ้น หรือมีน้ำหนักอ่อนลงและถ้าเราเพิ่มสีขาว เข้าไปที่ละน้อยๆ เป็นลำดับ เราจะได้ของสีหรือน้ำหนักของสีเรียงลำดับจากแก่ที่สุดไปจนอ่อนสุด

ภาพที่ 22 Value of color

(Wankan Wan, 2015, Online)

3. ความจัดของสี (Intensity) หมายถึง ความสดใส หรือความบริสุทธิ์ของสีสีหนึ่ง สีที่ถูกผสมด้วยสีดำจะหม่นลง ความจัดหรือความบริสุทธิ์จะลดลง ความจัดของสีจะ เรียงลำดับจากจัดที่สุดไปจนหม่นสีสุดได้หลายลำดับ ด้วยการค่อยๆเพิ่มปริมาณของสีดำที่ผสมเข้าไปทีละน้อย จนถึงลำดับที่ความจัดของสีมีน้อยที่สุด คือ เกือบดำ

ภาพที่ 23 Intensity of color

(Wankan Wan, 2015, Online)

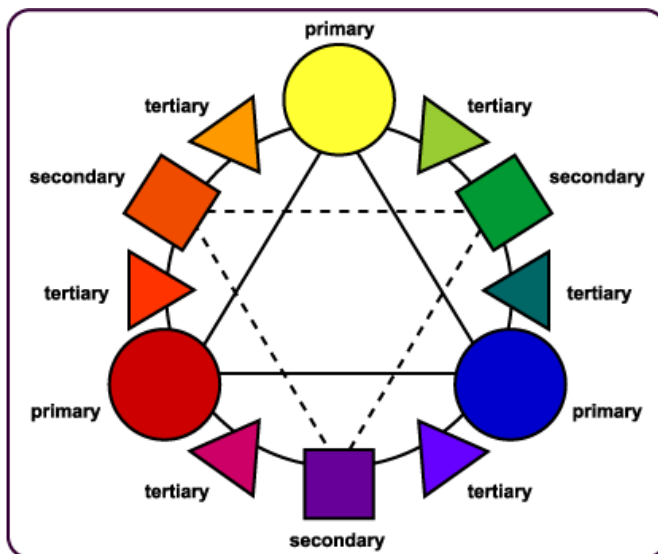
วงสีธรรมชาติ สีของช่างเขียนมีแม่สีอยู่ 3 สี คือ แดง เหลือง น้ำเงิน สีเหล่านี้เมื่อผสมกันแล้วจะได้เป็นสีขั้นที่ 2 จำนวน 3 สี เมื่อผสมสีขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 จะได้เป็นสีขั้นที่ 3 ให้จำนวน 6 สี สีขั้นที่ 1 (Primary Colours) คือ แดง เหลือง น้ำเงิน แม่สีทั้งสามนี้เมื่อนำมาผสมกันแล้วจะทำให้เกิดสีอื่นๆ

สีขั้นที่ 2 (Secondary Colours) เกิดจากการนำแม่สีทั้งสามนี้มาผสมกันเข้าทีละคู่ เราจะได้สีขั้นที่ 2 หรือลูกสีเพิ่มขึ้นอีก 3 สี คือ ส้ม เขียว และม่วง

สีขั้นที่ 3 (Tertiary Colours) และถ้าเรานำสีขั้นที่ 2 ผสมกับแม่สีทีละคู่ เราจะได้สีเพิ่มขึ้นอีก 6 สี คือ เหลืองส้ม แดงส้ม เขียวเหลือง เขียวน้ำเงิน ม่วงแดง และม่วงน้ำเงิน

สีกลาง (Neutral Colours) ถ้านำทุกสีมาผสมรวมเข้ากัน จะได้สีเทาแก่ๆ เกือบดำ เรียกว่าสีกลาง แม่สี 3 สี มาผสมรวมกันเข้าก็ได้สีกลางเช่นเดียวกัน

วงจรสี คือวงจร 12 สี เกิดจากการผสมสีขั้นแรก 3 สี โดยผสมเป็นคู่ๆ ปรากฏเป็นสีขั้นที่ 2 รวม 6 สี และผสมสีขั้นที่ 2 จะได้อีก 6 สี วางเรียงลำดับอยู่ในวงจรสี สีต่างๆ ในวงจรสี จะมีลักษณะดังนี้

ภาพที่ 24 วงจรสีธรรมชาติ
(ธานี ภู่นพคุณ, 2015, ออนไลน์)

สีตัดกันหรือสีตรงข้าม

สีที่อยู่ตรงข้ามกันในวงจสีนั่นเอง การที่เราจะทราบว่าสีคู่ใดเป็นสีตรงข้ามกันอย่างแท้จริงหรือไม่ ให้นำเอาสีคู่ นั้นมาผสมกันดู ถ้าผลการผสมกันออกมาเป็นสีกลางนั้นหมายถึงว่าสีคู่ นั้นเป็นคู่สีตัดกันอย่างแท้จริง (True Contrast) ตัวอย่างสีคู่ตัดกันมีดังนี้

สีดังกล่าวทั้ง 6 สี นั้นเป็นคู่สีที่ตัดกันซึ่งการใช้สีตัดกันในการสร้างงานศิลปะนั้น ต้องมีหลักเกณฑ์พอสมควร หากใช้อย่างไม่รู้หลักการแล้วจะทำให้การสร้างสรรคผลงานออกมาไม่ดีเท่าที่ควรและยังขัดต่อหลักการทางศิลปะอีกด้วย แต่การสร้างงานศิลปะที่มีแต่สีกลมกลืนอย่างเดียวโดยไม่นำสีที่ตัดกันไปใช้บางครั้งทำให้ภาพดูน่าเบื่อ หากนำสีตัดกันไปใช้จะทำให้ภาพดูมีชีวิตชีวา

สีตัดกันดังกล่าวอาจเรียกว่าคู่สี (Complementary Colours) สีที่อยู่ตรงข้ามกันในวงสีธรรมชาติเป็นคู่สีกัน ถ้านำมาวางเคียงกันจะให้ความสดใส ให้พลังความจัดของสีซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดการตัดกันหรือขัดแย้งกันอย่างมาก บางทีก็เรียกคู่สีนี้ว่าเป็นสีที่ตัดกันอย่างแท้จริง (True Contrast) คู่สีนี้ถ้านำมาผสมกันจะได้เป็นสีกลาง แต่ถ้านำสีหนึ่งเจือลงไปในคู่สีของมันเล็กน้อย จะทำให้สีนั้นหม่นลง จิตรกรบางกลุ่มใช้สีคู่หรือสีตรงกันข้ามนี้แทนสีดำในการทำสีให้หม่นลง

สีข้างเคียง (Analogous Colours)

สีที่อยู่ข้างเคียงกันในวงสีธรรมชาติ เช่น เหลืองกับเหลืองส้มจะกลมกลืนกัน ถ้ายิ่งห่างกันออกไป ความกลมกลืนจะลดน้อยลง ความขัดแย้งหรือความตัดกันจะเพิ่มมากขึ้น การตัดกันของสี

แบบนี้เรียกว่า การตัดกันพร้อมกัน (Simultaneous Contrast) และถ้าสีทั้งสองนั้นห่างกัน ไปจนถึงจุดตรงกันข้าม ก็จะกลายเป็นคู่สีหรือสีตัดกันอย่างแท้จริง สีที่ตัดกันพร้อมกันนี้ถ้านำมาเคียงกัน สีตรงข้ามของแต่ละมีจะทอรังสีเข้าไปเจออีกสีหนึ่ง ทำให้สีนั้นดูเปลี่ยนไป เช่น เมื่อนำเหลืองกับแดงมาเคียงกัน สีเหลืองจะดูเป็นเหลืองเขียวขึ้นและแดงจะดูเป็นแดงม่วง

การใช้สี การใช้สีมีวิธีการใช้สีอย่างง่ายๆ อยู่ 2 วิธี คือ การใช้สีกลมกลืน กับการใช้สีตัดกัน แต่จะใช้ให้กลมกลืนหรือตัดกันเพียง ไร่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับจุดหมายของศิลปินแต่ละคนในงานแต่ละงาน การใช้สีก็เช่นเดียวกันกับการใช้ทัศนธาตุอื่นๆ ถ้ากลมกลืนจนเกินไปน่าเบื่อ ถ้าตัดกันมากเกินไปก็เกิดความขัดแย้งสับสน การใช้สีทั้งสองวิธีนี้ยังพอแยกออกได้ 7 แบบ คือ

1. สีเอกรงค์ (Monochrome) ได้แก่ การใช้สีเดียวที่มีน้ำหนักอ่อนแก่หลายลำดับ เป็นการใช้สีกลมกลืนแบบสีเดียว เช่น สีเขียว เขียวกลาง เขียวแก่ เขียวอมเหลือง เขียวน้ำเงิน อยู่ด้วยกันมองแล้วให้ความรู้สึกเป็นสีเขียวสีเขียว คือสีที่อยู่ใกล้เคียงกันตามวงสี

2. สีข้างเคียง (Analogous Colours) สีที่อยู่ข้างเคียงกันในวงสีธรรมชาติ เช่น เหลืองกับเหลืองส้มจะกลมกลืนกัน ถ้ายิ่งห่างกันออกไป ความกลมกลืนจะลดน้อยลง ความขัดแย้งหรือความตัดกันจะเพิ่มมากขึ้น การตัดกันของสีแบบนี้เรียกว่า การตัดกันพร้อมกัน (Simultaneous Contrast) และถ้าสีทั้งสองนั้นห่างกัน ไปจนถึงจุดตรงกันข้าม ก็จะกลายเป็นคู่สีหรือสีตัดกันอย่างแท้จริง สีที่ตัดกันพร้อมกันนี้ถ้านำมาเคียงกัน สีตรงข้ามของแต่ละมีจะทอรังสีเข้าไปเจออีกสีหนึ่ง ทำให้สีนั้นดูเปลี่ยนไป เช่น เมื่อนำเหลืองกับแดงมาเคียงกัน สีเหลืองจะดูเป็นเหลืองเขียวขึ้น และแดงจะดูเป็นแดงม่วง

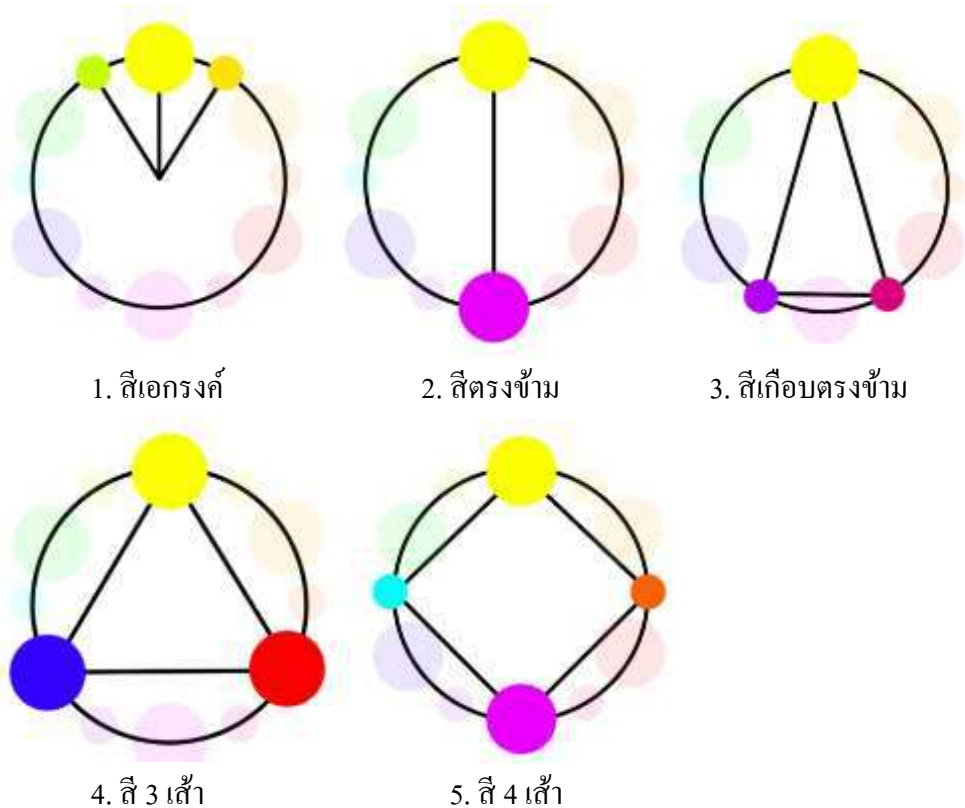
3. สีตรงข้าม เป็นการใช้สีตัดกัน (True Contrast) อย่างแท้จริง เช่น สีเหลืองม่วง เขียวแดง ก็จะใช้สีตรงข้ามให้สวยงามก็อาจใช้โดยการฆ่าสีใดสีหนึ่งหรือทั้ง 2 สีเพื่อให้ลดความแรงลงหรือการใช้สีในการแต่งกาย ถ้าจะสวมกระโปรงเขียวใส่เสื้อแดงก็จะดูตัดกันอย่างน่าเกลียด อาจแก้ปัญหาโดย คาดเข้มจัดดำ เป็นต้น

	สีเขียวเหลือง กับ สีม่วงแดง		สีน้ำเงิน กับ สีส้ม
	สีเขียว กับ สีแดง		สีม่วง กับ สีเหลือง
	สีเขียวแก่ กับ สีแดงส้ม		สีม่วงน้ำเงิน กับ สีเหลืองส้ม

ภาพที่ 25 True Contrast

(Thani Phunopphakhun, 2015, Online)

4. สีเกือบตรงข้าม เป็นการตัดกันของสีที่ไม่ใช่คู่สี เช่น ใช้สีแดงกับสีเขียว น้ำเงินหรือใช้สีม่วงกับสีส้มเหลือง ถึงแม้จะเป็นสีที่เกือบตรงข้ามก็ยังให้ความรู้สึกว่าเกือบตัดกัน
5. สีตรงข้าม 2 คู่เคียงกัน เป็นการใช้สีที่ตัดกันน้อยกว่าวิธีที่ 3 เพราะมีสีข้างเคียงที่กลมกลืนกันอยู่ด้วย เช่น มีสีเหลืองม่วงแล้วก็สีเขียวเหลือง
6. สี 3 เสา เป็นการใช้สีที่ตัดกันด้วยความเป็นแม่สี มีความโดดเด่นอยู่ในตัวของทุกสี เช่น ส้มเขียวม่วง
7. สี 4 เสา เป็นการใช้สีตัดกันอย่างแท้จริงถึง 2 คู่ แต่ก็ยังน้อยกว่าวิธีที่ 3 เพราะยังมีสีข้างเคียงที่พอจะเป็นตัวกลางให้เข้ากันได้บ้าง เช่น เหลืองส้มกับแดงหรือเหลืองส้มกับเขียว แดงกับม่วงหรือแดงกับเหลืองส้ม

ภาพที่ 26 Color Hamony
(Nat Pinvises, 2015, Online)

วรรณะของสี(Tone)

สีในวงจรทั้งหมดจะมีสีวรรณะอุ่น – วรรณะสีเย็น (Warm Tone – Cool Tone) ถ้าเราแบ่งวงสีธรรมชาติออกเป็น 2 ซีกด้วยเส้นดิ่งเส้นหนึ่งจะเป็นสีเย็นมี 7 สี ได้แก่ ซีกทางซ้ายมือซึ่งมีสีเหลือง (ครึ่งหนึ่ง) เหลืองส้ม ส้ม แดงส้ม แดง ม่วงแดง และม่วง (ครึ่งหนึ่ง) จะเป็นสีที่อยู่ในวรรณะอุ่น ซีกทางขวาซึ่งมีสีเหลือง จะอยู่ในวรรณะเย็น ส่วนสีร้อนก็มี 7 สี ได้แก่ สีม่วงและเหลืองเป็นสีที่อยู่ในวรรณะกลางๆ ถ้าอยู่ในกลุ่มของสีอุ่นก็จะให้ความรู้สึกถึงความอบอุ่น หรือความร้อน ถ้าอยู่ในกลุ่มของสีเย็นก็จะเย็นด้วย ก็จะให้ความรู้สึกเย็นไปด้วย ในการทดลองวัตถุของแถบสีที่เกิดจากการหักเหของแสงด้วยเครื่องวัดที่มีความไวมากๆ ปรากฏว่าทางด้านที่เป็นสีแดงจะมีอุณหภูมิสูงกว่าด้านสีน้ำเงิน

ศิลปินมีสีเป็นวัสดุเพียงอย่างเดียวก็สามารถสร้างงานจิตรกรรมที่สมบูรณ์ได้ เพราะในสีมีเส้น (เส้นรอบนอกของบริเวณสี หรือสีที่เขียนเป็นเส้น) มีน้ำหนักอ่อนแก่ของสี มีความเป็นสี มีความชัด มีลักษณะผิว มีที่ว่างของแผ่นสีอยู่ครบถ้วน

จิตวิทยาของสี

หมายถึงความรู้สึกของสี สีต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วเป็นสีที่เราสามารถพบเห็นได้ทั่วไป ไปในธรรมชาติจะเกิดความรู้สึกต่างๆ ได้แก่ สีอ่อน ให้ความรู้สึก เบา นุ่ม กว้าง ไกลและดูใหญ่กว่าความเป็นจริง ตัวอย่างเช่น สีของไข่ไก่ โดยทั่วไปเป็นสีอ่อน สีของไข่ไก่จะให้ความรู้สึกนุ่มนวล เหมือนสีอ่อนอื่นๆ ทั่วไป และการนำสีอ่อนมาใช้เพื่อทำให้มีขนาดกว้างเช่น ห้องที่แคบระบายด้วยสีอ่อน จะให้ความรู้สึกกว้างขึ้น สีเข้ม ได้แก่ สีน้ำเงิน สีดำ สีน้ำตาล เช่นสีของก้อนหินก็จะให้ความรู้สึกหนัก แข็ง แดง ไกล และดูเล็กกว่าความเป็นจริง ดังนั้น เราอาจแต่งกายด้วยสีเข้มเพื่อให้ดูผอมลง สีต่างๆ ในทฤษฎีสีเป็นสีที่มีความแตกต่างกันในความรู้สึกของผู้พบเห็น ตัวอย่างได้แก่

- สีแดง ให้ความรู้สึกที่ เร้าร้อน รุนแรง ร่าเริง อันตราย ความชั่ว ความเกลียด
- สีเหลือง ให้ความรู้สึกที่ อบอุ่น แจ่มจ้า ศรัทธา
- สีเขียว ให้ความรู้สึก มุ่งหวัง สดใส สดชื่น สบายตา มีชีวิต หรือความปลอดภัย
- สีฟ้า ให้ความรู้สึก ปลอดภัย โปร่ง แจ่มใส ปราศเปรี๊ยะ
- สีม่วง ให้ความรู้สึก เศร้า หม่นหมอง เป็นสีมีให้ความรู้สึกทั้งร้อน และเย็นเหมือนสี

เหลือง

- สีดำ ให้ความรู้สึก ซึม น่ากลัว กักขฬะ ให้คุณค่าทางพลัง
- สีขาว ให้ความรู้สึก บริสุทธิ์ ร่าเริง จืดชืด ว่างเปล่า

สรุปได้ว่า สีเป็นส่วนประกอบของศิลปะที่มีบทบาทค่อนข้างโดดเด่นมาก สีมี 2 ชนิดคือ สีที่เป็นแสงเกิดจากการหักเหของแสง กับที่ที่เป็นวัตถุได้จากสีที่มีอยู่ในธรรมชาติเช่น พืช สัตว์หรือแร่ธาตุ ฯลฯ

สีที่เป็นแสงหรือสีวิทยาศาสตร์เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เป็นคลื่นแสงชนิดหนึ่งเมื่อผ่านแท่งแก้วปริซึมจะเกิดการหักเหของแสง แยกเป็น 7 สี แต่ถ้าอยู่ในสภาพปรกติคลื่นแสงจะผสมกันอย่างกลมกลืนเป็นแสงสีขาว เมื่อตกกระทบวัตถุ วัตถุจะดูดซึมซับสีแสงอื่นๆ ไว้ และสะท้อนสีแสงที่ตรงกับวัตถุออกมาให้เห็น สีของแสงมนุษย์จะนำมาใช้ในการแสดงต่างๆ และงานที่ต้องใช้ความงามจากสีของแสง

แสงสว่างมี 2 ชนิด คือ แสงธรรมชาติและแสงที่ประดิษฐ์ขึ้น กำลังส่องสว่างของแสงในเวลาปรกติจะมีค่าความสว่างทำให้มองเห็นวัตถุรอบๆ ตัวได้ชัดเจน แต่ถ้ากำลังส่องสว่างมีน้อยหรือมืด ทำให้เราเห็นวัตถุเป็นสีคล้ำ พร่ามัวไม่ชัดเจน

สีแท้ คือ ครอบครัวยของสีเกิดจากขั้นที่ 1 ผสมกันเป็นสีอื่นๆ เรียงลำดับอยู่ในวงจรสี

ค่าน้ำหนักของสี คือ ค่าความอ่อนแก่ของสีแท้ที่ถูกผสมด้วยสีดำหรือขาว

องค์ประกอบของศิลป์

องค์ประกอบของศิลปะ (Composition of Art) เกิดจากการเอาส่วนประกอบของศิลปะมาสร้างสรรค์งานศิลปะ โดยใช้หลักการจัดองค์ประกอบศิลป์จึงจะเป็นผลงานองค์ประกอบศิลป์ ความหมายขององค์ประกอบศิลป์นั้น ได้มีนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายเอาไว้ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

คำว่าองค์ประกอบตามความหมายพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถานคือ ส่วนต่างๆ ที่ประกอบกันทำให้เกิดรูปร่างใหม่ขึ้น โดยเฉพาะ

การจัดองค์ประกอบทางศิลปะเป็นหลักสำคัญสำหรับผู้สร้างสรรค์และผู้ศึกษางานศิลปะ เนื่องจากผลงานศิลปะใดๆ ก็ตาม ล้วนมีคุณค่าอยู่ 2 ประการ คือ คุณค่าทางด้านรูปทรงและคุณค่าทางด้านเรื่องราว คุณค่าทางด้านรูปทรง เกิดจากการนำเอา องค์ประกอบต่างๆ ของศิลปะ อันได้แก่ เส้น สี แสง และเงา รูปทรง รูปทรงแผ่นผิว ฯลฯ มาจัดเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดความงาม ซึ่งแนวทางในการนำองค์ประกอบต่างๆ มาจัดรวมกันนั้นเรียกว่า การจัดองค์ประกอบศิลป์ โดยมีหลักการจัดตามที่จะกล่าวต่อไป อีกคุณค่าหนึ่งของงานศิลปะ คือ คุณค่าทางด้านเนื้อหา เป็นเรื่องราว หรือสาระของผลงานที่ศิลปินผู้สร้าง สรรค์ต้องการที่จะแสดงออกมา ให้ผู้ชมได้สัมผัส รับรู้ โดยอาศัยรูปลักษณะที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบศิลป์นั่นเองหรืออาจกล่าวได้ว่า ศิลปิน นำเสนอเนื้อหาเรื่องราวผ่านรูปลักษณะที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบทางศิลปะ ถ้าองค์ประกอบที่จัดขึ้นไม่

สัมพันธ์กับเนื้อหาเรื่องราวที่น่าเสนอ งานศิลปะนั้นก็จะมีคุณค่าทางความงามไป ดังนั้นการจัดองค์ประกอบศิลป์ จึงมีความสำคัญในการสร้างสรรค์งานศิลปะเป็นอย่างยิ่งเพราะจะทำให้งานศิลปะทรงคุณค่าทางความงามอย่างสมบูรณ์

องค์ประกอบศิลป์ หมายถึง ศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดหรือความงามซึ่งประกอบด้วย ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้นและส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุ (ชูลูด นิ่มเสมอ, 2554, น.55)

องค์ประกอบศิลป์ คือ ความงาม ความพอดี ลงตัว อันเป็นรากฐานเนื้อหาของศิลปะ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญทางศิลปะให้ผู้สร้างสรรค์ได้สื่อสารความคิดของตนเองไปสู่บุคคลอื่น (สุชาติ เกาทอง, สังคม ทองมี, ชำรงค์ศักดิ์ ชำรงเลิศฤทธิ์และรอง ทองดาชาย, 2554, น.76)

จากความหมายต่างๆ ข้างต้น พอสรุปได้ว่า องค์ประกอบศิลป์ หมายถึงสิ่งที่มีมนุษย์ใช้เป็นสื่อในการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ โดยนำส่วนประกอบของศิลปะมาจัดวางรวมกันอย่างสอดคล้องกลมกลืนและมีความหมายเกิดรูปร่างหรือรูปแบบต่างๆ อันเด่นชัด

ซึ่งจากความหมายข้างต้น จะเห็นได้ว่าการที่จะเกิดผลงานศิลปะดีสักชิ้นนั้นผู้สร้างสรรค์จะต้องใช้กระบวนการที่หลากหลายมาประกอบกัน ได้แก่ องค์ประกอบพื้นฐานทางศิลปะ องค์ประกอบของศิลปะและการจัดองค์ประกอบของศิลปะ มาถ่ายทอดลงในชิ้นงานหรือผลงานนั้นๆเพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณค่าทั้งด้านความงามและมีคุณค่าทางจิตใจอันเป็นจุดหมายสำคัญที่ศิลปินทุกคนมุ่งหวังให้เกิดแก่ผู้ชมทั้งหลาย (ชูลูด นิ่มเสมอ, 2557, น.56)

องค์ประกอบทางศิลปะ (Art of Composition) ซึ่งโดยความหมายก็คือการจัดเข้าด้วยกัน องค์ประกอบทางด้านศิลปะนั้นเราสามารถพบเห็นได้โดยทั่วไป ทั้งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้นมา สำหรับนักถ่ายภาพนั้น จะต้องถ่ายทอดความรู้สึกและอารมณ์เหล่านั้นผ่านองค์ประกอบต่างๆ เหล่านั้น โดยอาจจะใช้องค์ประกอบที่หลากหลายเพื่อประกอบเป็นความกลมกลืนทางศิลปะ ไม่ว่าจะเป็นจุด หรือเส้นที่ทำให้เกิดรูปร่าง แสงที่ทำให้เกิดเงาตกกระทบเป็นรูปทรงต่างๆ การทำซ้ำจนเกิดเป็นลวดลาย ส่วนสัดส่วนรวมทั้งที่ว่าง ก็ก่อให้เกิดความสมดุลของศิลปะได้แต่เหนือสิ่งอื่นใดแล้วเราจะต้องรู้จักองค์ประกอบพื้นฐานทางศิลปะเหล่านี้กันก่อน เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการนำไปต่อยอด เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่ดีต่อไปซึ่งองค์ประกอบทางศิลปะสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ดังนี้

องค์ประกอบพื้นฐานของงานศิลปะ(Element of Art) ประกอบด้วย

1. จุด (Point) เป็นสิ่งเริ่มต้นที่ทำให้เกิดสิ่งต่างๆ เช่น เส้น และรูปร่าง
2. เส้น (Line) เป็นเส้นรอบนอกของรูป เส้นแต่ละแบบให้ความรู้สึกได้แตกต่างกันและมีหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ เส้นตรง เส้นโค้ง ซิกแซก ฯลฯ

3. รูปร่าง (Shape) หมายถึง รูปสองมิติ มีแค่กว้างกับ ยาว แต่ถ้าเป็นรูปทรง (Form) มวล (Mass) คือ จะแสดงความลึก ความหนา เช่น กล้องสีเหลี่ยม ลูกฟุตบอล ฯลฯ รูปที่มีมวล คือ เนื้อทั้งหมดของสาร ถ้าเป็น พุ่มไม้ ก็คือ พื้นที่ภายในทรงพุ่มทั้งหมด มวลของหิน คือ เนื้อที่แข็งแกร่งของหิน

4. พื้นผิว (Texture) คือ ลักษณะพื้นผิวหน้าของวัตถุ เมื่อสัมผัสจับต้อง หรือมองเห็นแล้ว รู้สึกได้ว่าหยาบ ละเอียด เป็นมัน ขรุขระ เป็นเส้น เป็นจุด เป็นกำมะหยี่ หรือพื้นผิวสัมผัสเรียบสม่ำเสมอ จะให้ลักษณะผิวสัมผัสละเอียด (Fine Texture) ความรู้สึก ต่อ ลักษณะผิว

5. ความสว่างและความมืด (Light&Shadow) หมายถึง การที่วัตถุถูกแสงกระทบเป็นความสว่างและความมืดนั้น ทำให้เกิดความตื้นลึก จนดูคล้ายภาพ 3 มิติ

6. บริเวณว่าง (Space) คือ บริเวณว่างโดยรอบวัตถุ เรียกว่า พื้นที่ว่างทางลบ (Negative Space) และบริเวณว่างที่ตัวของวัตถุเรียกว่า พื้นที่ว่างทางบวก (Positive Space)

7. สี (Color) เป็นคุณสมบัติเฉพาะของสีในด้านของความแตกต่าง สีมีอิทธิพลต่ออารมณ์และความประทับใจ สีมักส่งผลต่อมนุษย์ในทางกายภาพและพฤติกรรม โดยเฉพาะเรื่องของการชอบและทัศนคติ (สมภพ จงจิตต์โพธา, 2554, น.26)

หลักของศิลปะ (Principles of Art) มีหลักที่ควรคำนึงได้แก่

1. สัดส่วน (Proportion)
2. จังหวะลีลา (Rhythm)
3. การเน้น (Emphasis)
4. เอกภาพ (Unity)
5. ความสมดุล (Balance)
6. ความกลมกลืน (Harmony)
7. ความตัดกัน (Contrast)

1. สัดส่วน หมายถึง ความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมระหว่างขนาดขององค์ประกอบที่แตกต่างกัน ทั้งขนาดที่อยู่ในรูปทรงเดียวกันหรือระหว่างรูปทรงและรวมถึง ความสัมพันธ์กลมกลืนระหว่างองค์ประกอบทั้งหลายด้วย ซึ่งเป็นความพอเหมาะพอดี ไม่มากไม่น้อย ขององค์ประกอบทั้งหลายที่นำมาจัดรวมกัน ความเหมาะสมของสัดส่วนอาจ พิจารณาจากคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1.1 สัดส่วนที่เป็นมาตรฐาน จากรูปลักษณะตามธรรมชาติของคน สัตว์ พืช ซึ่งโดยทั่วไป ถือว่า สัดส่วนตามธรรมชาติ จะมีความงามที่เหมาะสมที่สุดหรือจากรูปลักษณะที่เป็น การ สร้างสรรค์ของมนุษย์ เช่น Gold Section เป็นกฎในการสร้างสรรค์รูปทรงของกรีก ซึ่งถือว่า

“ส่วนเล็กสัมพันธ์กับส่วนที่ใหญ่กว่า ส่วนที่ใหญ่กว่าสัมพันธ์กับส่วนรวม” ทำให้สิ่งต่างๆ ที่สร้างขึ้นมีสัดส่วนที่สัมพันธ์กับทุกสิ่งอย่างลงตัว

1.2 สัดส่วนจากความรู้สึก โดยที่ศิลปะนั้นไม่ได้สร้างขึ้นเพื่อความงามของรูปทรงเพียง อย่างเดียว แต่ยังสร้างขึ้นเพื่อแสดงออกถึง เนื้อหา เรื่องราว ความรู้สึกด้วยสัดส่วนจะช่วย เน้นอารมณ์ ความรู้สึก ให้เป็นไปตามเจตนาและเรื่องราวที่ศิลปินต้องการ ลักษณะเช่นนี้ ทำให้งานศิลปะของชนชาติต่างๆ มีลักษณะแตกต่างกัน เนื่องจากมีเรื่องราว อารมณ์และความรู้สึกที่ต้องการแสดงออกต่างๆ กันไป เช่น กรีก นิยมในความงามตามธรรมชาติเป็น อุดมคติ เน้นความงามที่เกิดจากการประสานกลมกลืนของรูปทรง จึงแสดงถึงความเหมือนจริงตามธรรมชาติ ส่วนศิลปะแอฟริกันดั้งเดิม เน้นที่ความรู้สึกทางวิญญาณที่น่ากลัว ดังนั้นรูปลักษณะจึงมีสัดส่วนที่ผิดแผกแตกต่างไปจากธรรมชาติทั่วไป

2. จังหวะลีลา (Rhythm) หมายถึง การเคลื่อนไหวที่เกิดจากการซ้ำกันขององค์ประกอบเป็นการซ้ำที่เป็นระเบียบจากระเบียบธรรมดาที่มีช่วงห่างเท่าๆ กัน มาเป็นระเบียบที่สูงขึ้น ซ้ำซ้อนขึ้นจนถึงขั้นเกิดเป็นรูปลักษณะของศิลปะ โดยเกิดจาก การซ้ำของหน่วยหรือการสลับกันของหน่วยกับช่องไฟหรือเกิดจาก การเคลื่อนไหวต่อเนื่องกันของเส้น สี รูปทรงหรือน้ำหนัก รูปแบบๆ หนึ่ง อาจเรียกว่าแม่ลาย การนำแม่ลายมาจัดวางซ้ำๆ กันทำให้เกิด จังหวะและถ้าจัดจังหวะให้แตกต่างกันออกไป ด้วยการเว้นช่วงหรือสลับช่วง ก็จะเกิดลวดลาย ที่แตกต่างกันออกไปได้อย่างมากมาย แต่จังหวะของลายเป็นจังหวะอย่างง่ายๆ ให้ความรู้สึกเพียงผิวเผินและเบื่อง่าย เนื่องจากขาดความหมายเป็นการรวมตัวของสิ่งๆ ที่เหมือนกัน แต่ไม่มีความหมายในตัวเอง จังหวะที่น่าสนใจและมีชีวิต ได้แก่การเคลื่อนไหวของ คน สัตว์ การเติบโตของพืช การเดินร่า เป็นการเคลื่อนไหวของโครงสร้างที่ให้ความบันเทิงใจในการสร้างรูปทรงที่มีความหมาย

เนื่องจากจังหวะของลายนั้น ซ้ำตัวเองอยู่ตลอดไปไม่มีวันจบและมีแบบรูปของการซ้ำที่ตายตัว แต่งานศิลปะแต่ละชิ้นจะต้องจบลงอย่างสมบูรณ์และมีความหมายในตัว งานศิลปะทุกชิ้นมีกฎเกณฑ์และระเบียบที่ซ่อนลึกลงไปในไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน งานชิ้นใดที่แสดงระเบียบกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนเกินไป งานชิ้นนั้นก็จำกัดตัวเองไม่ต่างอะไรกับลวดลายที่มองเห็นได้ง่าย ไม่มี ความหมายให้ผลเพียงความเพลิดเพลินสบายตาแก่ผู้ชม

3. การเน้น (Emphasis) หมายถึง การกระทำที่เด่นเป็นพิเศษกว่าธรรมดาในงานศิลปะจะต้องมีส่วนใดส่วนหนึ่งหรือจุดใดจุดหนึ่ง ที่มีความสำคัญกว่าส่วนอื่นๆ เป็นประธานอยู่ถ้าส่วนนั้นๆ อยู่ปะปนกับส่วนอื่นๆ และมีลักษณะเหมือนๆ กัน ก็อาจถูกกลืนหรือถูกส่วนอื่นๆ ที่มีความสำคัญน้อยกว่าบดบัง หรือแย่งความสำคัญ ความน่าสนใจ ไปเสียงานที่ไม่มีจุดสนใจ หรือประธาน จะทำให้ดูน่าเบื่อ เหมือนกับลวดลายที่ถูกจัดวางซ้ำกันโดยปราศจากความหมาย หรือเรื่องราวที่น่าสนใจดังนั้น

ส่วนนั้นจึงต้องถูกเน้น ให้เห็นเด่นชัดขึ้นมา เป็นพิเศษกว่าส่วนอื่นๆ ซึ่งจะทำให้ผลงานมีความงาม สมบูรณ์ ลงตัวและน่าสนใจมากขึ้น การเน้นจุดสนใจสามารถทำได้ 3 วิธี คือ

3.1 การเน้นด้วยการใช้องค์ประกอบที่ตัดกัน (Emphasis by Contrast) สิ่งที่แปลกแตกต่างไปจากส่วนอื่นๆ ของงาน จะเป็นจุดสนใจ ดังนั้น การใช้องค์ประกอบที่มีลักษณะ แตกต่าง หรือขัดแย้ง กับส่วนอื่น ก็จะทำให้เกิดจุดสนใจขึ้นในผลงานได้ แต่ทั้งนี้ต้อง พิจารณาลักษณะความแตกต่างที่นำมาใช้ด้วยว่า ก่อให้เกิดความขัดแย้งกันในส่วนรวมและทำให้นเนื้อหาของงานเปลี่ยนไปหรือไม่ โดยต้องคำนึงว่า แม้มีความขัดแย้ง แตกต่างกันในบางส่วนและในส่วนรวมยังมีความกลมกลืนเป็นเอกภาพเดียวกัน

3.2 การเน้นด้วยการด้วยการอยู่โดดเดี่ยว (Emphasis by Isolation) เมื่อสิ่งหนึ่งถูกแยกออกไปจากส่วนอื่นๆ ของภาพหรือกลุ่มของมัน สิ่งนั้นก็จะเป็นจุดสนใจ เพราะเมื่อแยกออกไปแล้ว ก็จะเกิดความสำคัญขึ้นมา ซึ่งเป็นผลจากความแตกต่าง ที่ไม่ใช่แตกต่างด้วยรูปลักษณะ แต่เป็นเรื่องของตำแหน่งที่จัดวางซึ่งในกรณีนี้ รูปลักษณะนั้น ไม่จำเป็นต้องแตกต่างจากรูปอื่น แต่ตำแหน่งของมันได้ดึงสายตาออกไปจึงกลายเป็นจุดสนใจขึ้นมา

3.3 การเน้นด้วยการจัดวางตำแหน่ง (Emphasis by Placement) เมื่อองค์ประกอบอื่นๆ ชี้นำมายังจุดใดๆ จุดนั้นก็จะเป็นจุดสนใจที่ถูกเน้นขึ้นมาและการจัดวางตำแหน่งที่เหมาะสมก็สามารถทำให้จุดนั้นเป็นจุดสำคัญขึ้นมาได้เช่นกัน

4. เอกภาพ (Unity) หมายถึง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขององค์ประกอบศิลป์ทั้งด้าน รูปลักษณะและด้านเนื้อหาเรื่องราวเป็นการประสานหรือจัดระเบียบของส่วนต่างๆ ให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียว เพื่อผลรวมอันไม่อาจแบ่งแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกไป การสร้างงานศิลปะ คือ การสร้างเอกภาพขึ้นจากความสับสนความยุ่งเหยิง เป็นการจัดระเบียบและดุลยภาพ ให้แก่สิ่งที่ขัดแย้งกันเพื่อให้รวมตัวกันได้ โดยการเชื่อมโยงส่วนต่างๆ ให้สัมพันธ์กันเอกภาพของงานศิลปะ มีอยู่ 2 ประการ คือ

เอกภาพของการแสดงออก หมายถึง การแสดงออกที่มีจุดมุ่งหมายเดียว แน่นอนและมีความเรียบง่ายงานชิ้นเดียวจะแสดงออกหลายความคิด หลายอารมณ์ไม่ได้ จะทำให้สับสนขาดเอกภาพและการแสดงออกด้วยลักษณะเฉพาะตัวของศิลปินแต่ละคน ก็สามารถทำให้เกิดเอกภาพแก่ผลงานได้ (ออนไลน์)

ภาพที่ 27 Unity

(Krittayakorn Khameium, 2015, Online)

เอกภาพของรูปทรง คือ การรวมตัวกันอย่างมีคุณภาพและมีระเบียบขององค์ประกอบทางศิลปะ เพื่อให้เกิดเป็นรูปทรงหนึ่ง ที่สามารถแสดงความคิดเห็นหรืออารมณ์ของศิลปินออกได้อย่างชัดเจน เอกภาพของรูปทรง เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดต่อความงามของผลงานศิลปะเพราะเป็นสิ่งที่ศิลปินใช้ เป็นสื่อในการแสดงออกถึงเรื่องราว ความคิดและอารมณ์ ดังนั้นกฎเกณฑ์ในการสร้างเอกภาพในงานศิลปะเป็นกฎเกณฑ์เดียวกันกับธรรมชาติ ซึ่งมีอยู่ 2 หัวข้อ คือ กฎเกณฑ์ของการขัดแย้ง คือ การขัดแย้งขององค์ประกอบทางศิลปะแต่ละชนิด การขัดแย้งของขนาด การขัดแย้งของทิศทางและการขัดแย้งของที่ว่างหรือ จังหวะ กฎเกณฑ์ของการประสาน (Transition) คือ การทำให้เกิดความกลมกลืน ให้สิ่งต่างๆ เข้ากันได้อย่างสนิท เป็นการสร้างเอกภาพจากการรวมตัวของสิ่งๆ ที่เหมือนกันเข้าด้วยกันการประสานมีอยู่ 2 วิธีคือการเป็นตัวกลาง (Transition) คือ การทำสิ่งๆ ที่ขัดแย้งกันให้กลมกลืนกัน ด้วยการใช้ตัวกลางเข้าไปประสาน เช่น สีขาว กับสีดำ ซึ่งมีความแตกต่าง ขัดแย้งกันสามารถทำให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีเอกภาพ ด้วยการใช้สีเทาเข้าไปประสาน ทำให้เกิดความกลมกลืนกันมากขึ้น และการซ้ำ (Repetition) คือ การจัดวางหน่วยที่เหมือนกันตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไป เป็นการสร้างเอกภาพที่ง่ายที่สุด แต่ก็ทำให้ดูจัดจ้านน่าเบื่อที่สุด

ภาพที่ 28 Unity

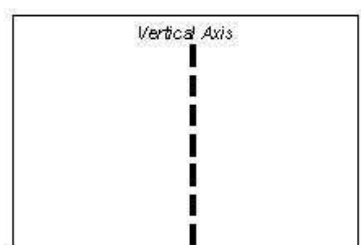
(Krittayakorn Khameium, 2015, Online)

5. ความสมดุล (Balance) และสัดส่วนต่างมีความสัมพันธ์ต่อกัน วัตถุใดมีความสมดุล ตั้งวางอยู่ได้คงสภาพอยู่ได้ย่อมมีสัดส่วนของสิ่งต่างๆ ในตัวมันเองพอดี สัดส่วนดังกล่าวนี้ได้หมายความถึงเฉพาะเรื่องความโตเล็ก ความสั้นยาวของรูปร่างเท่านั้น แต่หมายถึงสัดส่วนองค์ประกอบอื่นๆ อันเป็นคุณสมบัติของวัตถุนั้นๆ ด้วย งานศิลปะเป็นงานเลียนแบบธรรมชาติ ศิลปินจึงสนใจเฉพาะเรื่องสัดส่วนของคุณสมบัติภายนอกของวัตถุเท่านั้นและควบคุมให้เกิดความสมดุลสร้างเป็นงานศิลปะที่น่าสนใจขึ้น

ในการมองงานศิลปะทางทัศนศิลป์ ไม่ว่าจะเป็นงานประติมากรรมหรืองานจิตรกรรม เมื่อพิจารณาถึงความสมดุลในงานแล้ว สิ่งหนึ่งที่ต้องทำคือ การสมมุติเส้นแกนกลางวัตถุ ซึ่งแท้จริงแล้วเรารู้สึกได้โดยอัตโนมัติว่ามันมีอยู่ ในงานประติมากรรมซึ่งเป็นงาน 3 มิติ แกนกลางจะถูกสมมุติขึ้นบริเวณกึ่งกลางของงานนั้นๆ เป็นเส้นตรงตั้งฉากกับพื้นแบ่งชิ้นงานออกเป็นซีกซ้ายและขวา สำหรับงานประติมากรรมประเภทรูปปั้นหรือรูปสูง ซึ่งจะมีพื้นหลังเป็นส่วนหนึ่งของภาพจะกำหนดเส้นแกนกลางโดยแบ่งกึ่งกลางความยาวของพื้นหลัง แทนการกำหนดที่ตัวรูปและถือว่าขอบภาพด้านล่างเป็นเหมือนคานรองรับน้ำหนัก ฉะนั้นการคำนวณน้ำหนักจะขึ้นอยู่กับรูปที่ปรากฏบนซีกซ้าย-ขวา และระยะทางจากแกนกลางเป็นสำคัญ หลักเกณฑ์เดียวกันนี้นำไปใช้ในงานจิตรกรรม และภาพพิมพ์ด้วยเช่นกัน จิตรกรรมและภาพพิมพ์จะกำหนดกรอบภาพไว้ชัดเจน เช่นเดียวกับงานประติมากรรมรูปสูงและต่ำ

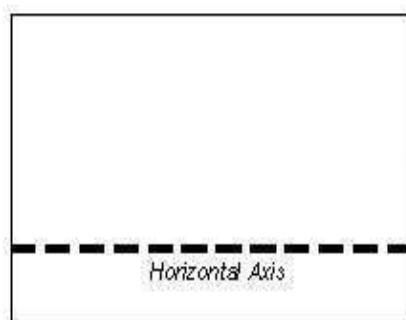
หลักของการเกิดความสมดุลทางการมองเห็น ก็คือ จะมีเส้นแกนสมมุติ (Axis) ที่ไม่มีตัวตน แต่มนุษย์สามารถสัมผัสได้ โดยยึดไว้เป็นแกนกลาง แล้วสมมุติสิ่งอื่นๆ ที่ประกอบ ให้อยู่โดยรอบของเส้นแกนสมมุตินั้น ถ้าดูแล้วรู้สึกว่ามันหนัก ไปข้างใดข้างหนึ่ง นั่นก็คือมีความสมดุลเกิดขึ้นแล้ว

แต่ความสมดุล แบบสองข้างเท่ากัน ไม่ได้ หมายถึง ความเท่ากัน ซ้าย ขวา ตามเส้นแกนสมมุติ แนวตั้ง (Vertical Axis) เท่านั้น ยังหมายถึงความสมดุล เท่ากัน ทางด้านบน และด้านล่างของภาพ ตามเส้นแกนสมมุติแนวนอน (Horizontal Axis) ด้วยเช่นเดียวกัน แต่ความสมดุล ตามเส้นแกนแนวนอนนี้ให้พลังและ ความรู้สึก น้อยกว่าความสมดุล ตามเส้นแกน แนวตั้ง และความเคยชินของมนุษย์ ต่อความสมดุล ตามเส้นแกนแนวนอนนี้ก็คือ ต้องการเห็นส่วนด้านล่างของภาพมีน้ำหนัก หรือมีองค์ประกอบ มากกว่าด้านบน ภาพจึงจะมีความสมดุล มั่นคง

ภาพที่ 29 Balance in Vertical Axis

(Watanaporn Kuansuwan, 2015, Online)

ภาพที่ 30 Balance in Horizontal Axis

(Watanaporn Kuansuwan, 2015, Online)

ความสมดุลแบบสองข้างเท่ากัน (Symmetry Balance) เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ความสมดุลแบบเป็นปกติหรือแบบเป็นทางการ (Formal Balance) เพราะความสมดุลแบบนี้ มีกฎเกณฑ์ (Formula) ที่แน่นอน คือจะมีเส้นแกนสมมุติแนวตั้งหรือแกนแนวนอนอยู่ตรงกลางและสิ่งอื่น จะมียู่เท่ากัน สองด้าน ของแกนกลางเสมอ เช่นเดียวกับ ตาชั่ง ซึ่งจะทำงานออกแบบนั้น มีเอกภาพของความมั่นคง เป็นระเบียบ แน่นนอน เป็นทางการ นำเชื่อถือ ศิลปินหรือ ผู้ออกแบบทัศนศิลป์ ต้องพิจารณาเลือกใช้ให้เหมาะสม ความสมดุลแบบสองข้างเท่ากัน เป็นการเน้นและเป็นการ สร้างความสนใจ ให้ผู้ชม มุ่งเข้าสู่แกนกลาง ได้อย่างรวดเร็วเป็นการสร้างความรู้สึกสมดุล ได้โดยง่าย

ตัวอย่างของความสมดุลในภาพเขียนของพอล เซซาล ที่ชื่อว่าคนเล่นไพ่เป็นภาพที่มีลักษณะ 2 ข้าง เกือบจะเท่ากัน แต่ศิลปินให้สีเสื้อข้างหนึ่งเป็นสีอ่อนถือเป็นภาพที่ 2 ข้าง คล้ายกัน

ภาพที่ 31 Symmetry Balance

(Watanaporn Kuansuwan, 2015, Online)

ความสมดุลแบบสองข้างคล้ายกัน (Near Symmetry) ความสมดุลแบบนี้ หมายถึง สิ่งที่อยู่สองข้างของเส้น แกนกลาง จะไม่เหมือนหรือเท่ากันทั้งหมด เหมือนกับ เงามสะท้อนในกระจกเงาแต่จะมีความใกล้เคียงกัน มีผิดแปลกได้บ้าง แต่ดูโดยรวมแล้ว ยังรู้สึกได้ว่าทั้งสองข้างเท่ากันในงานจิตรกรรมทั่วไปไม่นิยม สร้างงานให้ 2 ข้างเท่ากัน โดยความเป็นจริง แต่จะนิยมจัดภาพสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เท่ากัน (Asymmetry Balance)

ภาพที่ 32 Near Symmetry Balance

(Watanaporn Kuansuwan, 2015, Online)

ความสมดุลแบบสองข้างไม่เท่ากัน (Asymmetry Balance) หมายถึง การจัดวาง ส่วนประกอบมูลฐานของ ศิลปะ ลงในสองข้าง ของแกนสมมุติ ทั้งทางแนวตั้งหรือแนวนอน ได้ อย่างอิสระ โดยไม่ต้องคำนึงถึงความเท่ากันทั้งสองข้าง ในด้านสัดส่วน มวลหรือปริมาตร แต่ใน การจัดวางนั้น เมื่อดูโดยรวมแล้ว มีความสมดุลในความรู้สึกเกิดขึ้น ไม่หนักไปข้างใดข้างหนึ่ง ความสมดุลแบบสองข้างไม่เท่ากันนี้ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ความสมดุลแบบ ไม่เป็นทางการ (Informal Balance) เพราะการออกแบบสร้างสรรค์ ไม่มีกฎเกณฑ์ (In formula) ที่แน่นอน ในการจัดวางวัตถุตามแกนแนวตั้งและแนวนอน ว่าไม่จำเป็นจะต้องมีความเท่ากันอยู่สองข้างของ แกนกลาง เสมอแต่ความสมดุลที่เกิดขึ้นนั้น เกิดจากความรู้สึกของผู้ชม ความสมดุลในลักษณะนี้ จะให้อารมณ์ ความรู้สึกเคลื่อนไหว น่าสนใจ เป็นความรู้สึก ตรงกันข้ามกับความสมดุลแบบ สองข้างเท่ากัน

ตัวอย่าง ภาพสมดุลซ้ายขวาไม่เท่ากันอีกภาพหนึ่ง คือ ภาพที่ศิลปินจะเขียนภาพสีเข้มอยู่ ด้านซ้าย ส่วนด้านขวาสีอ่อนข้างอ่อนเป็นภาพจางและมีภาพที่มีลักษณะโค้งกลมวางอยู่ด้านหน้าที่มี แบบสมดุลซ้าย ขวาไม่เท่ากันอีกภาพหนึ่ง

ภาพที่ 33 Asymmetry Balance

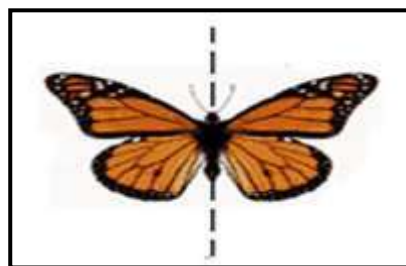
(Watanaporn Kuansuwan, 2015, Online)

การจัดความสมดุล

การจัดความสมดุลเป็นขั้นตอนหนึ่งในการจัดองค์ประกอบศิลป์ เพื่อหลีกเลี่ยงภาพที่มีความสมดุลไม่ดีหรือเพื่อทำให้ภาพมีความน่าดู หนักแน่น ศิลปินจึงต้องเรียนรู้วิธีการจัดความสมดุล ในภาพ โดยทั่วไปแล้วจะใช้วิธีสลับตำแหน่งรูปทรง เลื่อนไหลให้อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม สามารถถ่วงดุลกันได้ระหว่งซีกซ้ายและขวาของภาพ หรือไม่ศิลปินใช้วิธีสร้างบางสิ่งบางอย่างให้ รู้สึกเคลื่อนไหว เพื่อให้เกิดแรงดึงดูดขึ้น ซึ่งสามารถถ่วงดุลความสมดุลได้เช่นกัน ฉะนั้นความรู้สึก หนักเบาในภาพมิได้เกิดจากน้ำหนักของรูปทรงเพียงอย่างเดียว หากเกิดจากแรงดึงดูดของทิศทางความ เคลื่อนไหวด้วย รู้สึกเสียสมดุล มีความสมดุล เพราะรูปวางบนเส้นแกนกลางภาพ

1

2

ภาพที่ 34 The position of the object in a rectangular frame with a sense of balance

(Watanaporn Kuansuwan, 2015, Online)

สรุปได้ว่า การจัดองค์ประกอบเป็นการจัดการเรื่องราวของความสัมพันธ์ แต่ละองค์ประกอบให้ประสานสอดคล้องกันอย่างกลมกลืน โดยมีหลักการจัดองค์ประกอบคือ สัดส่วน จังหวะลีลา การเน้น เอกภาพและความสมดุล ทั้งนี้การจัดภาพต่างๆมีรูปแบบที่หลากหลายการนำมาใช้ในแต่ละรูปต้องคำนึงถึงเนื้อหาในภาพนั้นๆ และส่วนเด่นของภาพที่ต้องการเน้นด้วยเช่นกัน การจัดภาพจึงมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้เนื้อหาที่ถ่ายทอดมีความชัดเจนเด่นชัดขึ้นนั่นเอง

เทคนิคการระบายสีอะคริลิก

เทคนิคการระบายสี

ในงานจิตรกรรมสามารถทำได้หลายอย่าง เช่น บางครั้งอาจใช้เทคนิคต่างๆ ช่วย เช่น การแต้ม สลักหรือปะติดด้วยวัสดุที่แตกต่างกันโดยทั่วๆ ไปแล้ว ถ้าเป็นเรื่องราวที่แสดงให้เห็นของความสวยงามของมนุษย์ก็จะนิยมการระบายสีด้วยวิธีเกลี่ยเรียบ เช่น ภาพความงามของนางในวรรณคดีและภาพที่แสดงถึงความอวบอ้อมของความอ้วน สีที่ใช้ในการระบายอาจเป็นสีน้ำ สีน้ำมัน หรือสีอะคริลิก ซึ่งสีอะคริลิก เป็นสีที่มีส่วนผสมของสารพลาสติกโพลีเมอร์ (Polymer) จำพวกอะคริลิก (Acrylic) หรือไวนิล (Vinyl) เป็นสีที่มีการผลิตขึ้นมาใหม่ล่าสุด เวลาจะใช้นำมาผสมกับน้ำใช้งานได้เหมือนกับสีน้ำและสีน้ำมัน บ่อยครั้งที่เราเรียกสีอะคริลิกว่าเป็นสีอัจฉริยะ เพราะมันสามารถนำไปใช้กับงานหลากหลายประเภท แล้วยังระบายได้กับหลายพื้นผิวอีกต่างหาก ไม่ว่าจะเป็น โลหะ ไม้ พลาสติก แก้ว ผ้าและกระดาษ นอกจากนี้ ยังมีคุณสมบัติที่แห้งเร็ว ติดแน่นกับพื้นผิวได้ดีและทนทาน จึงไม่น่าแปลกใจที่สีอะคริลิกจะกลายเป็นสียอดนิยม

สีอะคริลิก เป็นสีชนิดแห้งตัวได้เร็ว สามารถใช้งานได้หลากหลาย ผลิตจากสารประกอบอะคริลิกพอลิเมอร์ และสารปรุงแต่งอื่นๆ เพื่อให้เข้าถึงจุดประสงค์ของการใช้งานที่เหมาะสมที่สุด

สามารถทำละลายได้ด้วยน้ำ และเมื่อฟิล์มสีแห้งตัวแล้วจะทนทาน เหมาะสำหรับการใช้งานในหลากหลายประเภท สีอะคริลิก สามารถแบ่งออกได้เป็นหลากหลายประเภทขึ้นอยู่กับชนิดของงานที่ทำ โดยการผลิตสี ชนิดอะคริลิก สามารถแบ่งได้เป็นจำพวกได้ ดังนี้

1. สีอะคริลิก อิมัลชัน ชนิดทาอาคาร สามารถใช้ทาบนผนังปูน ปูนฉาบ อิฐ ไซเบอร์ซีเมนต์ ไม้เทียม ไม้เซอร่า ซึ่งจะมีคุณสมบัติในการยึดเกาะพื้นผิวได้ดี เหมาะสำหรับการตกแต่งสีสันให้อาคารบ้านเรือน

2. สีอะคริลิก สำหรับงานศิลปะ เหมาะสำหรับการวาดภาพ งานศิลปะ งานตกแต่งชิ้นวัสดุต่างๆ การตกแต่งสีสัน ในเนื้อสีที่แตกต่างจากโปสเตอร์และสีน้ำ คุณภาพของงานดีกว่า เนื้อสีเข้มข้น

3. สีอะคริลิก สำหรับงานเขียนผ้า เหมาะสำหรับงานเขียนป้ายโฆษณา ป้ายผ้า โพลีเอสเตอร์ เนื้อสีหนา มีโมเลกุลที่สามารถแทรกซึมลงสู่เนื้อผ้าได้ดี ยึดเกาะได้ดี ทนทานต่อสภาพอากาศ ทนทานต่อความร้อนและความชื้นได้ดี

4. สีอะคริลิก สำหรับงานเขียนป้ายไวนิล ป้ายทั่วไป เหมาะสำหรับการเขียนป้ายโฆษณา งานตกแต่งศิลปะในอาคาร จิตรกรรมฝาผนัง เนื้อสีเข้มข้น มีคุณสมบัติในการยึดเกาะตัวได้ดีบนพื้นผิวหลากหลายประเภทที่คนทั่วไปเลือกใช้กัน ลักษณะของสีเป็นแบบทึบแสง ซึ่งถ้าระบายแบบหนาๆ จะดูเหมือนภาพวาดด้วยสีน้ำมัน แต่จะดีกว่าตรงที่ไร้กลิ่นและปลอดสารพิษ จึงไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ใช้ หรือถ้าระบายแบบบางๆ ก็ดูเหมือนระบายด้วยสีน้ำเช่นกัน

สีอะคริลิก เป็นสีที่มีส่วนผสมของสารพลาสติกโพลีเมอร์ (Polymer) จำพวก อะคริลิก (Acrylic) หรือ ไวนิล (Vinyl) มีคุณสมบัติแห้งเร็ว ติดแน่นทนนานและกันน้ำ ยึดติดกับพื้นผิวได้ดี สีน้ำอะคริลิก สีที่ใช้ทาได้ทั้งภายในและภายนอกบ้าน และอาคาร โดยสีที่ใช้ทาภายนอกนั้นจะมีราคาแพงกว่าสีทภายใน เพราะเป็นสีที่มีอะคริลิกแบบ 100% และยังคงผสมสารอื่นๆเข้าไปเพื่อช่วยป้องกันสภาพอากาศที่อยู่ภายนอก เช่น กันแดด กันฝน กันเชื้อรา กันตะไคร่น้ำ กันความเป็นกรด-ด่างต่าง ซึ่งเราควรให้ความสำคัญกับการเลือกสีอะคริลิกสำหรับทาภายนอกมากที่สุด เพราะถ้าเลือกไม่ได้เราอาจจะต้องทาสีบ้านใหม่บ่อยๆ เพราะสีที่ไม่มีคุณภาพจะหลุดลอกออกมามากมายมากสีอะคริลิก สีสำหรับทาบาน ทาอาคาร ทั้งภายในและภายนอก เพื่อให้มีความสวยงาม ชนิดของสีอะคริลิกมี 2 ชนิดได้แก่

1. สีน้ำมันหรือสีเคลือบเงา สีที่ใช้ตัวทำละลายเป็นส่วนผสมหรือทำให้เจือจาง เช่น ทินเนอร์ นิยมใช้ทาเคลือบงานไม้ งานโลหะ เพื่อทำให้พื้นผิวมีความสวยงาม มีความเงางาม และรักษาสภาพพื้นผิวให้คงทน

2. สีพลาสติกหรือสีอะคริลิก สีชนิดนี้มักใช้น้ำเป็นตัวทำละลายหรือส่วนผสมเพื่อให้เกิดการเจือจางก่อนใช้งาน ใช้สำหรับทาเคลือบพื้นปูน พื้นคอนกรีต รวมถึงกระเบื้อง เพื่อให้เกิดสีสวยงาม และรักษาสภาพพื้นผิว (ออนไลน์)

จิตรกรรมภาพเหมือนบุคคล

ในวงการศิลปะตะวันตกจะพบคำ Portrait (พอร์เทรต) กันบ่อยๆ มีการสร้างผลงานจิตรกรรมประเภทนี้ติดต่อกันมาเป็นเวลานานหลายร้อยปี ในวงการศิลปะของประเทศไทยเริ่มทำศิลปกรรมประเภทนี้เมื่อศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี เข้ามาสอนศิลปะและมักเรียกทับศัพท์เป็นที่เข้าใจว่า “ภาพพอร์เทรต” บ้าง “รูปพอร์เทรต” บ้าง “งานพอร์เทรต” บ้างหรืออาจเรียกว่า ภาพคนเหมือน

ความหมายของคำว่า ภาพเหมือนบุคคล (Portrait)

ความจริงแล้วคำว่า Portrait มิได้หมายความเฉพาะเป็นศิลปกรรมประเภทหนึ่งดังกล่าวเท่านั้น จากการประมวลความหมายจากพจนานุกรมหลายเล่ม ได้ให้ความหมายเป็น 2 อย่าง คือ

1. งานระบายสี วาดเส้น หรือภาพถ่ายบุคคล (หรือสัตว์) โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการเน้นความเหมือนจริงที่ใบหน้าเป็นพิเศษ ตามปกติแล้วจะวาดจากแบบตัวจริง

2. การพรรณนาด้วยถ้อยคำให้เห็นภาพเหมือนจริง ความหมายหลังนี้ไม่เกี่ยวกับจิตรกรรมโดยตรง แต่เป็นงานด้านหนังสืออย่างเช่น หนังสือที่เขียนพรรณนาเกี่ยวกับทวีปยุโรปจนผู้อ่านเห็นภาพชัดเจนเหมือนจริง ก็เรียกว่า A Portrait of Europe ด้วยเหมือนกัน

นายรอล์ฟ เมย์เออร์ (Ralph Mayer) ได้ให้ความหมายของคำนี้สอดคล้องกับความหมายแรกดังปรากฏอยู่ในหนังสือ A Dictionary of Art Terms and Techniques ส่วนความหมายอย่างหลังมิได้รวมอยู่ด้วย คงเป็นเพราะไม่ได้เกี่ยวกับศิลปะโดยตรงก็ได้ สิ่งที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่งก็คือในหนังสือเล่มนี้ได้ให้ความหมายของคำว่า Portrait ในทางศิลปะเพิ่มเติมอีกว่า หมายถึง “ผ้าใบเขียนภาพขนาดต่างๆจำนวนหนึ่ง ที่มีจำหน่ายในประเทศฝรั่งเศส ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า เป็นขนาดผ้าใบที่เหมาะสมแก่การเขียนรูปเหมือนบุคคล และรูปคนมากที่สุด” ขนาดผ้าใบดังกล่าวนี้มีความสูงยาวกว่าความกว้าง คือเป็นรูปแนวตั้งนั่นเอง (ออนไลน์)

รูปแบบของภาพเหมือนบุคคล

การทำรูปเหมือนบุคคลเป็นงานส่วนหนึ่งที่ศิลปินส่วนมากจะต้องฝึกฝนฝีมือตั้งแต่ต้นและตลอดระยะเวลาแห่งการประกอบอาชีพทางศิลปะของพวกเขา จะต้องได้รับการขอร้องหรือว่าจ้างให้เขียนรูปเหมือนบุคคลอยู่เป็นประจำ เทคนิควิธีการและความเหมาะสมของการใช้งานรูปเหมือนบุคคลทำให้รูปเหมือนบุคคลมีหลายรูปแบบต่างๆ จิตรกรรมภาพคนเหมือนที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคือ

ภาพโมนาลิซา งานจิตรกรรมของลีโอนาร์โด ดา วินชี ในพิพิธภัณฑ์ลูฟว์ ประเทศฝรั่งเศส

รูปแบบรูปเหมือนบุคคลในทางจิตรกรรม มีจิตรกรหลายคนชอบเขียนรูปเหมือนตัวเอง และรูปเหมือนบุคคลในครอบครัว ตลอดจนรูปเหมือนเพื่อนฝูง เพื่อเป็นการฝึกฝนฝีมือ มากกว่าเป็นการรับทำงานโดยมีค่าตอบแทน รูปเหมือนบุคคลอาจเป็นรูปเต็มตัว รูปศีรษะและลำตัวหรือศีรษะเท่านั้นก็ได้ อาจเป็นภาพวาดรูปหน้าตรงหรือหน้าเฉียงที่นิยมกันมากก็ได้ แต่รูปหน้าข้างแท้ๆ ที่มองเห็นหน้าเพียงซีกเดียวไม่ค่อยนิยมทำกันนัก ยิ่งรูปข้างหลังแล้วด้วยยิ่งแทบไม่ได้มีทำกันเลย เพราะเห็นใบหน้าไม่ชัดเจน สำหรับรูปเงาทึบ (Silhouette) ที่แสดงแต่เส้นรอบนอกของรูปทรง และภาพในเป็นเงาทึบทั้งหมดนั้น ก็ถือเป็นรูปเหมือนบุคคลรูปแบบหนึ่งด้วยเหมือนกัน

รูปเหมือนที่เป็นผลงานจิตรกรรมจะมีขนาดต่างๆกัน ตั้งแต่ขนาดเท่าตัวจริงหรือใหญ่กว่าตัวจริง เล็กน้อยเรื่อยไปจนถึงเป็นผลงานจิตรกรรมขนาดเล็ก ที่ทำเป็นจี้เครื่องประดับ เป็นต้น ซึ่งนิยมทำกันมากเป็นพิเศษในสมัยพุทธศตวรรษที่ 22-23 สมัยหลังๆ ต่อมาเมื่ออิทธิพลของศิลปะตะวันตกแพร่หลายไปยังประเทศต่างๆ ก็พบว่ามีความนิยมในการเขียนภาพคนเหมือนมากขึ้น สำหรับในประเทศไทยเองก็พบว่ามีความนิยมมากเช่นกัน นอกจากคนทั่วไปแล้วยังมีภาพเหมือนของพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นที่นิยมกันมากที่สุดในประเทศไทยที่คนเขียนมากที่สุดคือภาพเขียนรัชกาลที่ 9 แห่งราชวงศ์จักรี

สรุปได้ว่า ภาพเหมือนบุคคลเป็นการวาดภาพคน ซึ่งมีทั้งขนาดเต็มตัว หรือครึ่งตัว โดยในภาพของโบเตโรที่นำมาศึกษาในงานวิจัยนี้ จะศึกษาเฉพาะภาพที่มีคนอ้วน ซึ่งเป็นส่วนประกอบหลักอยู่ในภาพเท่านั้นและในการสร้างผลงานจิตรกรรมของผู้วิจัยเองก็จะวาดรูป ที่มีคนอ้วนเป็นส่วนประกอบหลักในภาพเช่นกัน

ทฤษฎีศิลปะที่เกี่ยวข้อง

ภาพผลงานจิตรกรรมของ เฟอ์นันโด แองกูโร โบเตโรมีรูปแบบทฤษฎีเน้นความหมาย เป็นแบบกึ่งเหมือนจริง (Emotionalism) มีลักษณะดังนี้

1. ใช้รูปทรงกึ่งนามธรรมในการวาด สังเกตได้จากสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏในภาพมีรูปทรงไม่เหมือนของจริง บางส่วนของรูปทรงถูกตัดทอนออกไป หรือบิดเบือนไปจากเดิม แต่ยังสามารถคาดเดาได้ว่าเป็นรูปทรงของสิ่งใด การตัดทอนหรือการบิดเบือนรูปทรงอาจทำมากบ้าง น้อยบ้าง ขึ้นอยู่กับความต้องการของศิลปิน หากตัดทอนมากความเหมือนธรรมชาติก็จะหายไปมากเช่นกัน ทำให้ดูยากขึ้น

2. เหตุการณ์หรือเรื่องราวในภาพอาจเป็นภาพที่เป็นเหตุการณ์เดียวหรือเป็นหลายเหตุการณ์ในภาพเดียวกันก็ได้

3. เรื่องราวในภาพมักเป็นเรื่องราวที่ได้จากความรู้สึกนึกคิด เรื่องราวที่เป็นผลสรุปของความคิดเห็น เรื่องราวจากจินตนาการ มิใช่เรื่องราวที่พบเห็นได้ทั่วไป
4. มุ่งอธิบายความหมาย อารมณ์ ความรู้สึก แนวคิดบางอย่างและเป็นภาพที่สามารถอธิบายความหมายในภาพได้
5. ภาพบางภาพอาจใช้รูปทรงเหมือนจริง ภาพบางภาพทรงเหมือนจริง สามารถอธิบายความหมายบางอย่างได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่กล่าวถึงคนฮั่น มีดังนี้

ชัยณรงค์ กองกลิ่น มีภาพเขียนสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ “อู๊ดอู๊ด (Oud Oud)” เนื่องจากสภาวะสถานการณ์บ้านเมืองที่มีความตึงเครียด ศิลปินจึงต้องการสร้างผลงานที่สื่ออารมณ์สนุกสนาน โดยสะท้อนผ่านภาพเขียนสีน้ำมันสีสดใสจัดจ้าน โดยใช้สัตว์นั้นคือ “หมู” สัตว์ที่หลายคนคิดว่าน่ารัก แต่อีกหลายคนกลับไม่ชอบ โดยศิลปินเลือกใช้หมูมาเป็นตัวนำเสนอเนื่องจาก เดิบโตและคลุกคลีกับหมู เนื่องจากที่บ้านเป็นฟาร์มเลี้ยงหมู จนกลายเป็นความผูกพัน บางคนอาจจะคิดว่าหมูเป็นสัตว์เลี้ยงน่ารักแต่ศิลปินคิดว่ามันน่ารักและบ่งบอกถึงความอุดมสมบูรณ์และยิ่งถ้าได้อยู่ใกล้กับมัน จะต้องรู้สึกหลงรักในนิสัยใจคอของหมูอย่างแน่นอน

“Oud Oud” สะท้อนภาวะการยั่วล้ออารมณ์กึ่งเล่นกึ่งจริง แผงความเฮฮาและความเสียดสีลงตัวกันอย่างกลมกลืน โดยได้วาดภาพหมูแต่งตัว และแต่งหน้าด้วยสีสดใสสีน่ารัก มีสร้อยคอสร้อยข้อมือ และชุดที่เป็นสาวงามคนชั้นสูง งานบางชิ้นเขาปิ้งไอเดียจากผลงานศิลปินก้องโลก เช่น โคลด โมเนต์ ลีโอนาโด ดา วินชี แล้วแปลงเป็นเสียงหัวเราะสไตล์ของเขา ทุกชิ้นแต่งแต้มด้วยสีแรงฤทธิ์ให้อยู่ในอริยบทหมูที่ไม่ต่างกับคน น่ารัก น่าขัน แต่มองอีกด้านก็มีความฟุ้งฝัน มากเกินความพอดีของหมู เป็นการจิกกัดสังคมบริโภคนิยมแบบอ้อมอ้อม ไม่พินิจ เพื่อปล่อยให้คนดูตีความตามอัธยาศัย

หมูอาจมีหลากหลายความหมาย ใครจะรักจะชอบจะเกลียดจะชัง แต่ศิลปินต้องการให้ผู้ที่ได้ดูมีอารมณ์ดีหรืออารมณ์ไม่ดีมา ก็ช่วยให้สมองปลอดโปร่งและอารมณ์ดีขึ้น

ภาพที่ 35 อู๊ด อู๊ด โดยชัยณรงค์ กองกลีน
(ชัยณรงค์ กองกลีน, 2558, ออนไลน์)

ชัยณรงค์ กองกลีน ได้เขียนภาพคนอ้วนอีกหลายภาพ ที่มีสีสันและน่าสนใจ เช่น ภาพเด็กอ้วนทั้งสอง ทั้งสองภาพเป็นภาพใบหน้าเด็กอ้วนที่มีสีต่างกันคือ ภาพแรกใบหน้าเป็นสีส้มลักษณะเป็นภาพใบหน้านอน ภาพหลังใบหน้าใช้สีฟ้าในแนวตั้ง ทั้งสองภาพภาพที่ดูโดดเด่นทั้งสีและความน่ารักของเด็กอ้วน เป็นการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมที่ดูแปลกน่าสนใจ

ภาพที่ 36 ภาพเด็กอ้วน
(ชัยณรงค์ กองกลีน, 2558, ออนไลน์)

ถวัลยพร บุญรัตน์ (2556) ได้ทำการวิจัยและสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ “สุนทรีย์สรีระในความอ้วน ความรู้สึกแห่งปมด้อย” ซึ่งมีแนวความคิดในการสร้างสรรค์ที่ต้องการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับสรีระของตนเอง ที่มีผลมาจากความอ้วน และถูกสังคม “แอบมอง” สார்วจในความอ้วนจึงรู้สึกเหมือนการถูกตอกย้ำซ้ำๆทุกวัน ประกอบกับการที่ไม่สามารถจะลดความอ้วนได้ จึงต้องการปรับทัศนคติให้กับตนเองใหม่ และสังคมให้ยอมรับว่าโค้งเว้าคือสรีระที่งดงามและสื่อสารผ่านผลงานสร้างสรรค์ที่จะบอกสังคมว่า “โค้งนูน” ก็สามารถเป็นความสุนทรีย์ได้ เสนอเป็นประติมากรรมอินสตอลเลชัน ซึ่งประกอบด้วยประติมากรรมย่อย 16 ชิ้น มีลักษณะภายนอกในรูปแบบของมินิมอลอาร์ต เผยแพร่สู่สาธารณชนในรูปแบบของนิทรรศการศิลปะ 2 ครั้ง ทัศนวิจารณ์จาก ผู้ชมทั้ง 2 กลุ่มที่เป็นกลุ่มคนทั่วไป และกลุ่มศิลปินที่ทำงานศิลปะ (สุนทรีย์สรีระในความอ้วน ความรู้สึกแห่งปมด้อย: Aesthetical shape of obesity, a feeling of inferiority, ถวัลยพร บุญรัตน์)

ส่วนด้านการวิเคราะห์ทางด้านรูปแบบและ โครงสร้างทางทัศนศิลป์ปรากฏว่า ภาพผลงานกลุ่มสัมพันธ์อย่างทั้งหมดมีรูปแบบกึ่งเหมือนบุคคล มีการบิดเบือนรูปร่าง ในลักษณะรูปร่างที่อ้วนและสัดส่วนที่โค้งมน มีการใช้สีและแสงเงาฉูดฉาดและราบรื่น แทบจะไม่ปรากฏร่องรอยของฝีแปรงเลย ในงานจิตรกรรมของโบเตโรนั้นจะเห็นว่า เขาสะท้อนความงามที่แตกต่างไป อันแสดงให้เห็นสรีระที่แตกต่างเป็นความงามที่หนีถอยมาจากทัศนคติที่นิยมนี้เป็นการหยั่งเห็นของผู้ที่ทำงานศิลปะ คนอ้วนของเขาในทุกภาพจึงเปี่ยมความน่ารัก โบเตโรเป็นศิลปินนามธรรมที่ใช้ความรู้สึกเป็นพื้นฐานมากที่สุด โดยการเลือกสี รูปร่างและสัดส่วนที่อยู่บนพื้นฐานความคิดที่สวยงามใช้งานง่าย

สรุปกล่าวได้ว่างานวิจัยของ ชัยณรงค์ กองกลิ่น มีแนวคิดที่คล้ายคลึงกับของโบเตโร โดยมีความคิดเพื่อทำให้เกิดการสร้างสรรค์ อารมณ์ขันและทัศนคติเกี่ยวกับคนอ้วนในทางที่ดี แต่จะมีหัวข้อ แนวคิดและ รูปแบบแตกต่างกัน เช่น ภาพคนอ้วนที่ล้อเลียน และเสียดสีสังคม ผสมผสานอยู่ยิ่งไปกว่านั้นงานวิจัยของถวัลยพร บุญรัตน์ ที่ว่าคนอ้วนควรปฏิบัติความคิดตนเองโดยยอมรับว่าความอ้วนเป็น ความสุนทรีย์ มองข้ามปมด้อยและหันมาพัฒนาปมเด่นด้านอื่นของตนก็จะพบความสุขและ ความสำเร็จในชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้โดยสังคมก็ต้องลดความเหลื่อมล้ำทางด้านทัศนคติที่มีต่อคนอ้วนด้วย ความอ้วนเป็นความสุนทรีย์ได้ ซึ่งนั่นหมายถึงการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ได้บรรลุแนวคิดที่ต้องการนำเสนอต่อคนอ้วนและต่อสังคม ผลงานจิตรกรรมภาพวาดสไตล์อวบอ้วนของเฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร ในประเด็นรูปแบบและ โครงสร้างทางทัศนศิลป์ปรากฏว่าผลงานทั้งหมดถูกถ่ายทอดในรูปแบบกึ่งเหมือนบุคคล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา เรื่อง คนอ้วนในงานจิตรกรรม: กรณีศึกษาภาพเขียนของเฟร์นันโด แองกูโร โบเตโร ซึ่งสร้างขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 1969 ถึง ค.ศ. 2011 โดยใช้วิธีการสร้างของผลงาน และนำเสนอผลงานวิจัยแบบพรรณาวิเคราะห์ (Analytical Description) จากนั้นผู้วิจัยจะนำผลการศึกษามาพัฒนาสร้างสรรค์จิตรกรรม ชื่อคนอ้วนกรณีศึกษาภาพจิตรกรรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คัดเลือกกลุ่มประชากรจากผลงานจิตรกรรมคนอ้วนของ เฟร์นันโด แองกูโร โบเตโร ที่สร้างขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 1969 ถึง ค.ศ. 2011 โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างผลงานแบบเจาะจงโดยเลือกเฉพาะภาพที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับมนุษย์ได้จำนวน 55 ภาพ ดังนี้

1. Capitan, 1969
2. Delphine, 1972
3. Head of Christ, 1976
4. La carta, 1976
5. Mona Lisa, 1978
6. Bailando en Colombia, 1980
7. The Nap, 1982
8. Hernan Cortes, 1984
9. The Colombian-based, 1986
10. Man Drinking Orange Juice, 1987
11. Guerrillas 1988
12. A Family, 1989
13. Man with Dog, 1989

14. The President and First Lady, 1989
15. Woman Smoking, 1990
16. The Musicians, 1991
17. La Bailaora, 1992
18. A Couple, 1995
19. Girl With Flowers, 1995
20. A Family, 1996
21. Giardinaggio, 1997
22. Adam And Eve, 1998
23. Cardenal, 1998
24. Celestina, 1998
25. Familiacolombiana, 1999
26. Portrait of Picasso, 1999
27. The Death of Pablo Escobar, 1999
28. Bailarines, 2000
29. Donna nelbagno, 2000
30. Mademoiselle Rivière, 2000
31. The Sewing, 2000
32. Dancers at the Bar, 2001
33. Man And Woman, 2001
34. Picnic, 2001
35. The House of Marta Pintuco, 2001
36. Woman Sewing, 2001
37. Picador, 2002
38. The Dancers, 2002
39. Woman Reading, 2002
40. Man Smoking, 2003
41. Family, 2004
42. Abu Ghraib 45, 2005
43. Abu Ghraib 46, 2005

44. Rubens and his Wife, 2005
45. The sister, 2005
46. Woman in the shower, 2005
47. Celestina, 2006
48. The Arnolfini After Van Eyck, 2006
49. The Beach, 2006
50. Circus People, 2008
51. In the Country Side, 2009
52. Head of Christ, 2010
53. The Card Player, 2010
54. A Couple, 2011
55. The Street, 2011

กลุ่มตัวอย่าง

โดยการรวบรวมภาพถ่ายผลงานจิตรกรรม เรื่องคนอ้วนกรณีศึกษางานเขียนของโบเตโร จากข้อ 1 จำนวน 55 ภาพโดยใช้เกณฑ์พิจารณาเลือกภาพแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ
 ขั้นตอนที่ 1 กลุ่มภาพคนคนเดียวประกอบสิ่งแวดล้อม จำนวน 27 ภาพ ได้แก่

1. Capitan, 1969
2. Delphine, 1972
3. Head of Christ, 1976
4. La carta, 1976
5. Mona Lisa, 1978
6. Hernan Cortes, 1984
7. The Colombian-based, 1986
8. Man with Dog, 1989
9. The President and First Lady, 1989
10. Woman Smoking, 1990
11. La Bailaora, 1992
12. Girl With Flowers, 1995
13. Cardenal, 1998
14. Presidentedurmiendo, 1998

15. Portrait of Picasso, 1999
 16. The Death of Pablo Escobar, 1999
 17. Donna nelbagno, 2000
 18. Mademoiselle Rivière, 2000
 19. Dancers at the Bar, 2001
 20. Woman Sewing, 2001
 21. Picador, 2002
 22. Woman Reading, 2002
 23. Man Smoking, 2003
 24. Abu Ghraib 45, 2005
 25. Woman in the shower, 2005
 26. Head of Christ, 2010
 27. The Card Player,
- ขั้นตอนที่ 2 กลุ่มภาพคนคู่ประกอบสิ่งแวดล้อม จำนวน 13 ภาพ ได้แก่
1. The Nap, 1982
 2. Man Drinking Orange Juice, 1987
 3. A Couple, 1995
 4. Adam And Eve, 1998
 5. Celestina, 1998
 6. Bailarines, 2000
 7. Dancers at the Bar, 2001
 8. Man And Woman, 2001
 9. Picnic, 2001
 10. Rubens and his Wife, 2005
 11. Celestina, 2006
 12. The Beach, 2006
 13. The Arnolfini After Van Eyck, 2006

ขั้นตอนที่ 3 กลุ่มภาพคนหมู่ประกอบสิ่งแวดล้อม จำนวน 15 ภาพ ได้แก่

1. Bailando en Colombia, 1980
2. Guerrillas 1988
3. A Family, 1989
4. The Musicians, 1991
5. A Family, 1996
6. Giardinaggio, 1997
7. Familiacolombiana, 1999
8. The Sewing, 2000
9. The House of Marta Pintuco, 2001
10. The Dancers, 2002
11. Abu Ghraib 46, 2005
12. The sister, 2005
13. Circus People, 2008
14. In the Country Side, 2009
15. The Street, 2011

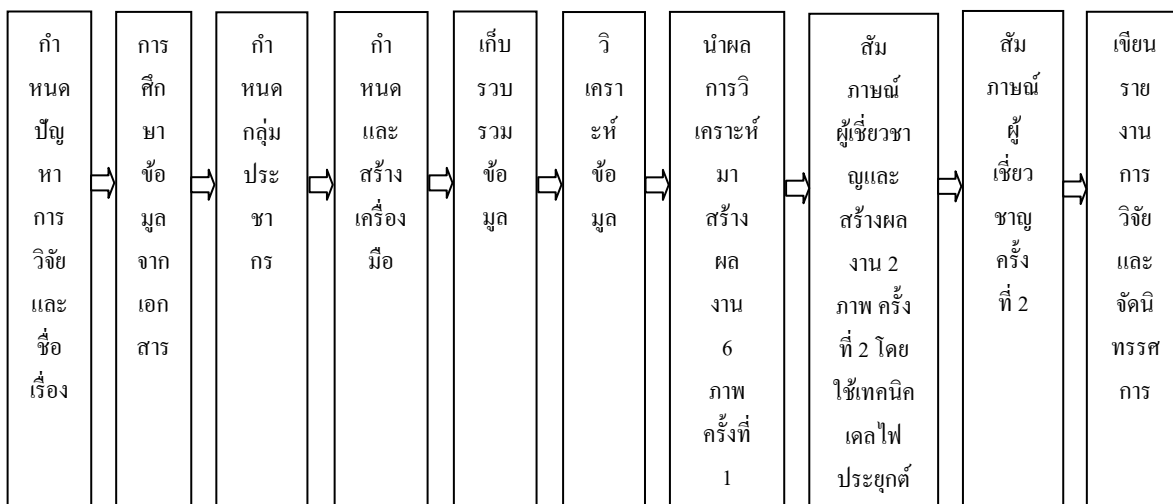
ขั้นตอนที่ 4 ภาพคนคนเดียวประกอบสิ่งแวดล้อม

1. Delphine, 1972 size 14 x 20 inches
2. Head of Christ, 1976
3. Mona Lisa, 1978 size 183 x 166 cm
4. Cardenal, 1998 size 95 x 70 cm
5. Girl With Flowers, 1995 size 24 x 32 inches
6. Mademoiselle Rivière, 2000
7. The Card Player, 2010 size 20 x 14.25 inches

กลุ่มภาพคนคู่ประกอบสิ่งแวดล้อม ได้แก่ภาพ

1. Man And Woman, 2001size 76 x 95 cm
2. Picnic, 2001size 113 x 165 cm
3. A Couple, 2011size 117 x 96 cm

ขั้นตอนการวิจัย

ภาพที่ 37 ขั้นตอนในการทำวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง (Structured Observation)
2. แบบวิเคราะห์ตารางกริด (Grids Analysis Table)
3. แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง (Structured Interview)
4. แบบประเมินคุณภาพผลงาน (Quality Assessment)
5. ผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือขั้นที่ 1 แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง

ผู้วิจัยได้สร้างตารางบันทึกแบบสังเกตแบบมีโครงสร้างแยกเป็นประเด็นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย 3 ประเด็น คือแนวคิด การจัดภาพ การบิดเบือนรูปทรง แล้วนำภาพแต่ละภาพมาสังเกตแยกแยะตามประเด็นโดยทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องบันทึกตารางที่ 1 จากนั้นจึงจะอภิปรายผลรวมของแต่ละประเด็นอีกครั้งหนึ่ง

ตารางที่ 1 ตารางแบบสังเกตแนวความคิด การจัดภาพ และการบิดเบือนรูปคน

แนวคิด		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อแนวคิด
	1	ล้อเลียน
	2	พักผ่อน
	3	ความอบอุ่น
	4	ศาสนา
	5	อวดตัว
	6	อยู่กับของรัก
การจัดภาพ		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อการจัดภาพ
	1	ความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน
	2	ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน
	3	ความสมดุลแบบซ้ายขวาค้ำยันกัน
การบิดเบือนรูปคน		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อการบิดเบือนรูปคน
	1	บิดเบือนสัดส่วนอวัยวะขยายทำให้ใหญ่เกินจริง
	2	บิดเบือนโดยลดขนาดของอวัยวะ
	3	บิดเบือนวัตถุ

อภิปรายผล

.....

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 1

ให้ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือจำนวน 3 ท่าน โดยอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้รับรอง ซึ่งมีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. อาจารย์เกริก ยืนพันธ์
2. อาจารย์ไมตรี หอมทอง
3. อาจารย์ปัญญา เพ็ชรชู

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือขั้นที่ 2 แบบวิเคราะห์ตารางกริด

ผู้วิจัยได้ใช้แบบวิเคราะห์ตารางกริดสำหรับศึกษาวิเคราะห์ประเด็น ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย 2 ประเด็น คือ เทคนิคการระบายสี และชุดสี

โดยแบ่งพื้นที่ทั้งหมดของแต่ละภาพเป็นช่องตารางให้เท่าๆกันจำนวน 20 ช่อง เท่ากับพื้นที่ 100 เปอร์เซ็นต์ ช่องละ 5 เปอร์เซ็นต์ ทาบลงบนภาพผลงานที่วิเคราะห์ดังภาพตารางที่ 3

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20

ภาพที่ 38 ภาพเครื่องมือขั้นที่ 1 แบบวิเคราะห์ตารางกริด

หลังจากนั้นจึงบันทึกข้อมูลเทคนิคการระบายสีและชุดสีที่พบในแต่ละภาพ ลงในตารางบันทึกการวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีและชุดสี โดยให้ข้อมูลจากหมายเลขของภาพต้องตรงกันกับหมายเลขช่องของตารางบันทึก ตารางบันทึกการวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีและชุดสีมีดังนี้

ตารางที่ 2 ตารางบันทึกการวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี

เทคนิคการระบายสี / ช่องที่	การระบายสีเรียบ %	ระบายสีไล่โทน %	ระบายสีให้ผสมกัน อย่างนุ่มนวล %	ระบายสีทิ้งรอยแปรง %	ระบายสีให้ฟู %	ระบายสีโปร่งใส %	รวม %
1							
2							
3							
4							
5							
6							

ตารางที่ 2 (ต่อ)

เทคนิคการ ระบายสี / ช่องที่	การระบาย สีเรียบ %	ระบายสีได้ น้ำหนัก %	ระบายสีให้ผสานกัน อย่างนุ่มนวล %	ระบายสีทั้ง รอยแปร่ง %	ระบายสี ให้ฟุ้ง %	ระบายสี โปร่งใส %	รวม %
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							
16							
17							
18							
19							
20							
รวม							

อภิปรายผล

.....

.....

ตารางที่ 3 ตารางบันทึกการวิเคราะห์ชุดสี

ตารางบันทึกการวิเคราะห์ชุดสี														
ชุดสี/ ช่องที่	เขียว %	เหลือง %	ส้ม %	น้ำ เงิน %	ฟ้า %	ม่วง %	แดง %	ครีม %	ขาว %	ดำ %	เขียวอม น้ำตาล %	น้ำตาล %	ชมพู %	รวม
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														
15														
16														
17														
18														
19														
20														
รวม														

อภิปรายผล

.....

.....

วิพากษ์คุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 2

ให้ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือจำนวน 3 ท่าน ซึ่งมีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. อาจารย์เกริก ยุ้นพันธ์
2. อาจารย์ไมตรี หอมทอง
3. อาจารย์ปัญญา เพ็ชรชู

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือชิ้นที่ 3 แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง

สร้างแบบสัมภาษณ์ และชุดคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะข้อคิดเห็น ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ที่ใช้เป็นเครื่องมือประกอบในการสร้างผลงานจำนวน 4 ชิ้นงาน โดยจะสรุปผลการสัมภาษณ์ เพื่อนำไปใช้สร้างผลงานครั้งที่ 2

แบบสัมภาษณ์

หัวข้อวิจัย : เรื่องคนอ้วนในงานจิตรกรรม : กรณีศึกษาภาพเขียนของ เฟอ์นัน โด แองกูโร

โบเตโร ระหว่างปี ค.ศ. 1969 – 2011

ผู้สัมภาษณ์ : นางสาวพรรณิ บุญเทพประทาน วัน/เดือน/ปี ที่สัมภาษณ์

เวลา สถานที่ ครั้งที่

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา และวิจัยผลงานคนอ้วนของเฟอ์นัน โด แองกูโร โบเตโร ระหว่างปี ค.ศ. 1969 ถึง ค.ศ. 2011 จำนวน 10 ภาพ ซึ่งผลวิจัยผลงานของเฟอ์นัน โด แองกูโร โบเตโร ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ดังกล่าวมาสังเคราะห์เป็นข้อมูลของแต่ละประเด็นได้ดังต่อไปนี้

แนวคิด :

การจัดภาพ :

การบิดเบือนรูปทรง :

เทคนิคการระบายสี :

ชุดสี :

ผู้วิจัยต้องการทราบว่า งานจิตรกรรมทั้ง 4 ชิ้นของผู้วิจัย ซึ่งในแต่ละชิ้นนั้นได้นำผลวิจัยผลงานของ เฟอ์นัน โด แองกูโร โบเตโร มาเป็นประเด็นหลักในการสร้างผลงาน อยากทราบว่า ผลการวิจัยนี้ได้ปรากฏในภาพทั้ง 4 ภาพ มากน้อยอย่างไร และคุณภาพของผลงานโดยรวมเป็นอย่างไร จึงขอความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญในประเด็นดังกล่าว ผลการสัมภาษณ์ครั้งนี้จึงนำไปเป็นข้อมูลในการปรับปรุงงานของข้าพเจ้าให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป

บทสัมภาษณ์ตามโครงสร้างของงานวิจัย

1. ลักษณะของแนวคิด ในงานจิตรกรรมชุดนี้เป็นไปตามแนวคิดที่ได้จากการวิจัยหรือไม่
อย่างไร

.....
.....

ด้วยเหตุใด.....

หากควรปรับปรุงควรปรับปรุงอย่างไร

2. ลักษณะของการจัดภาพ ในงานจิตรกรรมชุดนี้เป็นไปตามแนวคิดที่ได้จากการวิจัยหรือไม่
อย่างไร

.....
.....

ด้วยเหตุใด.....

หากควรปรับปรุงควรปรับปรุงอย่างไร

3. ลักษณะของการบิดเบือนรูปคน ในงานจิตรกรรมชุดนี้เป็นไปตามแนวคิดที่ได้จากการวิจัย
หรือไม่ อย่างไร

.....

ด้วยเหตุใด.....

หากควรปรับปรุงควรปรับปรุงอย่างไร

4. ลักษณะของเทคนิคการระบายสี ในงานจิตรกรรมภาพคนอ้วนจีนนี้เป็นไปตามแนวคิดที่ได้
จากการวิจัยหรือไม่ อย่างไร

.....

ด้วยเหตุใด.....

หากควรปรับปรุงควรปรับปรุงอย่างไร

5. การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมภาพของคนอ้วนจีนนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับชุดสีตาม
แนวคิดที่ได้จากการวิจัยหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

ด้วยเหตุใด.....

หากควรปรับปรุงควรปรับปรุงอย่างไร

วิธีหาคุณภาพเครื่องมือขั้นที่ 3

หลังจากได้ข้อคำถาม แล้วจึงนำคำถามที่ได้ใช้ร่วมกับผลงานสร้างสรรค์ประกอบกันเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญให้ผู้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกพิจารณาตรวจสอบ แบบสอบถามว่าตรงจุดประสงค์การวิจัย และการสร้างสรรค์ผลงานว่าสอดคล้องกันหรือไม่ หลังจากนั้นหาค่า IOC ในการสรุปคำถามเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกพิจารณาตรวจสอบ

1. อาจารย์เกริก ยืนพันธ์
2. อาจารย์ไมตรี หอมทอง
3. อาจารย์ปัญญา เพ็ชรชู

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถาม

เมื่อได้ผลการสังเคราะห์แล้วจึงนำผลการสังเคราะห์ที่ได้ไปสร้างสรรค์เป็นผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 1 สร้างคำถามประกอบการสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามการวิจัย เพื่อหาค่า IOC : Index of item objective congruence ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามหรือค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ คำนวณหาค่า IOC ของผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ผลดังนี้

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือขั้นที่ 4 แบบประเมินคุณภาพผลงาน

สร้างแบบประเมินและชุดคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญคิดว่าแต่ละประเด็นที่นำมาสร้างสรรค์ผลงานมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด

โดยใช้ค่าระดับคุณภาพ 5 ระดับของ Likert Scale โดยกำหนดคณูเกณฑ์ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ในแต่ละระดับคุณภาพกำหนดแต่ละคะแนนดังนี้

มากที่สุด	เท่ากับ 5 คะแนน	ระดับคะแนน	4.21 - 5.00
มาก	เท่ากับ 4 คะแนน	ระดับคะแนน	3.41 - 4.20
ปานกลาง	เท่ากับ 3 คะแนน	ระดับคะแนน	2.61 - 3.40
น้อย	เท่ากับ 2 คะแนน	ระดับคะแนน	1.81 - 2.60
น้อยที่สุด	เท่ากับ 1 คะแนน	ระดับคะแนน	1.00 - 1.80

เกณฑ์ในการแปลผล

เกณฑ์ในการแปลผลระดับผลงาน ผู้ศึกษากำหนดไว้ 5 ระดับ ซึ่งมีวิธีการ ดังนี้

$$\frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{(5 - 1)}{5} = 0.81$$

และได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายไว้ดังนี้

ระดับ 5 ช่วงคะแนนระหว่าง 4.21 - 5.00 หมายถึง ระดับที่เห็นว่ามีคุณภาพมากที่สุด

ระดับ 4 ช่วงคะแนนระหว่าง	3.41 - 4.20	หมายถึง ระดับที่เห็นว่ามีคุณภาพมาก
ระดับ 3 ช่วงคะแนนระหว่าง	2.61 - 3.40	หมายถึง ระดับที่เห็นว่ามีคุณภาพปานกลาง
ระดับ 2 ช่วงคะแนนระหว่าง	1.81 - 2.60	หมายถึง ระดับที่เห็นว่ามีคุณภาพน้อย
ระดับ 1 ช่วงคะแนนระหว่าง	1.00 - 1.80	หมายถึง ระดับที่เห็นว่ามีคุณภาพน้อยที่สุด

ตารางที่ 4 แบบบันทึกผลการประเมินคุณภาพผลงาน

คำชี้แจง ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยภาพเขียนของเฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร ในประเด็นต่างๆ มาสร้างสรรค์ผลงานดังปรากฏ ท่านคิดว่าแต่ละประเด็นที่นำมาสร้างสรรค์ผลงานมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
ภาพที่.....ชื่อภาพ.....

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด 1 คะแนน	น้อย 2 คะแนน	ปานกลาง 3 คะแนน	มาก 4 คะแนน	มากที่สุด 5 คะแนน
1. จากภาพท่านคิดว่าแนวคิดที่ปรากฏในภาพมีคุณภาพตรงกับแนวคิดที่ได้จากการวิจัยมากน้อยเพียงใด					
2. จากภาพท่านคิดว่าลักษณะของการจัดภาพที่ปรากฏในภาพ มีคุณภาพตรงกับแนวคิดที่ได้จากการวิจัยมากน้อยเพียงใด					
3. จากภาพท่านคิดว่าลักษณะของการบิดเบือนรูปคนที่ปรากฏในภาพ มีคุณภาพตรงกับแนวคิดที่ได้จากการวิจัยมากน้อยเพียงใด					
4. จากภาพท่านคิดว่าเทคนิคการระบายสีที่ปรากฏในภาพ มีคุณภาพตรงกับแนวคิดที่ได้จากการวิจัยมากน้อยเพียงใด					
5. จากภาพท่านคิดว่าลักษณะของชุดสี ที่ปรากฏในภาพ มีคุณภาพตรงกับแนวคิดที่ได้จากการวิจัยมากน้อยเพียงใด					
สรุป					
เฉลี่ย					

อภิปรายผล

.....

.....

ตารางที่ 5 แบบสรุปผลการประเมินคุณภาพผลงาน

ภาพที่.....ชื่อภาพ.....

ข้อคำถาม	ภาพที่ 1					เฉลี่ย	SD	ภาพที่ 2					เฉลี่ย	SD
	5	4	3	2	1			5	4	3	2	1		
1. จากภาพท่านคิดว่าแนวคิดที่ปรากฏในภาพ สอดคล้องกับแนวคิดที่ได้จากการวิจัยมากน้อยเพียงใด														
2. จากภาพท่านคิดว่าลักษณะของการจัดภาพที่ปรากฏในภาพ สอดคล้องกับแนวคิดที่ได้จากการวิจัยมากน้อยเพียงใด														
3. จากภาพท่านคิดว่าลักษณะของการบิดเบือนรูปคนที่ปรากฏในภาพสอดคล้องกับแนวคิดที่ได้จากการวิจัยมากน้อยเพียงใด														
4. จากภาพท่านคิดว่าเทคนิคการระบายสีที่ปรากฏในภาพ สอดคล้องกับแนวคิดที่ได้จากการวิจัยมากน้อยเพียงใด														
5. จากภาพท่านคิดว่าลักษณะของชุดสี ที่ปรากฏในภาพ สอดคล้องกับแนวคิดที่ได้จากการวิจัยมากน้อยเพียงใด														
สรุป														
เฉลี่ย														

อภิปรายผล

.....

.....

วิธีหาคุณภาพเครื่องมือขั้นที่ 4

ให้ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือจำนวน 3 ท่าน ซึ่งมีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. อาจารย์เกริก ยุ้นพันธ์
2. อาจารย์ไมตรี หอมทอง
3. อาจารย์ปัญญา เพ็ชรชู

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือขั้นที่ 5 ผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

ผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 1

สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม 4 ภาพ โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในประเด็นแนวคิด การจัดภาพ การบิดเบือนรูปทรง เทคนิคการระบายสีและชุดสี มาสร้างผลงานจิตรกรรมภาพคนอ่าน ด้วยสื่อศิลปะบนผืนผ้าใบ แสดงเนื้อหาของคนอ่าน สักส่วนขยาย อวบอ้วน แสดงกริยาท่าทางต่างๆ จากนั้นจึงนำผลงานไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 1 ด้วยเทคนิคเดลไฟประยุกต์ โดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

ผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 2

หลังจากที่ได้นำผลการศึกษาจากการสังเกตและวิเคราะห์มาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมภาพคนอ่าน: กรณียศึกษาภาพเขียนของ เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร ในครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ แล้วนำผลงานไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบโดยการสัมภาษณ์มาสร้างสรรค์ผลงานในครั้งที่ 2 ด้วยเทคนิคเดลไฟประยุกต์ จำนวน 2 ภาพ แล้วจึงนำผลงานไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบอีกครั้งเป็นขั้นตอนสุดท้าย และทำการสรุปผลการวิจัย

วิธีหาคุณภาพเครื่องมือขั้นตอนที่ 5

เป็นการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญภายนอก เพื่อพิจารณาตรวจสอบผลงานสร้างสรรค์ 2 ครั้ง เพื่อนำข้อมูลจากผลการสัมภาษณ์มาสร้างสรรค์ผลงาน และทำการสรุปผลการวิจัย โดยมีผู้เชี่ยวชาญภายนอกจำนวน 3 ท่าน มีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. อาจารย์เกริก ยุ้นพันธ์
2. อาจารย์ไมตรี หอมทอง
3. อาจารย์ปัญญา เพ็ชรชู

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือขั้นที่ 1 แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง

หลังจากบันทึกการสังเกตพบรูปแบบและประเด็นที่ต้องการแต่ละภาพแล้วนำผลการสังเกตที่ได้มาสังเคราะห์โดยใช้ตารางสรุป หากคำร้อยละของภาพทั้งหมด นำผลที่พบสูงสุดและรองลงมา แปลความหมายโดยใช้วิธีวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ตามประเด็นที่ตั้งไว้ดังนี้

1. การเก็บข้อมูลเรื่องแนวความคิด

ใช้วิธีสังเกตภาพกลุ่มตัวอย่างทีละภาพจนครบ 10 ภาพ ในประเด็นเรื่องแนวความคิดตามโครงสร้างที่กำหนดพร้อมบันทึกลงในตาราง (หมายเหตุ; ในการอภิปรายผล จะอภิปรายผลเชิงเนื้อหาในประเด็นที่พบมีจำนวนร้อยละสูงสุดและรองลงมา)

2. การเก็บข้อมูลเรื่องการจัดภาพ

ใช้วิธีสังเกตภาพกลุ่มตัวอย่างทีละภาพจนครบ 10 ภาพ ในประเด็นเรื่องการจัดภาพตามโครงสร้างที่กำหนดพร้อมบันทึกลงในตาราง (หมายเหตุ; ในการอภิปรายผล จะอภิปรายผลเชิงเนื้อหาในประเด็นที่พบมีจำนวนร้อยละสูงสุดและรองลงมา)

3. การเก็บข้อมูลเรื่องการบิดเบือนรูปคน

ใช้วิธีสังเกตภาพกลุ่มตัวอย่างทีละภาพจนครบ 10 ภาพ ในประเด็นเรื่องการบิดเบือนรูปคนตามโครงสร้างที่กำหนดพร้อมบันทึกลงในตาราง (หมายเหตุ; ในการอภิปรายผล จะอภิปรายผลเชิงเนื้อหาในประเด็นที่พบมีจำนวนร้อยละสูงสุดและรองลงมา)

ตารางที่ 6 ตารางบันทึกผลการสังเคราะห์แนวคิด

ภาพที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	N =	ร้อยละ
แนวคิด												
ล้อเลียน												
พิกผ่อน												
ความอบอุ่น												
ศาสนา												
อวดตัว												
อยู่กับของรัก												
รวม												

อภิปราย / หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 7 ตารางบันทึกผลการสังเกตการถ่ายภาพ

ภาพที่ / การถ่ายภาพ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	N =	ร้อยละ
ความสมดุลแบบซ้ายขวา เหมือนกัน												
ความสมดุลแบบซ้ายขวา ไม่เหมือนกัน												
ความสมดุลแบบซ้ายขวา คล้ายกัน												
รวม												

อภิปราย / หมายเหตุ

.....

.....

ตารางที่ 8 ตารางบันทึกผลการสังเกตการบิดเบือนรูปคน

ภาพที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	N =	ร้อยละ
การบิดเบือนสัดส่วนอวัยวะ ขยายทำให้ใหญ่เกินจริง												
บิดเบือนโดยลดขนาดของอวัยวะ												
บิดเบือนวัตถุ												
รวม												

อภิปราย / หมายเหตุ

.....

.....

เครื่องมือขั้นที่ 2 แบบวิเคราะห์ตารางกริด

หลังจากบันทึกวิเคราะห์และบันทึกข้อมูลที่ต้องการแต่ละภาพแล้ว นำผลการสังเกตที่ได้มาตั้งเคราะห์โดยใช้ตารางสรุป หากค่าร้อยละของภาพทั้งหมด นำผลที่พบสูงสุดและรองลงมาแปลความหมายโดยใช้วิธีวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ตามประเด็นที่ตั้งไว้ดังนี้

1. การเก็บข้อมูลเรื่องเทคนิคการระบายสี

ใช้วิธีการคำนวณหาค่าร้อยละแต่ละพื้นที่ ของภาพตัวอย่างทีละภาพจนครบ 10 ภาพ ในประเด็นเรื่องเทคนิคการระบายสี ตามโครงสร้างที่กำหนดพร้อมบันทึกลงในตาราง (หมายเหตุ ในการอภิปรายผล จะอภิปรายผลเชิงเนื้อหาในประเด็นที่พบมีจำนวนร้อยละสูงสุดและรองลงมา)

2. การเก็บข้อมูลเรื่องชุดสี

ใช้วิธีการคำนวณหาค่าร้อยละแต่ละพื้นที่ ของภาพตัวอย่างทีละภาพจนครบ 10 ภาพ ในประเด็นเรื่องชุดสี ตามโครงสร้างที่กำหนดพร้อมบันทึกลงในตาราง (หมายเหตุ; ในการอภิปรายผล จะอภิปรายผลเชิงเนื้อหาในประเด็นที่พบมีจำนวนร้อยละสูงสุดและรองลงมา)

ตารางที่ 9 ตารางบันทึกผลการสังเกตวิเคราะห์เทคนิคการระบายสี

เทคนิคการระบายสี							
เทคนิคการระบายสี / ภาพที่	การระบายสี เรียบ %	ระบายสีได้ น้ําหนัก %	ระบายสีให้ผสมกันอย่างนุ่มนวล %	ระบายสีทิ้งรอยแปร่ง %	ระบายสีให้พุ่ง %	ระบายสีโปร่งใส %	รวม %
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
N =							
ร้อยละ							
อันดับ							

อภิปราย / หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 10 ตารางบันทึกผลการสังเคราะห์ชุดสี

ชุดสี														
ภาพที่	เขียว %	เหลือง %	ส้ม %	น้ำเงิน %	ฟ้า %	ม่วง %	แดง %	ครีม %	ขาว %	ดำ %	เขียว อม น้ำตาล %	น้ำตาล %	ชมพู %	รวม %
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
N =														
ร้อยละ														
อันดับ														

อภิปราย / หมายเหตุ

.....

.....

.....

.....

เครื่องมือชิ้นที่ 3 แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง

บันทึกข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ครั้งที่ 1 และทำแบบสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยทำการรวบรวมและสรุปผลการสัมภาษณ์ของแต่ละภาพ

ตารางที่ 11 ตารางบันทึกผลการสังเคราะห์การสัมภาษณ์ครั้งที่ 1

ผลการสัมภาษณ์ผลงานทั้ง 4 ภาพ					
ข้อที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
1	ลักษณะของแนวคิด ในงานจิตรกรรมชุดนี้เป็นไปตามแนวคิดที่ได้จากการวิจัยหรือไม่ อย่างไร				
2	ลักษณะของการจัดภาพ ในงานจิตรกรรมชุดนี้เป็นไปตามแนวคิดที่ได้จากการวิจัยหรือไม่ อย่างไร				
3	ลักษณะของการบิดเบือนรูปคน ในงานจิตรกรรมชุดนี้เป็นไปตามแนวคิดที่ได้จากการวิจัย หรือไม่ อย่างไร				
4	ลักษณะของเทคนิคการระบายสี ในงานจิตรกรรมภาพคนอ้วนชิ้นนี้เป็นไปตามแนวคิดที่ได้จากการวิจัยหรือไม่ อย่างไร				
5	การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมภาพของคนอ้วนชิ้นนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับชุดสีตามแนวคิดที่ได้จากการวิจัยหรือไม่ อย่างไร				
รวม					

นำผลการสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 1 ของทั้ง 3 คน ในแต่ละภาพมาสรุปผล เพื่อนำข้อมูลใช้ในการปรับปรุงคุณภาพของผลงาน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 12 ตารางสรุปผลการบันทึกการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1

สรุปผลการสัมภาษณ์ผลงาน						
ข้อที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ภาพที่ 1	ภาพที่ 2	ภาพที่ 3	ภาพที่ 4	สรุป
1	ลักษณะของแนวคิด ในงานจิตรกรรมชุดนี้เป็นไปตามแนวคิดที่ได้จากการวิจัยหรือไม่อย่างไร					
	ประเมิน					
2	ลักษณะของการจัดภาพ ในงานจิตรกรรมชุดนี้เป็นไปตามแนวคิดที่ได้จากการวิจัยหรือไม่อย่างไร					
	ประเมิน					
3	ลักษณะของการบิดเบือนรูปคน ในงานจิตรกรรมชุดนี้เป็นไปตามแนวคิดที่ได้จากการวิจัยหรือไม่อย่างไร					
	ประเมิน					
4	ลักษณะของเทคนิคการระบายสี ในงานจิตรกรรมภาพคนอ้วนชิ้นนี้เป็นไปตามแนวคิดที่ได้จากการวิจัยหรือไม่ อย่างไร					
	ประเมิน					
5	การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมภาพของคนอ้วนชิ้นนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับชุดสีตามแนวคิดที่ได้จากการวิจัยหรือไม่ อย่างไร					
	ประเมิน					
รวม						

หลังจากนำผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 1 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาและประเมินคุณภาพของผลงาน แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มาสร้างสรรค์เป็นผลงานครั้งที่ 2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบและประเมินคุณภาพอีกครั้ง โดยใช้ตารางในภาพสังเคราะห์ผลดังนี้

ตารางที่ 13 สัณเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ครั้งที่ 2

สรุปผลการสัมภาษณ์ผลงาน						
ข้อที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ภาพที่ 1	ภาพที่ 2	ภาพที่ 3	ภาพที่ 4	สรุป
1	ลักษณะของแนวคิด ในงาน จิตรกรรมชุดนี้เป็นไปตามแนวคิด ที่ได้จากการวิจัยหรือไม่ อย่างไร					
	ประเมิน					
2	ลักษณะของการจัดภาพ ในงาน จิตรกรรมชุดนี้เป็นไปตามแนวคิด ที่ได้จากการวิจัยหรือไม่ อย่างไร					
	ประเมิน					
3	ลักษณะของการบิดเบือนรูปคน ในงานจิตรกรรมชุดนี้เป็นไปตาม แนวคิดที่ได้จากการวิจัย หรือไม่ อย่างไร					
	ประเมิน					
4	ลักษณะของเทคนิคการระบายสี ในงานจิตรกรรมภาพคนอ้วนขึ้น นี้เป็นไปตามแนวคิดที่ได้จากการ วิจัยหรือไม่ อย่างไร					
	ประเมิน					
5	การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมภาพ ของคนอ้วนขึ้นนี้ มีความเหมือน หรือใกล้เคียงกับชุดสีตามแนวคิด ที่ได้จากการวิจัยหรือไม่ อย่างไร					
	ประเมิน					
รวม						

เครื่องมือชิ้นที่ 4 แบบประเมินคุณภาพผลงาน

ตารางที่ 14 แบบบันทึกผลการประเมินคุณภาพผลงาน (Quality Assessment)

ภาพที่.....ชื่อภาพ.....

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด 1 คะแนน	น้อย 2 คะแนน	ปานกลาง 3 คะแนน	มาก 4 คะแนน	มากที่สุด 5 คะแนน
1. จากภาพท่านคิดว่าแนวคิดที่ปรากฏในภาพมีคุณภาพตรงกับแนวคิดที่ได้จากการวิจัยมากน้อยเพียงใด					
2. จากภาพท่านคิดว่าลักษณะของการจัดภาพที่ปรากฏในภาพ มีคุณภาพตรงกับแนวคิดที่ได้จากการวิจัยมากน้อยเพียงใด					
3. จากภาพท่านคิดว่าลักษณะของการบิดเบือนรูปคนที่ปรากฏในภาพ มีคุณภาพตรงกับแนวคิดที่ได้จากการวิจัยมากน้อยเพียงใด					
4. จากภาพท่านคิดว่าเทคนิคการระบายสีที่ปรากฏในภาพ มีคุณภาพตรงกับแนวคิดที่ได้จากการวิจัยมากน้อยเพียงใด					
5. จากภาพท่านคิดว่าลักษณะของชุดสี ที่ปรากฏในภาพ มีคุณภาพตรงกับแนวคิดที่ได้จากการวิจัยมากน้อยเพียงใด					
สรุป					
เฉลี่ย					

อภิปรายผล

.....

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยวิเคราะห์ในประเด็นที่ที่พบมากที่สุดและรองลงมา

คำร้อยละ

สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) โดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้

ร้อยละ 90 – 100	มากที่สุด
ร้อยละ 70 – 89	มาก
ร้อยละ 50 – 69	ปานกลาง
ร้อยละ 30 – 49	น้อย
ร้อยละ 0 – 29	น้อยที่สุด

อนึ่งการใช้สถิติดังกล่าวเพื่อช่วยให้ผู้วิจัยเลือกประเด็นที่จะวิเคราะห์เชิงเนื้อหาได้ถูกต้อง

การแปลความหมาย

มากที่สุด หมายถึง เนื้อหา ลักษณะ หรือประเด็นนั้น เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร นิยมใช้ในการเขียนภาพ มากที่สุด

มาก หมายถึง เนื้อหา ลักษณะ หรือประเด็นนั้น เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร นิยมใช้ในการเขียนภาพ มาก

ปานกลาง หมายถึง เนื้อหา ลักษณะ หรือประเด็นนั้น เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร นิยมใช้ในการเขียนภาพ ปานกลาง

น้อย หมายถึง เนื้อหา ลักษณะ หรือประเด็นนั้น เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร นิยมใช้ในการเขียนภาพ น้อย

น้อยที่สุด หมายถึง เนื้อหา ลักษณะ หรือประเด็นนั้น เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร นิยมใช้ในการเขียนภาพ น้อยที่สุด

การหาค่า IOC

ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามการวิจัย IOC คือค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม หรือค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ หรือเนื้อหา (IOC : Index of item objective congruence) ปกติแล้วจะให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบตั้งแต่ 3 คนขึ้นไปในการตรวจสอบ โดยให้เกณฑ์ในการพิจารณาข้อคำถามดังนี้

คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อความวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อความวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

คะแนน -1 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อความวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

นำคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2535)

$$IOC = \sum \frac{r}{n}$$

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

1. ข้อความมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้
2. ข้อความที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุงยังใช้ไม่ได้

Likert Scale ระดับคุณภาพ 5 ระดับสำหรับประเมินคุณภาพผลงานสร้างสรรค์กำหนด
 กฎเกณฑ์ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ในแต่ละระดับคุณภาพกำหนดแต่ละคะแนนดังนี้

คะแนน 5 เท่ากับ มากที่สุด

คะแนน 4 เท่ากับ มาก

คะแนน 3 เท่ากับ ปานกลาง

คะแนน 2 เท่ากับ น้อย

คะแนน 1 เท่ากับ น้อยที่สุด

การแปลค่าคะแนนเฉลี่ยโดยใช้ค่าทางสถิติ คะแนนเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) กำหนดช่วง
 ของการวัดดังนี้

$$= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5 - 1}{5}$$

$$= 0.81$$

$$\text{สูตรหาค่าเฉลี่ย } \bar{x} = \frac{x_1 + x_2 + \dots + x_n}{n}$$

สูตรหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{(x - \bar{x})^2}{n-1}}$$

โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูล โดยใช้เกณฑ์ของเบสท์ (Best, John W.,1981, อ้างถึงในบุญชม ศรีสะอาด, 2538, น.66) แบบ Likert Scale จำแนกแต่ละช่องย่อยต่างกัน แบ่งระดับ เป็น 5 ระดับ โดยทำการกำหนดช่วงของการวัดห่างกัน 0.81 ดังนี้

ระดับ 5 ช่วงคะแนนระหว่าง	4.21 - 5.00	หมายถึง ระดับที่เห็นว่ามีคุณภาพมากที่สุด
ระดับ 4 ช่วงคะแนนระหว่าง	3.41 - 4.20	หมายถึง ระดับที่เห็นว่ามีคุณภาพมาก
ระดับ 3 ช่วงคะแนนระหว่าง	2.61 - 3.20	หมายถึง ระดับที่เห็นว่ามีคุณภาพมาก
ระดับ 2 ช่วงคะแนนระหว่าง	1.81 - 2.60	หมายถึง ระดับที่เห็นว่ามีคุณภาพมาก
ระดับ 1 ช่วงคะแนนระหว่าง	1.00 - 1.80	หมายถึง ระดับที่เห็นว่ามีคุณภาพน้อยที่สุด

เมื่อต้องการทราบว่าคุณภาพในแต่ละประเด็นที่วัดอยู่ในระดับใด ให้ดูจากคะแนนเฉลี่ยว่า อยู่ในระดับใด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการสร้างสรรค์

การวิจัยเรื่อง “อัตลักษณ์คนอ้วนในงานจิตรกรรม” กรณีศึกษาผลงานของเฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสังเกตแบบมีโครงสร้างเพื่อวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมของเฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร ระหว่างปี ค.ศ. 1969-2011 เป็นการวิเคราะห์ผลงานที่ได้คัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 ภาพ จากผลงานที่คัดเลือกไว้จำนวน 55 ภาพ เพื่อนำมาศึกษาในประเด็น แนวคิด การจัดภาพ การบิดเบือนรูปคน เทคนิคการระบายสี ชุดสี ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในงานวิจัย ด้วยการนำเสนอด้วยแบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง (Structured Observation) แบบวิเคราะห์ตารางกริด (Grids Analysis Table) จากนั้นผู้วิจัยนำผลการศึกษาดังกล่าวมาสังเคราะห์ และนำผลการวิเคราะห์มาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมด้วยสื่อครีติกบนผ้าใบครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือประกอบแบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำข้อมูลมาสังเคราะห์พัฒนาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมด้วยสื่อครีติกบนผ้าใบครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ เป็นเครื่องมือประกอบคำสัมภาษณ์ชุดเดิม นำเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาประเมินคุณภาพ ตามวัตถุประสงค์การวิจัยโดยใช้นันทามติ ผลการดำเนินงาน และสร้างสรรค์ สามารถแยกประเภทเป็นหมวดหมู่แนะนำเสนอได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาผลงานจิตรกรรมจำนวน 10 ภาพ
2. ผลการสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 1
3. ผลการสังเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เทคนิคเดลฟายประยุกต์
4. ผลการสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 และผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 2
5. สรุปผลการสร้างสรรค์ผลงาน

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์มีจำนวน 10 ภาพ ดังนี้

Delphine, 1972

Head of Christ, 1976

Mona Lisa, 1978

Cardenal, 1998

Girl With Flowers, 1995

Mademoiselle Rivière, 2000

The Card Player, 2010

Man And Woman, 2001

picnic, 2001

A Couple, 2011

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาผลงานจิตรกรรมจำนวน 10 ภาพ

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลและนำผลที่ได้มาสังเคราะห์ ผลการสังเคราะห์ข้อมูล การศึกษาผลงาน (อยู่ในภาคผนวก) จิตรกรรมทั้ง 10 ภาพ สรุปผลในประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้ ประเด็นแนวคิด การจัดภาพ การบิดเบือนรูปคน เทคนิคการระบายสีและชุดสี ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 16 ตารางบันทึกผลการสังเคราะห์แนวคิด

แนวคิด													
แนวคิด \ ภาพที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	N =	ร้อยละ	อันดับ
ล้อเลียน			✓								1	10	2
พักผ่อน							✓			✓	2	20	1
ความอบอุ่น								✓	✓		2	20	1
ศาสนา		✓		✓							2	20	1
อวดตัว	✓					✓					2	20	1
อยู่กับของรัก					✓						1	10	2
รวม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100	

อภิปรายผล

แนวคิดสิ่งต่างๆที่โบเตโรใช้ พบว่า คือ แนวคิด การพักผ่อน โดยแสดงเป็นภาพคนกำลังนอนพักผ่อน คนกำลังเล่นไพ่และภาพสามีภรรยาพักผ่อนโดยการนั่งรับประทานผลไม้และน้ำผลไม้ที่ได้สะอาดอีกแนวคิดหนึ่ง คือ แนวคิดความอบอุ่นระหว่างบุคคล เป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงมิตรภาพระหว่างเพื่อน หรือคนรู้จักกันในชีวิตประจำวัน ชายหญิงทักทายกันที่ถนนโดยแสดงการจับมือเป็นสัญลักษณ์ของความเคารพและมารยาทที่ดีต่อกัน การแสดงความอบอุ่นของคู่รักที่แต่งงานกัน ผู้หญิงกำลังนอนอยู่บนตักของผู้ชาย แสดงให้เห็นถึงความรัก ความเชื่อมั่นและผ่อนคลายกับบรรยากาศอันสวยงาม แนวคิดเรื่องศาสนา เป็นภาพเกี่ยวกับศาสนาคริสต์ มีพระเยซูสวมใส่มงกุฎหนามบนศีรษะ โดยเป็นภาพพระเยซูที่แตกต่างออกไป กล่าวคือไม่ได้สวมพอมเห็นซี่โครงอย่างที่ควรจะเป็น แต่กลับเป็นพระเยซูที่มีลักษณะอวบอ้วน และนุ่มนวล แนวคิดอวดตัว โดยใช้ภาพของหญิงชนชั้นสูงที่มีการแต่งกายด้วยชุดเครื่องประดับหรูหราราคาแพง ด้วยใบหน้าที่มีความมั่นใจในตนเองสูง

ตารางที่ 17 ตารางบันทึกผลการสังเกตการถ่ายภาพ

การถ่ายภาพ													
ภาพที่ การถ่ายภาพ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	N=	ร้อยละ	อันดับ
ความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน	✓				✓						2	20	2
ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน										✓	1	10	3
ความสมดุลแบบซ้ายขวาคือเดียวกัน		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		7	70	1
รวม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100	

อภิปรายผล

โบเตโรนิยมการถ่ายภาพที่พบมากที่สุด คือ สมดุลแบบซ้ายขวาคือเดียวกัน ใช้กับภาพคนเต็มตัวในด้านคุณภาพของสี มีความชัดและน้ำหนักของสีคล้ายกัน ตำแหน่งของเส้นแกนตั้งและความตัดกันหรือกลมกลืนกับสีพื้น อันดับ 2 การถ่ายภาพสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน แบบสมมาตร ใช้กับภาพคนครึ่งตัว ให้ความรู้สึกรู้นึง เพราะเป็นการซ้ำของสิ่งที่เหมือนกัน แต่กลับซ้ายเป็นขวาเข้าประจันหน้ากัน อันดับ 3 การถ่ายภาพสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน ใช้กับภาพคนครึ่งตัว เป็นแบบสมมาตร โดยมีน้ำหนักของหน่วยในสองข้างของรูปไม่เท่ากัน

ตารางที่ 18 ตารางบันทึกผลการสังเกตการบิดเบือนรูปคน

การบิดเบือนรูปทรง													
ภาพที่ การถ่ายภาพ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	N=	ร้อยละ	อันดับ
บิดเบือนสัดส่วนอวัยวะขยายทำให้ใหญ่เกินจริง	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	64.29	1
บิดเบือนโดยลดขนาดของอวัยวะ		✓	✓			✓			✓		4	28.57	2
บิดเบือนวัตถุ										✓	1	7.14	3
รวม	1	1	2	1	1	2	1	1	2	2	14	100	

อภิปรายผล

พบว่า โบทะโรมีการบิดเบือน ที่พบมากที่สุด คือ การบิดเบือนสัดส่วนอวัยวะขยายทำให้ใหญ่เกินจริง โดยทำให้ใบหน้า ลำคอ ลำตัว แขนและขา ขยายใหญ่ อันดับ 2 คือการบิดเบือนโดยการลดขนาดของอวัยวะ พบที่บริเวณมือ นิ้วมือ เท้า นิ้วเท้า อันดับ 3 บิดเบือนวัตถุโดยทำให้เล็กลง พบที่แก้วน้ำ ขวดน้ำ ผลไม้ ภูเขา บ้านเรือน ต้นไม้และไฟ

ตารางที่ 19 ตารางบันทึกผลการสังเคราะห์เทคนิคการระบายสี

เทคนิคการระบายสี							
เทคนิคการระบายสี / ภาพที่	การระบายสีเรียบ %	ระบายสีได้น้ำหนัก %	ระบายสีให้ผสมกันอย่างนุ่มนวล %	ระบายสีทิ้งรอยแปรง %	ระบายสีให้พุ่ง %	ระบายสีโปร่งใส %	รวม %
1	27	73					100
2	39	61					100
3	54	42			4		100
4	35	65					100
5	52	48					100
6	39	61					100
7	39	61					100
8	13	87					100
9		78		22			100
10	6	94					100
N =	304	670	-	22	4	-	1,000
ร้อยละ	30.4	67.0	-	2.2	0.4	-	100
อันดับ	2	1	-	3	4	-	

อภิปรายผล

โบทะโร มีเทคนิคการระบายสี เทคนิคการระบายสีที่พบมากที่สุด คือ การระบายสีได้น้ำหนัก พบบริเวณใบหน้า ลำคอ ลำตัว แขน มือ นิ้วมือ เท้า นิ้วเท้า เลื้อ ชูดูท หมวก กางเกงของผู้ชาย ชูดกระโปรงของผู้หญิง โดย ผ้ามาน โต๊ะ หลอดไฟ ขวดน้ำ แก้วน้ำ ผลไม้ มิด ซ้อนส้อม พื้นห้อง บ้านเรือน โปสเตอร์ ภูเขา สนามหญ้า ผ้าปู อันดับ 2 เทคนิคการระบายสีเรียบ พบบริเวณเสื้อคั้บ

และตั้ง ผมและพื้นหลังภาพ อันดับ 3 เทคนิคการระบายสีแบบระบายสีที่รอยแปรง พบบริเวณ ต้นไม้และตะกร้าผลไม้ ส่วนใหญ่เป็นการระบายสีไล่น้ำหนัก ในรูปที่เป็นประธานของภาพ สำหรับ พื้นหลังใช้ระบายเรียบเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งทำให้เกิดการตัดกันระหว่างรูปและพื้น ทำให้ภาพประจักษ์ ดูชัดเจนยิ่งขึ้น

ตารางที่ 20 ตารางบันทึกผลการสังเกตวิเคราะห์ชุดสี

ชุดสี														
ภาพที่	เขียว %	เหลือง %	ส้ม %	น้ำเงิน %	ฟ้า %	ม่วง %	แดง %	ครีม %	ขาว %	ดำ %	เขียวอม น้ำตาล %	น้ำตาล %	ชมพู %	รวม %
1	23	8.5						23.5		20.5	3	21	0.5	100
2		35.5								27		37.5		100
3	2.5							24.5		29.5	37.5	6		100
4					0.5		38	7.5	19.5	31		3.5		100
5	3	21.5	4			60			7	4.5				100
6	7	11.5						7	55.5	18		1		100
7	1	3						10.5		3.5	59	22	1	100
8	8.5	1	3		7		11	17.5	14	19.5		18.5		100
9	26	23							1		18	32		100
10	30.5		0.5		12			10	6	1		31.5	8.5	100
N =	101.5	104	7.5	-	19.5	60	49	100.5	103	154.5	117.5	173	10	1,000
ร้อยละ	10.15	10.40	0.75	-	1.95	6.00	4.90	10.05	10.30	15.45	11.75	17.30	1.00	100
อันดับ	6	4	12	-	10	8	9	7	5	2	3	1	11	-

อภิปรายผล

พบว่า ชุดสีที่พบมากที่สุดคือ สีน้ำตาล บริเวณใบหน้า ลำคอ ลำตัว ศีรษะ แขน มือ ผม ปาก จมูก หู หนอง เครา อันดับ 2 สีที่พบคือ สีดำ บริเวณพื้นหลังภาพและผม อันดับ 3 สีที่พบคือ สีเขียว อมน้ำตาล พบบริเวณเสื้อสูท พื้นผนังห้อง ประตู โถง ไฟและเก้าอี้

ผลการสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 1

หลังจากสรุปผลการวิจัยในประเด็นต่างๆ ได้แล้วจึงนำผลการวิจัยเป็นประเด็นหลักในการสร้างสรรค์ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทบทวนผลงานวิจัยในเรื่องประเด็นที่ศึกษาในหัวข้อ แนวคิด การจัดภาพ การบิดเบือนรูปคน เทคนิคการระบายสีและชุดสี

แนวคิด จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลและนำมาสังเคราะห์พบว่า มีแนวคิด เรื่องการพักผ่อน ความอบอุ่น อดทน และศาสนา ซึ่งจะสอดคล้องกับวิถีชีวิตที่มีความสุขของคนอ้วน ไม่ว่าจะอยู่ในอาชีพใด หรืออิริยาบถใด

การจัดภาพ จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลและนำมาสังเคราะห์พบว่า การจัดภาพที่ใช้ คือการจัดภาพสมดุลแบบซ้ายขวาคล้ายกัน อันดับสองคือ การจัดภาพสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน และอันดับสามคือ การจัดภาพสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน

การบิดเบือนรูปคน จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลและนำมาสังเคราะห์พบว่า การบิดเบือนรูปคน ที่พบมากที่สุดคือการบิดเบือนสัดส่วนอวัยวะขยายทำให้ใหญ่เกินจริง อันดับสองบิดเบือนโดยการลดขนาดของอวัยวะ อันดับสามคือบิดเบือนวัตถุ โดยทำให้เล็กลง

เทคนิคการระบายสี จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลและนำมาสังเคราะห์พบว่า เทคนิคการระบายสี ที่ใช้มากที่สุดคือการใช้เทคนิคระบายสีไล่สีน้ำหนักร อันดับสองเทคนิคการระบายสีเรียบ และอันดับสามคือเทคนิคการระบายสีแบบระบายสีทิ้งรอยเปรง

ชุดสี จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลและนำมาสังเคราะห์พบว่า มีชุดสีที่ใช้ ใช้สีน้ำตาลมากเป็นอันดับหนึ่ง อันดับสองสีดำ และอันดับสามคือสีเขียวอมน้ำตาล

2. ออกแบบสร้างสรรค์ผลงาน จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลและนำมาวางแผนการสร้างสรรค์ผลงาน โดยคำนึงถึงการจัดวางรูปแบบทั้งหมดให้ได้ขนาด สัดส่วน สี สันและความน่าสนใจ ผ่านกระบวนการออกแบบให้ผลงานสมบูรณ์มากที่สุด

ภาพที่ 39 ชื่อภาพ ยามว่าง เทคนิคสีอคริลิกบนพื้นผ้าใบ ขนาด 70x90 cm.

อภิปรายผล

แนวคิด ผู้วิจัยได้เลือกแนวคิดพักผ่อน จากภาพ Picnic (2001) ที่มีแนวคิดเกี่ยวกับการทำกิจกรรมที่ชอบในเวลาว่าง บ่งบอกถึงความสบายใจ มีความสุข มาสร้างสรรค์ผลงานภาพที่ 1 โดยใช้ภาพหญิงสาวร่างกายอวบอ้วนผมยาว นอนเปลือยกายอ่านหนังสือบนเตียงนอนที่ผ้าปูที่นอนยับยู่ยี่ โดยมีเครื่องประดับน้อยชิ้นและมีสีเข้ากันกับผ้าปูที่นอน บ่งบอกว่าหญิงสาวคนนี้กำลังนอนพักผ่อนยามว่างในการอ่านหนังสือ อย่างมีความสุขและสบายใจ ฉากหลังเป็นผนังห้องมีกรอบรูปแขวน 1 บาน มีหลอดไฟให้แสงสว่างดวงเล็ก 1 ดวง แสดงออกถึงความเรียบง่ายตามสไตล์ตนเอง

การจัดภาพ ในการสร้างผลงาน ภาพที่ 1 ลักษณะการจัดภาพ มีการจัดภาพที่พบมากที่สุดคือ สมดุลแบบซ้ายขวาคล้ายกัน ใช้กับภาพคนเต็มตัวในด้านดุลยภาพของสี มีความจัดและน้ำหนักของสีคล้ายกัน ตำแหน่งของเส้นแกนตั้งและความตัดกันหรือกลมกลืนกับสีพื้น อันดับ 2 การจัดภาพสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน แบบสมมาตร ใช้กับภาพคนครึ่งตัว ให้ความรู้สึกหยุดนิ่ง เพราะเป็นการซ้ำของสิ่งที่เหมือนกัน แต่กลับซ้ายเป็นขวาเข้าประจันหน้ากัน อันดับ 3 การจัดภาพสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน ใช้กับภาพคนครึ่งตัว เป็นแบบอสมมาตร โดยมีน้ำหนักของหน่วยในสองข้างของรูปไม่เท่ากัน

การบิดเบือนรูปคน ในการสร้างผลงาน ภาพที่ 1 จากแนวคิดการบิดเบือน ผู้วิจัยพบว่า ภาพที่พบมากที่สุดคือ การบิดเบือนสัดส่วนอวัยวะขยายทำให้ใหญ่เกินจริง โดยทำให้ใบหน้า ลำคอ ลำตัว แขน และขา ขยายใหญ่ อันดับ 2 คือการบิดเบือนโดยการลดขนาดของอวัยวะ พบที่บริเวณมือนิ้วมือ เท้า นิ้วเท้า อันดับ 3 บิดเบือนวัตถุโดยทำให้เล็กลง พบที่แก้วน้ำ ขวดน้ำ ผลไม้ ภูเขา บ้านเรือน ต้นไม้และไฟ

เทคนิคการระบายสี ในการสร้างผลงาน ภาพที่ 1 ผู้วิจัยได้เลือกนำผลการวิจัยในประเด็นเทคนิคการระบายสี ที่พบมากที่สุด คือ การระบายสีไล่น้ำหนัก พบบริเวณใบหน้า ลำคอ ลำตัว แขน มือ นิ้วมือ เท้า นิ้วเท้า เสื้อ ชุดสูท หมวก กางเกงของผู้ชาย ชุดกระโปรงของผู้หญิง โดย ฝ้าม่าน โต๊ะ หลอดไฟ ขวดน้ำ แก้วน้ำ ผลไม้ มิด ซ้อนซ้อน พื้นห้อง บ้านเรือน โบสถ์ ภูเขา สนามหญ้า ฝ้าปู

อันดับ 2 เทคนิคการระบายสีเรียบ พบบริเวณเสื้อคัมและตึง ผมและพื้นหลังภาพ อันดับ 3 เทคนิคการระบายสีแบบระบายสีที่รอยแปรง พบบริเวณต้นไม้ และตะกร้าผลไม้ ส่วนใหญ่เป็นการระบายสีไล่น้ำหนัก ในรูปที่เป็นประธานของภาพ สำหรับพื้นหลังใช้ระบายเรียบเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งทำให้เกิดการตัดกันระหว่างรูปและพื้น ทำให้ภาพประธานดูชัดเจนยิ่งขึ้น

ชุดสี ในการสร้างผลงาน ภาพที่ 1 ผู้วิจัยได้เลือกนำผลการวิจัยในประเด็นชุดสี พบว่า สีที่ใช้มากที่สุดคือ สีน้ำตาล บริเวณใบหน้า ลำคอ ลำตัว ศีรษะ แขน มือ ผม ปาก จมูก หู หนอง เกราะ

อันดับ 2 สีที่พบคือ สีดำ บริเวณพื้นหลังภาพและผม อันดับ 3 สีที่พบคือ สีเขียวอมน้ำตาล พบบริเวณเสื้อสูท พื้นผนังห้อง ประตู โต๊ะ ไฟและเก้าอี้

ภาพที่ 40 ชื่อภาพ ความอบอุ่น เทคนิคสีอคริลิกบนพื้นผ้าใบ ขนาด 70x90 cm.

อภิปรายผล

แนวคิด ผู้วิจัยได้เลือกแนวคิดที่นิยม คือ แนวคิดความอบอุ่นระหว่างบุคคล จากภาพ A Couple (2001) เป็นภาพที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างคนรัก ชายหญิงโอบไหล่ แสดงความห่วงใยกัน มาสร้างผลงาน ภาพที่ 2 เป็นภาพชายหญิงคู่รักใส่ชุดว่ายน้ำ นอนอิงแอบแนบชิดกันด้วยความรักความอบอุ่น ท่ามกลางบรรยากาศริมทะเล มีคลื่นซัดเข้าหาฝั่งกระทบร่างกายคู่รักเบาๆ โดยมีฉากหลังเป็นพระอาทิตย์กำลังจะลับขอบฟ้า แสดงถึงความโรแมนติก ในชีวิตคู่

การจัดภาพ ในการสร้างผลงาน ภาพที่ 2 ผู้วิจัยได้เลือกนำผลการวิจัยในประเด็นการจัดภาพที่มีความสมดุลแบบซ้ายขวาคล้ายกัน

การบิดเบือนรูปคน ในการสร้างผลงาน ภาพที่ 2 ผู้วิจัยได้เลือกนำผลการวิจัยในประเด็นแนวคิดการบิดเบือน ผู้วิจัยได้ทำการบิดเบือนสัดส่วนอวัยวะให้ขยายใหญ่เกินจริง บริเวณใบหน้า ลำคอ ลำตัว แขน ขาและบิดเบือนโดยการลดขนาดให้เล็กลง บริเวณมือและเท้า

เทคนิคการระบายสี ในการสร้างผลงาน ภาพที่ 2 ผู้วิจัยได้เลือกนำผลการวิจัยในประเด็นการระบายสีแบบไล่สีหน้าหนักบริเวณใบหน้า ลำคอ ลำตัว จมูก ปาก แขน ขา เท้า มือ นิ้วมือ ท้องฟ้า น้ำทะเล หาดทราย หอย คลื่น ก้อนเมฆ และชุดว่ายน้ำ

ชุดสี ในการสร้างผลงาน ภาพที่ 2 ผู้วิจัยได้เลือกนำผลการวิจัยในประเด็นการเลือกใช้สีดำมากเป็นอันดับ 1 ใช้บริเวณพื้นหลังภาพ สีน้ำตาลมากเป็นอันดับ 2 ใช้บริเวณลำตัว คอ แขน ขาและพื้น ใช้สีเขียวอมน้ำตาลบริเวณพื้น สีเหลือง สีเหลืองอมส้ม สีครีม ตามลำดับ โดยใช้กับบริเวณใบหน้า ลำคอ ลำตัว แขน ขา พื้นหลังภาพ ท้องฟ้า ดวงอาทิตย์ ก้อนเมฆ ทราย น้ำทะเล

ภาพที่ 41 ชื่อภาพ อวดตัว เทคนิคสีอคริลิกบนพื้นผ้าใบ ขนาด 70x90 cm.

อภิปรายผล

แนวคิด ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับหญิงสาวชนชั้นสูงที่มีการแต่งกายด้วยชุดและเครื่องประดับหรูหรา จากภาพ Delphine (1972) และภาพ Mademoiselle Riviere (2000) มาสร้างผลงาน ภาพที่ 3 “การอวดตัว” โดยเป็นภาพสาวใหญ่ที่เกิดในตระกูลร่ำรวย แต่งกายด้วยชุดกระโปรงหรูหรากับแฟชั่นเครื่องประดับที่มีราคาแพงประกอบด้วยสร้อยมุก ต่างหูเพชรและนาฬิกา นั่งบนเก้าอี้หูลุยส์ที่มีลวดลายอันงดงาม ใบหน้าแสดงถึงความมั่นใจในตนเองสูง มีฉากหลังเป็นผนังห้อง และผ้าม่าน บนโต๊ะมีแจกันดอกไม้ประดับตกแต่ง

การจัดภาพ ในการสร้างผลงาน ภาพที่ 3 ผู้วิจัยได้เลือกนำผลการวิจัยในประเด็นการจัดภาพแบบที่มีความสมดุลซ้ายขวาเหมือนกัน โดยมีจุดเด่นคือหญิงสาวนั่งบนเก้าอี้อยู่บริเวณกึ่งกลางห้อง จุครองคือผ้าม่านและแจกันดอกไม้

การบิดเบือนรูปคน ในการสร้างผลงาน ภาพที่ 3 ผู้วิจัยได้เลือกนำผลการวิจัยในประเด็นแนวคิดการบิดเบือนของศิลปิน ผู้วิจัยได้ทำการบิดเบือนโดยการขยายสัดส่วนบริเวณใบหน้า ลำตัว ลำคอ แขน ซुकกระโปรง ให้ขยายใหญ่เกินจริงและบิดเบือนมือทำให้เล็กลง

เทคนิคการระบายสี ในการสร้างผลงาน ภาพที่ 3 ผู้วิจัยได้เลือกนำผลการวิจัยในประเด็นเลือกใช้การระบายสีแบบไล่น้ำหนัก โดยบริเวณใบหน้า ลำคอ ลำตัว แขน มือ นิ้วมือ ซुकผู้หญิง แจกันดอกไม้ และผ้าม่าน

ชุดสี ในการสร้างผลงาน ภาพที่ 3 ผู้วิจัยได้เลือกนำผลการวิจัยในประเด็น การเลือกใช้สีในภาพนี้ ใช้สีน้ำตาลมากเป็นอันดับ 1 บริเวณพื้นหลังภาพ สีเขียวอมน้ำตาลเป็นอันดับ2 บริเวณเครื่องแต่งกายของสุภาพสตรีและสีดำ สีเหลือง สีเหลืองอมส้ม สีครีม สีชมพู สีแดง สีเขียว ใช้กับบริเวณใบหน้า ผม ลำคอ ลำตัว แขน ซुकผู้หญิง ดอกไม้ แจกัน เก้าอี้ และผ้าม่าน

ภาพที่ 42 ชื่อภาพ ศาสนา เทคนิคสีอคริลิกบนพื้นผ้าใบ ขนาด 70x90 cm.

อภิปรายผล

แนวคิด ผู้วิจัยได้นำแนวคิด เรื่องศาสนาเกี่ยวกับนักบวชในศาสนาคริสต์ ได้แก่ บาทหลวงคาร์ดินัล Cardinal (1998) มาสร้างผลงาน ภาพที่ 4 ชื่อภาพ “ศาสนา” โดยเป็นภาพของพระสงฆ์และสามเณรที่มีรูปร่างอ้วนใหญ่ ถือเทียนให้แสงสว่าง สะท้อนบนใบหน้า ร่างกายและจีวร เตรียมทำวัตร สวดมนต์ ในกุฏิ มีฉากหลังเป็นผนังห้อง มีแจกันดอกไม้วางอยู่บน โต๊ะท้ายห้อง แสดงความรู้สึกน่าเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา

การจัดภาพ ในการสร้างผลงาน ภาพที่ 4 ผู้วิจัยได้เลือกนำผลการวิจัยในประเด็น การจัดภาพแบบที่มีความสมดุลแบบซ้ายขวาคล้ายกัน โดยมีจุดเด่นคือพระสงฆ์และสามเณรอยู่บริเวณกึ่งกลางภาพ และมีจุดรองคือแจกันดอกไม้

การบิดเบือนรูปคน ในการสร้างผลงาน ภาพที่ 4 ผู้วิจัยได้เลือกนำผลการวิจัยในประเด็น จากแนวคิดการบิดเบือนผู้วิจัยได้ทำการบิดเบือนสัดส่วนอวัยวะให้ขยายใหญ่เกินจริงบริเวณใบหน้า ลำคอ ลำตัว แขน จีวรและบิดเบือนโดยการลดขนาดให้เล็กลงบริเวณมือ นิ้วมือ

เทคนิคการระบายสี ในการสร้างผลงาน ภาพที่ 4 ผู้วิจัยเลือกใช้การระบายสีแบบไล่สีน้ำหมึกมากที่สุดเป็นอันดับ 1 บริเวณใบหน้า ลำคอ ลำตัว แขน มือ นิ้วมือ จีวร แจกันดอกไม้ ประติมากรรม โต๊ะ และผนังห้อง อันดับ 2 คือการระบายสีเรียบบริเวณพื้นหลังภาพ

ชุดสี ในการสร้างผลงาน ภาพที่ 4 การเลือกใช้สีในภาพนี้ ใช้สีน้ำตาลมากเป็นอันดับ 1 บริเวณพื้นหลัง สีเขียวอมน้ำตาลบริเวณจีวร และ สีดำ สีเหลือง สีส้ม สีเหลืองอมส้ม สีครีม สีชมพู สีฟ้า ระบายบริเวณใบหน้า ลำคอ จมูก ปาก ตา คิ้ว หู ลำตัว จีวร ผนังห้อง ประติมากรรม โต๊ะและเทียนไข

ผลการสังเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เทคนิคเดลฟายประยุกต์

หลังจากที่ได้นำผลงานสร้างสรรค์โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ทำการตรวจสอบงานสร้างสรรค์ผลงานสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 21 สรุปผลการสังเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	สรุปผลการสัมภาษณ์
1	ลักษณะของแนวคิดในงานจิตรกรรมชุดนี้เป็นไปตามแนวคิดที่ได้จากการวิจัยหรือไม่อย่างไร	อยากให้เป็นตัวตนของเรามากกว่านี้ ไม่ต้องไปเลียนแบบงานของโบเตโรมากนัก ใส่ความเป็นตัวตนของเราลงไปกว่านี้ ยังขาดเรื่องอารมณ์
2	ลักษณะของการจัดภาพในงานจิตรกรรมชุดนี้เป็นไปตามแนวคิดที่ได้จากการวิจัยหรือไม่อย่างไร	มีจุดเด่นเป็นจังหวะ เพียงแต่ต้องผ่อนคลายให้มากกว่านี้ ให้เราแสดงความเป็นตัวตนโดยสมบูรณ์ ความส่วนตัว โชว์ได้เลย ให้เพิ่มรายละเอียด

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	สรุปผลการสัมภาษณ์
3	ลักษณะของการบิดเบือนรูปคน ในงานจิตรกรรมชุดนี้เป็นไปตามแนวคิดที่ได้จากการวิจัย หรือไม่อย่างไร	สามารถบิดเบือนให้ได้มากกว่านี้อีก สามารถเปิดใจไว้สักส่วน ใจกว้างก็ได้ หรืองานชิ้นต่อไปให้บิดเบือนเอาเฉพาะส่วนของใบหน้าก็ได้ เช่น นั่งรถเปิดกระจก หน้าปะทะกับลมแรงๆ แต่มีอารมณ์ของความสุข สนุก ขอให้เราได้ความเป็นตัวตนของเราลงไปในงาน
4	ลักษณะของเทคนิคการระบายสี ในงานจิตรกรรมภาพคนอ้วนชิ้นนี้เป็นไปตามแนวคิดที่ได้จากการวิจัยหรือไม่อย่างไร	มีตามเทคนิค แต่ยังไม่สมบูรณ์ ให้ระบายสี สร้างสีให้ดูเป็นบรรยากาศที่เป็นสุนทรีย์ภาพ ควรทดลองระบายสีเทคนิคอื่นๆ ดูบ้าง แต่ปัจจุบันคิดป็นบางท่านก็ต้องเปลี่ยนเป็นสีอคริลิก เนื่องจากสีน้ำมันไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพ ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้ได้สีสดเพิ่มลงไปอีก
5	การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมภาพของคนอ้วนชิ้นนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับชุดสีตามแนวคิดที่ได้จากการวิจัยหรือไม่อย่างไร	มีการใช้โทนสีตามงานวิจัย แต่อยากให้เพิ่มสีที่สดใสเข้าไปอีก ไม่จำเป็นว่าต้องเป็นโทนนี้ให้มีสีสดๆ แทรกบ้าง

นำผลการประเมินคุณภาพของผู้เชี่ยวชาญมาทบทวนเพื่อปรับปรุงคุณภาพ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 2

ผลการสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 และผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 2

หลังจากที่ได้นำผลการศึกษาจากการสังเกตและวิเคราะห์ มาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมภาพคนอ้วน: กรณีศึกษาภาพเขียนของ เฟอรันนันโด แองกูโร โบเตโร ในครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ แล้วนำผลงานไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบโดยการสัมภาษณ์มาสร้างสรรค์ผลงานในครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ ได้แก่ ภาพความสุข และภาพตัวเอง หลังจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาประเมินคุณภาพอีกครั้งเป็นขั้นตอนสุดท้าย และทำการสรุปผลการวิจัย

การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2

ภาพที่ 43 ชื่อภาพ ความสุข เทคนิคสีอคริลิกบนพื้นผ้าใบ ขนาด 70x90 cm.

อภิปรายผล

แนวคิด ได้ใส่ความเป็นตัวตนของตัวเอง โดยเป็นภาพของตนเองกำลังขี่จักรยานอย่างมีความสุข ใส่เสื้อสีน้ำตาลที่เป็นจริงทำให้พุ่งโผล่ แสดงถึงความเรียบง่ายซ่อนอารมณ์ขบขัน โดยมีเด็กรูปร่างอ้วนท้วนซึ่งเป็นลูกศิษย์กำลังซ่อนท้าย กินไอศกรีมอย่างสบายใจ สื่อถึงความอบอุ่นที่มีต่อกัน พื้นหลังเป็นธรรมชาติในชนบทที่มีทิวทัศน์ที่สวยงาม

การจัดภาพ ในภาพนี้มีจุดเด่นคือเรื่องราวที่สะท้อนอยู่บนแว่นตาของตัวเอง และมีจุดรองคือเด็กนักเรียนที่นั่งซ่อนท้ายจักรยาน โดยภาพนี้มีการจัดภาพแบบสมดุลซ้ายขวาไม่เหมือนกัน

การบิดเบือนรูปคน มีการบิดเบือนสัดส่วนอวัยวะให้ขยายใหญ่เกินจริง บริเวณใบหน้า ลำคอ ลำตัว แขน ขา โดยเฉพาะแว่นใหญ่ มีเงาสะท้อน แสดงเรื่องต่างๆ และส่วนที่บิดเบือนให้เล็กเกินจริงบริเวณคือ มือและนิ้วมือ

เทคนิคการระบายสี มีการระบายสีแบบไล่สีน้ำหนักของบรรยากาศที่ดูเป็นธรรมชาติ เช่น ต้นไม้ ท้องฟ้า พื้นดิน ต้นหญ้าและบริเวณใบหน้า แขน ขา ลำตัว เสื้อผ้า กางเกง

ชุดสี มีการใช้สีน้ำตาลบริเวณพื้นดิน สีเขียวอ่อนและสีเขียวเข้มเขียวอมน้ำตาลบริเวณ ต้นไม้ต้นหญ้า สีฟ้าและสีน้ำเงิน บริเวณท้องฟ้า สีขาวบริเวณก้อนเมฆ สีชมพูบริเวณดอกไม้

ภาพที่ 44 ชื่อภาพ ตัวเอง เทคนิคสีอะคริลิกบนพื้นผ้าใบ ขนาด 70x90 cm.

อภิปรายผล

แนวคิด เป็นภาพของตนเองกำลังนั่งวาดภาพทิวทัศน์ ภูเขา ต้นไม้ กระท่อม ลำคลองและสัตว์เล็กอย่างมีความสุข อิสระ โดยมีความคิดที่จะใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายหลังเกษียณ มีสิ่งแวดล้อมเป็นธรรมชาติที่สวยงาม เงียบสงบ ร่มรื่นไม่วุ่นวาย ท่ามกลางสัตว์เล็ก แม่น้ำ ภูเขา ฟืนดิน มีสังคมที่เอื้ออาทรต่อกัน ดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

การจัดภาพ ภาพนี้มีการจัดภาพแบบสมดุลซ้ายขวาไม่เหมือนกัน โดยมีจุดเด่น คือ ตัวเองอยู่บริเวณด้านขวาของภาพและมีจุดรอง คือ ภาพเขียนทิวทัศน์บนพื้นผ้าใบ ด้านหลังเป็นภาพแม่น้ำลำคลอง ภูเขา ต้นไม้ ท้องฟ้า ฟืนดิน ต้นหญ้า กระท่อม

การบิดเบือนรูปคน มีการบิดเบือนสัดส่วนของอวัยวะให้ขยายใหญ่เกินจริง บริเวณใบหน้า ลำคอ ลำตัวและแขน

เทคนิคการระบายสี มีการระบายสีแบบไล่สีน้ำหนักบริเวณใบหน้า ลำคอ จมูก ปาก แขน ขา มือ แม่น้ำลำคลอง ท้องฟ้า ก้อนเมฆ ต้นไม้ ภูเขา ฟืนดิน

ชุดสี มีการใช้สีน้ำตาลอ่อน น้ำตาล น้ำตาลอมเขียว น้ำตาลอมแดง สีเขียวอ่อน สีเขียวเข้ม สีฟ้า สีม่วง สีม่วงอมชมพู สีน้ำเงิน

ตารางที่ 22 บันทึกการประเมินคุณภาพผลงานครั้งที่ 2

ข้อคำถาม	ภาพที่ 1					เฉลี่ย	SD	ภาพที่ 2					เฉลี่ย	SD	
	5	4	3	2	1			5	4	3	2	1			
1. จากภาพท่านคิดว่าแนวคิดที่ปรากฏในภาพ สอดคล้องกับแนวคิดที่ได้จากการวิจัยมากน้อยเพียงใด	✓ ✓ ✓					5	0	✓ ✓ ✓						5	0
2. จากภาพท่านคิดว่าลักษณะของการจัดภาพที่ปรากฏในภาพ สอดคล้องกับแนวคิดที่ได้จากการวิจัยมากน้อยเพียงใด	✓ ✓ ✓					5	0	✓ ✓ ✓						5	0
3. จากภาพท่านคิดว่าลักษณะของการบิดเบือนรูปคนที่ปรากฏในภาพ สอดคล้องกับแนวคิดที่ได้จากการวิจัยมากน้อยเพียงใด	✓ ✓	✓				4.6	0.58	✓ ✓	✓					4.6	0.58
4. จากภาพท่านคิดว่าเทคนิคการระบายสีที่ปรากฏในภาพ สอดคล้องกับแนวคิดที่ได้จากการวิจัยมากน้อยเพียงใด	✓ ✓ ✓					5	0	✓ ✓ ✓						5	0
5. จากภาพท่านคิดว่าลักษณะของชุดสี ที่ปรากฏในภาพ สอดคล้องกับแนวคิดที่ได้จากการวิจัยมากน้อยเพียงใด	✓ ✓ ✓					5	0	✓ ✓ ✓						5	0
เฉลี่ยรวม						4.9	1.81							4.9	1.81

อภิปรายผล

จากการที่ได้ทำการศึกษา วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลในเรื่องของแนวคิด การจัดภาพ การบิดเบือนรูปคน เทคนิคการระบายสี และชุดสี นำไปสร้างเป็นผลงานครั้งที่ 1 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน พิจารณาให้คะแนน แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย ผลงานทั้ง 4 ภาพ แล้วนำคำแนะนำมาแก้ไข ปรับปรุงเป็นผลงานครั้งที่ 2 ปรากฏผลได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.9 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มากที่สุด

สรุปผลการสร้างสรรค์ผลงาน

เมื่อได้ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญในการสร้างผลงานครั้งที่ 1 และนำมาสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 สรุปผลได้ดังนี้

เทคนิคสีอคริลิกบนพื้นผ้าใบ ขนาด 70x90 cm.

อภิปรายภาพที่ 1

ได้นำแนวคิดข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญในการทำงานครั้งที่ 1 ในเรื่องความอบอุ่นระหว่างครู และลูกศิษย์ที่นั่งซ้อนท้ายจักรยาน ท่ามกลางธรรมชาติที่สวยงามของชนบทและซ่อนอารมณ์ขบขัน โดย ครูสวมเสื้อสีน้ำตาลจึงทำให้เห็นไขมันที่หน้าท้อง ส่วนเด็กที่ถือไอศกรีมซ้อนท้ายอยู่นั้นแสดงให้เห็นถึงความสุขผ่านรอยยิ้มที่สดใส

สรุปผล

จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อเสนอแนะได้ผลดังนี้ ในการสร้างผลงานในภาพความสุข ผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำแนะนำ โดยเพิ่มความเป็นตัวตนของเราเข้าไปในภาพและไม่ต้องเลียนสไตล์งานของโบเตโรมากนัก การจัดภาพ มีจุดเด่นเป็นตัวเอง และลูกศิษย์ที่มีลักษณะอ้วนท้วนสมบูรณ์ จี่จักรยาน ท่ามกลางบรรยากาศ ธรรมชาติ ท้องทุ่งนา และเน้นที่แสงสะท้อนรายละเอียดในแว่นตา ทำให้ภาพโดดเด่น การบิดเบือน มีการขยายสัดส่วนของร่างกาย บริเวณใบหน้า ลำคอ ต้นแขน ลำตัว และขา ให้ขยายใหญ่ เทคนิคการระบายสี ใช้การไล่สี และเกลี่ยสี เพื่อแสดงให้เห็นถึงความนุ่มนวลและความอ่อนโยน ชูคติ เพิ่มความสดใส โดยสอดแทรกสีสว่างลงไปในบรรยากาศของท้องฟ้า ต้นไม้ ภูเขา ทุ่งหญ้า พื้นดินและดอกไม้ รวมทั้งตัวคน

เทคนิคสีครีติกบนพื้นผ้าใบ ขนาด 70x90 cm.

อภิปรายภาพที่ 2

ได้นำแนวคิดข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญในการทำงานครั้งที่ 1 ในเรื่องการพักผ่อนในภาพที่ตนเองกำลังนั่งวาดภาพวิวทิวทัศน์ ภูเขา ต้นไม้ กระท่อม ลำคลองและสัตว์เลื้อยอย่างมีความสุขและอิสระ โดยมีความคิดที่อยากจะใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายหลังเกษียณอายุ มีสิ่งแวดล้อมที่สวยงามเงียบสงบ ร่มรื่นและไม่วุ่นวาย ท่ามกลางสัตว์เลื้อย แม่น้ำ ภูเขา พื้นดิน มีสังคมที่เอื้ออาทรต่อกัน และดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

สรุปผล

จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อเสนอแนะได้ผลดังนี้ ในการสร้างผลงานในภาพ ตัวเองผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำแนะนำว่าให้เน้นความเป็นตัวเอง ไม่เลียนแบบสไตล์ของโบเตโรมากนัก การจัดภาพ โดยเน้นที่ตนเองกำลังทำงานอดิเรก ท่ามกลางวิวทิวทัศน์ที่สวยงาม การบิดเบือน มีการขยายสัดส่วนของร่างกาย และภาพธรรมชาติทั้งหมดที่ดูกลมกลืน เพื่อให้บรรยากาศดูสบายๆ เหมาะกับการพักผ่อน จึงใช้เทคนิคการไล่สี และเกลี่ยสี โดยเพิ่มชุดสีที่สดใสมากขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่องคนอ้วนในงานจิตรกรรม: กรณีศึกษาภาพเขียนของ เฟอ์รันโด แองกูโร โบเตโร ระหว่างปี ค.ศ. 1969 - 2011

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาผลงานจิตรกรรมเรื่องคนอ้วนในงานจิตรกรรม กรณีศึกษาภาพเขียนของเฟอ์รันโด แองกูโร โบเตโร ที่สร้างขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 1969 ถึง ค.ศ. 2011 ในประเด็น แนวคิด การจัดภาพ การบิดเบือนรูปคน เทคนิคการระบายสีและชุดสี
2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างสรรค์ผลงานเรื่องคนอ้วนในงานจิตรกรรม: กรณีศึกษาภาพเขียนของ เฟอ์รันโด แองกูโร โบเตโร ด้วยสื่อศิลปะบนผ้าใบ

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ประชากรกลุ่มตัวอย่างเป็นผลงานจิตรกรรมคนอ้วนของเฟอ์รันโด แองกูโร โบเตโร ที่สร้างขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 1969 ถึง ค.ศ. 2011 และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างผลงานแบบเจาะจงโดยเลือกเฉพาะภาพที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับมนุษย์ได้จำนวน 55 ภาพ โดยพิจารณาคัดเลือกเฉพาะกลุ่มตัวอย่างภาพบุคคลเดี่ยวและกลุ่มภาพคู่ประกอบสิ่งแวดล้อม ที่แสดงบุคลิก เจ็บหนึ่ง สุขุม แสดงลำตัวต่ำลงมากกว่าเอวโดยเห็นไม่เต็มตัว เพื่อจะได้แสดงแบบอย่างของเครื่องแต่งกายที่แสดงบุคลิกของผู้สวมใส่ได้ชัดเจนขึ้น โดยเลือกภาพได้จำนวน 10 ภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง (Structured Observation) แบบวิเคราะห์ตารางกริด (Grids Analysis Table) แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง (Structured Interview) แบบประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) และผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกพิจารณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจำนวน 3 ท่าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

แนวคิด การจัดภาพ การบิดเบือนรูปคน เทคนิคการระบายสีและชุดสี ผลงานจิตรกรรม เรื่องคนอ้วนในงานจิตรกรรม กรณีศึกษาภาพเขียนของ เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร

แนวคิด ในภาพวาดสไตลล์อ้วนของโบเตโรนั้น แนวคิด การพักผ่อน โดยแสดงเป็นภาพ คนกำลังเล่นไพ่และภาพสามีภรรยาพักผ่อนโดยการนั่งรับประทานผลไม้และน้ำผลไม้ที่โต๊ะอาหาร อีกแนวคิดหนึ่งที่นิยม คือ แนวคิดความอบอุ่นระหว่างบุคคล เป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงมิตรภาพ ระหว่างเพื่อนหรือคนรู้จักกันในชีวิตประจำวัน ชายหญิงทักทายกันที่ถนน โดยแสดงการจับมือเป็น สัญลักษณ์ของความเคารพและมารยาทที่ดีต่อกัน และการแสดงความอบอุ่นของคู่รักที่แต่งงานกัน ผู้หญิงกำลังนอนอยู่บนตักของผู้ชาย แสดงให้เห็นถึงความรัก ความเชื่อมั่นและผ่อนคลายกับ บรรยากาศอันสวยงาม แนวคิดเรื่องศาสนา เป็นภาพเกี่ยวกับศาสนาคริสต์ มีพระเยซูสวมใส่มงกุฎหนามบนศีรษะ โดยเป็นภาพพระเยซูที่แตกต่างออกไป กล่าวคือไม่ได้ชูปดอมเห็นซี่โครงอย่างที่ควรจะเป็น แต่กลับเป็นพระเยซูที่มีลักษณะอ้วนอ้วนและคูนุ่มนึ่ม แนวคิดอดตัว ถือผ่านใบหน้าของหญิงชนชั้นสูง ที่มีความมั่นใจในตัวเอง ด้วยการแต่งกายและชุดเครื่องประดับหรูหราราคาแพง

การจัดภาพ คือ สมดุลแบบซ้ายขวาล้ำยกัน ใช้กับภาพคนเต็มตัวในด้านคุณภาพของสี มีความจัดและน้ำหนักของสีคล้ายกัน ตำแหน่งของเส้นแกนตั้งและความตัดกันหรือกลมกลืนกับสีพื้น อันดับ 2 การจัดภาพสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน แบบสมมาตร ใช้กับภาพคนครึ่งตัว ให้ความรู้สึกหยุดนิ่ง เพราะเป็นการซ้ำของสิ่งที่เหมือนกัน แต่กลับซ้ายเป็นขวาเข้าประจันหน้ากัน อันดับ 3 การจัดภาพสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน ใช้กับภาพคนครึ่งตัว เป็นแบบอสมมาตร โดยมีน้ำหนักของหน่วยในสองข้างของรูปไม่เท่ากัน

การบิดเบือนรูปคน ใช้การบิดเบือนสัดส่วนอวัยวะให้ขยายใหญ่เกินจริง เช่น ใบหน้า ลำคอ ลำตัว หรือบิดเบือนโดยลดขนาดของอวัยวะบริเวณมือ แขนและนิ้วมือให้เล็กลงและอาจมีการบิดเบือนวัตถุ ให้ใหญ่หรือเล็กลงเพื่อสื่อความงามในการรับรู้ให้เข้าใจง่ายและรวดเร็วจากความรู้สึกที่แตกต่างไปจากการรับรู้รูปทรงธรรมดา

เทคนิคการระบายสี เทคนิคการระบายสีที่พบมากที่สุด คือ ส่วนใหญ่เป็นการระบายสีไล่ น้ำหนัก ในรูปที่เป็นประธานของภาพ สำหรับพื้นหลังใช้ระบายเรียบเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งทำให้เกิดการตัดกันระหว่างรูปและพื้น ทำให้ภาพประธานดูชัดเจนยิ่งขึ้น

ชุดสี พบว่า ชุดสีที่นำมาใช้ปริมาณมากที่สุดคือสีน้ำตาลบริเวณใบหน้า ลำคอ ศีรษะ แขน มือ ผม อันดับ 2 สีที่พบคือ สีดำ บริเวณพื้นหลังภาพและผม อันดับ 3 สีที่พบ คือ สีเขียวอมน้ำตาล พบบริเวณพื้น ผนังห้อง ประตู เก้าอี้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยที่พบ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ภาพคนอ้วนในงานจิตรกรรม ทัศนศึกษาของ เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร ระหว่างปี ค.ศ. 1969-2011 ในประเด็นแนวคิด การจัดภาพ การบิดเบือนรูปคน เทคนิคการระบายสี ชุดสี พบว่าแนวคิดที่นำมาใช้มากเท่าๆ กัน คือ แนวคิดการพักผ่อน ความอบอุ่น ศาสนาและอวดตัวการจัดภาพที่พบมากที่สุด คือ การจัดภาพแบบสมดุลซ้ายขวาคล้ายกันใช้กับภาพคนเต็มตัวการบิดเบือนรูปคนที่พบมากที่สุดคือการบิดเบือนสัดส่วนอวัยวะขยายให้ใหญ่เกินจริงบริเวณใบหน้า ลำคอ แขน ขาและบิดเบือน โดยการลดขนาดของอวัยวะบริเวณนี้มือและนิ้วเท้า เทคนิคการระบายสีที่พบมากที่สุดคือ เทคนิคการระบายสีไล่สีน้ำหนักริมบริเวณใบหน้า ลำคอ ลำตัว แขน ขา มือ โຕ้ะ เก้าอี้รองลงมาเป็น การระบายสีเรียบพบบริเวณพื้นและผนังห้อง ชุดสีที่พบมากที่สุด คือ สีน้ำตาล สีดำและสีเขียวอมน้ำตาล ซึ่งสอดคล้องกับผลงานของศิลปินของ เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโรซึ่งมีรูปแบบจิตรกรรมแบบกึ่งเหมือนจริง (Semi-Abstract Style) มีลักษณะเป็นรูปทรงตัดทอน หรือรูปทรงกึ่งนามธรรมในการวาด สังเกตได้จากสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏในภาพมีรูปทรงไม่เหมือนของจริง บางส่วนของรูปทรงถูกตัดทอนออกไป หรือบิดเบือนไปจากเดิม แต่ยังสามารถคาดเดาได้ว่าเป็นรูปทรงของสิ่งใด การตัดทอนหรือการบิดเบือนรูปทรงอาจทำมากบ้าง น้อยบ้าง ขึ้นอยู่กับความต้องการของศิลปิน หากตัดทอนมากความเหมือนธรรมชาติก็จะหายไปมากเช่นกัน ทำให้ดูยากขึ้น สอดคล้องกับ สุชาติ เถาทอง (2532) ที่พบว่าจิตรกรรมแบบกึ่งเหมือนจริง เป็นรูปแบบที่ให้อิสระทั้งผู้สร้างผลงานและผู้ชมงานต่างก็สามารถใช้จินตนาการของตนเองได้มากขึ้น ทั้งนี้ในภาพจิตรกรรมของเฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร จะใช้หลักความสมดุลแบบสองข้างคล้ายกัน (Near Symmetry) เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งความสมดุลแบบนี้ สิ่งที่อยู่สองข้างของเส้น แกนกลาง จะไม่เหมือนหรือเท่ากันทั้งหมด เหมือนกับเงาสะท้อนในกระจกเงา แต่จะมีความใกล้เคียงกัน มีผิดแปลกได้บ้าง แต่ดูโดยรวมแล้ว ยังรู้สึกได้ว่าทั้งสองข้างเท่ากัน (ชลุค นิมเสมอ, 2557)

2. การสร้างสรรค์ผลงานเรื่องคนอ้วนในงานจิตรกรรม: ทัศนศึกษาภาพเขียนของ เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร นำเสนอความน่ารักของคนอ้วน ออกมาในรูปแบบงานศิลปะ เพื่อสะท้อนที่จะให้ผู้คนเข้าใจและยอมรับในคนอ้วนมากขึ้น สอดคล้องกับ ชัยณรงค์ กองกลิ่น (2010) ซึ่งวาดภาพเขียนสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ “อู๊ดอู๊ด (Oud Oud)” เนื่องจากสภาวะสถานะการณ์บ้านเมืองที่มีความตึงเครียดต้องการสร้างผลงานที่สื่ออารมณ์สนุกสนาน โดยใช้ “หมู” สัตว์ที่หลายคนคิดว่าน่ารัก แต่อีกหลายคนกลับไม่ชอบ มาเป็นตัวนำเสนอ ซึ่งสอดคล้องกันในเรื่องของการสะท้อนภาวะการขำล้ออารมณ์กึ่งเล่นกึ่งจริง โดยแฝงความเฮฮาและความเสียดสี ให้ลงตัวกันอย่างกลมกลืนและสอดคล้องกับวลัยพร บุญขจรพันธุ์ (2556) ได้ทำการวิจัยและสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ “สุนทรีย์สตรีระใน

ความอ้วน ความรู้สึกแห่งปมด้อย” ซึ่งมีแนวความคิดในการสร้างสรรค์ที่ต้องการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับสรีระของตนเอง ที่มีผลมาจากความอ้วนและถูกสังคม “แอบมอง” จึงรู้สึกเหมือนการถูกตอกย้ำซ้ำๆ ทุกวัน จึงต้องการปรับทัศนคติให้กับตนเองใหม่ และสังคมให้ยอมรับว่า โกงเว้าคือสรีระที่งดงาม สรุปได้ว่าความอ้วนเป็นความสุนทรีย์ได้ ซึ่งนั่นหมายถึงการสร้างสรรค์ ผลงานชุดนี้ ได้บรรลุแนวคิดที่ต้องการนำเสนอต่อคนอ้วนและต่อสังคมว่าคนอ้วนควรปฏิบัติความคิดตนเองโดยยอมรับว่าความอ้วนเป็น ความสุนทรีย์ มองข้ามปมด้อยและหันมาพัฒนาปมเด่นด้านอื่นของตนก็จะพบความสุขและความสำเร็จในชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้โดยสังคมก็ต้องลดความเหลื่อมล้ำทางด้านทัศนคติที่มีต่อคนอ้วนด้วย

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

1.1 ศึกษาผลงานของศิลปินที่เราให้ความสนใจ แบบลึกซึ้งในประเด็นแนวคิด การจัดภาพ การบิดเบือนรูปคน เทคนิคการระบายสี การใช้ชุดสี เพื่อให้มีความชัดเจนและเป็นไปตามเอกลักษณ์ของศิลปินที่สนใจ

1.2 ฝึกฝนและพัฒนาฝีมือในการสร้างสรรค์ผลงานอย่างสม่ำเสมอ โดยขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์สูงในด้านนั้นๆ

1.3 เชื่อมโยงความสามารถพิเศษของตนเองให้เข้ากับแนวคิดของศิลปินที่สนใจเพื่อแสดงความเป็นตัวตนของตัวเอง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

2.1 ศึกษาผลงานของศิลปินต้นแบบที่สนใจ เพื่อสังเคราะห์เป็นเอกลักษณ์หรือความเป็นตัวตนของศิลปินนั้นๆ เพื่อถ่ายทอดออกมาได้อย่างชัดเจนขึ้น เช่น โบทะโร มีจุดเด่นตรงการบิดเบือนรูปร่างและสัดส่วนต่างๆ ในภาพ ให้ใหญ่หรือเล็กเกินจริง เป็นงานศิลปะที่แสดงภาพคนและสัตว์ที่ดูเจ้าเนื้อ ขนาดใหญ่เกินจริง (Exaggerated Figure) สื่ออารมณ์ขันของศิลปิน ผสมผสานความเข้มแข็งและอ่อนโยน ความจริงและจินตนาการ สร้างรอยยิ้มให้ทุกคนที่ได้ชม เป็นต้น

2.2 พัฒนาทักษะในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยค้นหาวิธีการ และเทคนิคการวาดภาพอื่น ๆ เช่น เทคนิคการวาดภาพแบบผสมเส้น (Drawing) ในการวาดเส้นขนสัตว์ในภาพสัตว์ที่ขยายใหญ่เกินจริงตามแนวคิดของโบทะโร

2.3 สร้างสรรค์ผลงานที่มีความทันสมัย เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

บรรณานุกรม

- กัจจกร สุนพงษ์ศรี. (2551). *ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก 2*. กรุงเทพฯ : บริษัท วี.พรีน (1991) จำกัด.
----- . (2554). *ศิลปะสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เฉลิมศรี ชูอรุณ. (2528). *แบบอย่างศิลปะตะวันตก*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
----- . (2549). *ศิลปกรรมสำคัญในประวัติศาสตร์ศิลปะ*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ชลุด นุ่มเสมอ. (2554). *องค์ประกอบของศิลปะ*. กรุงเทพฯ : อมรินทร์.
- เทียนชัย ตั้งพรประเสริฐ. (2538). *องค์ประกอบศิลป์ 1*. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- ธานี ภู่นพคุณ. (2557). *วงจรัส*. ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2558. จาก <https://gotoknow.org>
- ชิบตี บัวคำศรี. (2556). *วินัส ศิลปะแห่งความงาม กับดินแดนอุษาคเนย์*. ค้นเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2558, จาก <http://criticize-thailand.blogspot.com>
- ชำระศักดิ์ ชำรงเลิศฤทธิ. (2554). *องค์ประกอบศิลป์*. กรุงเทพฯ : อาร์ตเฮาส์กรุ๊ป.
- นิกอละ ระเด่นอาหมัด. (2543). *ทฤษฎีจิตรกรรม*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- นิวัต หนนนท์. (2526). *ตำราการเขียนภาพ*. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- แนวหน้า. (2557). *สุริวิภา*. ค้นเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2558. จาก <http://naewna.com>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2555). *วิธีดำเนินงานวิจัย*. ค้นเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2558. จาก <http://edu.nu.ac.th>
- ปณิธาน หล่อเลิศวิทย์. (2541). *นิยามศัพท์ส่งเสริมสุขภาพ*. กรุงเทพฯ : บริษัทดีไซท์จำกัด.
- พีระพงษ์ กุลพิศาล. (2546). *มโนภาพและการรับรู้ทางศิลปะและศิลปศึกษา*. กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์ธารอักษร จำกัด
- มาสเตอร์ อาร์ต. (2549). *เทคนิคการระบายสี*. ค้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2558. จาก <http://masterart.co.th>
- . (2557). *เฟร์นันโด แองกูโร โบเตโร*. ค้นเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2558. จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Fernando_Botero
- . (2551). *เฟร์นันโด แองกูโร โบเตโร: เปล่าเปลือยในร่างอ้วน*. ค้นเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2558. จาก <http://bloggang.com>
- มาโนช กงกะนันท์. (2538). *ศิลปะการออกแบบ*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- มิสแองจี้ บิวตี้ควีน. (2557). *ภาพงานประกวด ธิดาช่างจำแลง*. ค้นเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2558. จาก <http://missangiebeautyqueen.com>

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- (2541). **พจนานุกรมศัพท์ศิลปะ อังกฤษ-ไทย**. กรุงเทพฯ : นานมี-บุ๊คส์พับลิเคชันส์. วัฒนาพร เชื้อนสุวรรณ. (ม.ป.ป.). **เอกสารการสอนทัศนศิลป์**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยพายัพ.
- (2547). **ความสมดุล**. ค้นเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2558, จาก <http://watkadarin.com>
- วิรุฬ ตั้งเจริญ. (2539). **การออกแบบ**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- (2527). **ศิลปะศึกษา**. กรุงเทพฯ : วัฒนาอาร์ท.
- วุฒิ วัฒนสิน. (2552). **ประวัติศาสตร์ศิลปะ**. กรุงเทพฯ : สิปปประชา
- สมชาย พรหมสุวรรณ. (2548). **หลักการทัศนศิลป์**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- (2558). **คู่มือการสอน วิชา ทฤษฎีและการปฏิบัติการวิจารณ์ทัศนศิลป์**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- สยามรัฐ. (2555). **ไอ้ ไอ้ คนจะดังขวางไม่อยู่ จงทำปมด้อยให้เป็นปมเด่น**. ค้นเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2558. จาก <http://movie.mthai.com>
- สุชาติ เถาทอง. (2532). **ศิลปะกับมนุษย์**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- อนันต์ ประภาโส. (2555). **สอบติดองค์ประกอบศิลป์**. ปทุมธานี : สิปปประชา
- อัศนีชัย ชูอรุณ. (2536). **ประวัติศาสตร์ศิลปะยุคโบราณและยุคกลาง**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- (2540). **ศิลปะ-วิชาการ**. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์
- (2546). **ประวัติศาสตร์ศิลปะยุคฟื้นฟูใหม่**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อารี สุทธิพันธุ์. (2532). **มนุษย์กับจินตนาการ**. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ.
- (2535). **ศิลปะกับมนุษย์**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เอกภพ คณะฤทธิ. (2556). **การตัดทอน**. ค้นเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2558. จาก <http://distrorion.com>
- Artisoo. (2003). **Mona Lisa**. Retrieved 03 May 2015. From <http://artisoo.com>
- Bampfa. (2005). **Abu Ghraib 45**. Retrieved 03 May 2015. From <http://bampfa.berkeley.edu>
- (2004). **Abu Ghraib 46**. Retrieved 03 May 2015. From <http://bampfa.berkeley.edu>
- Beeacrylic. (2014). **Color elements**. Retrieved 06 May 2015. From <http://beeacrylic.com>
- Bloggang. (2014). **Fernando Botero**. Retrieved 05 May 2015. From <http://bloggang.com>
- Buzzfeed. (2005). **The full body project**. Retrieved 01 May 2015. From <https://buzzfeed.com>
- Chakanan Kammanern. (2012). **Art of Composition**. Retrieved 06 May 2015. From <http://photosition.blogspot.com>

- Chutiphongpeajier. (2014). **History of Western Art**. Retrieved 01 May 2015. From <https://chutiphongpeajier.wordpress.com>
- Gopacificcity. (2015). **Take me to the Movies: Hairspray (2007)**. Retrieved 02 May 2015. From <http://gopacificcity.com>
- Internetdict. (2015). **How does a prism separate light?**. Retrieved 02 May 2015. From <http://internetdict.com>
- Janghuman. (2004). **Rubens**. Retrieved 02 May 2015. From <https://janghuman.wordpress.com>
- Krittayakorn. (2013). **Unity**. Retrieved 06 May 2015. From <https://krittayakorn.wordpress.com>
- Libreriadelau. (2004). **Botero en el Museo Nacional de Colombia. Nueva donación 2004**. Retrieved 01 May 2015. From <http://libreriadelau.com>
- Mariana Hanstein. (2003). **BOTERO**. Germany : Taschen.
- Magicbody. (2557). **Female body shape**. Retrieved 01 May 2015. From <http://magicbody.com>
- PBase. (2003). **La carta**. Retrieved 02 May 2015. From <http://pbase.com>
- Pictify. (2004). **Circus People**. Retrieved 03 May 2015. From <http://pictify.saatchigallery.com>
- Sfgate. (2015). **Frenando Augusto Botero**. Retrieved 02 May 2015. From <http://sfgate.com>
- Thai3dviz. (2557). **Color**. Retrieved 06 May 2015. From <http://thai3dviz.com>
- Thecityreview. (2004). **The Arnolfini After Van Eyck**. Retrieved 03 May 2015. From <http://thecityreview.com>
- Traveler. (2003). **Plaza Botero**. Retrieved 03 May 2015. From <http://traveladventures.org>
- Watkadarin. (2557). **Balance**. Retrieved 06 May 2015. From <http://watkadarin.com>
- Weebly. (2557). **Principles of composition**. Retrieved 06 May 2015. From <http://tasanee12.com>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รศ.เกริก ยूनพันธ์
อาจารย์ประจำ สาขาวารรณกรรมสำหรับเด็ก
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
2. อาจารย์ไมตรี หอมทอง
ศิลปินอิสระ
3. ศาสตรเมธีปัญญา เพ็ชรชู
อาจารย์ศิลปะ สาขาจิตรกรรมสากล คณะวิชาจิตรศิลป์กรรม วิทยาลัยเพาะช่าง
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ภาคผนวก ข
หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ.๐๕๖๕.๑๔/๒๖๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงทิววิบูลย์
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง เพิกถอนใบเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์เกริก อุ่นพันธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวพรณี บุญเทพประพนธ์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศิลปกรรม รุ่นที่ ๕ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "คนอีวานในงานจิตรกรรม:กรณีศึกษาผลงานของ เฟอ์นันโด กองดูโร โบทโร ระหว่างปี ค.ศ.1969-2011" โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษามหาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รศ.สมชาย	พรหมสุวรรณ	ประธาน
๒. รศ.ทีระพงษ์	กุลพิศาล	กรรมการ
๓. รศ.ประไพ	วิระสมวกุล	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำงานจริงเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ช.วีรวรรณ เอี่ยมตะฮาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐๒-๕๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๕๑๓

ที่ ศธ.๐๕๖๙.๑๔/๒๖๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงทวีติงกูรี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๑๐

๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ป้อนบัญชีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงใจเนื้อหา ข้อหรือเนื้อหาในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อ.เชษฐาโมลี หอมทอง

ซึ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางธาวพรณี บุญเทพระชน นักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศิลปกรรม รุ่นที่ ๕ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ดำเนินทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ทนฮ้วนในงานศิลปกรรมระดับศึกษานิพนธ์ของเพื่อนันโต กอวูโร โมดโร ระหว่างปี ค.ศ.1969-2011" โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รศ.ณ.ชยา	พรหมสุวรรณ	ประธาน
๒. รศ.พิระพงษ์	กุดพิศาณ	กรรมการ
๓. รศ.ประไพ	โรจนรฤต	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงใจเนื้อหา (Content Validity) ของข้อหรือเนื้อหา เพื่อให้ได้ข้อหรือเนื้อหาที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษา ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความสามารถทางด้านการศึกษาเป็นอย่างดี จึงขอป้อนบัญชีท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบความตรงใจเนื้อหา ของข้อหรือเนื้อหาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ประสานงานระหว่าง ดร.ชาวีวรรณ ไชยประชา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐๒-๕๐๓-๗๐๐๐ ต่อ ๕๗๑๓

ที่ ศธ.๐๕๖๔.๑๔/๒๖๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงทวีบุรี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาหรือเมื่อในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ปัญญา เทียรุฑ

ซึ่งได้มาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวพรณี บุญเทพประทาน นักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศิลปกรรม รุ่นที่ ๕ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ทิวทัศน์ในงานจิตรกรรม:กรณีศึกษาผลงานของเฟอ์นันโด ซองดูโร ในทิว ะหว่างปี ค.ศ.1969-2011" โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษามหาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รศ.สมชาย	พรหมสุวรรณ	ประธาน
๒. รศ.พิระพันธ์	กุลพิศาล	กรรมการ
๓. รศ.ประไพ	วิระอมรกุล	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านกรทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาวิวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐๒-๔๕๓-๘๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๓

ภาคผนวก ค

ผลการศึกษาวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรม 10 ภาพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาผลงานจิตรกรรมจำนวน 10 ภาพ

ภาพที่ 1

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20

ชื่อภาพ Delphine
 ศิลปิน เฟอแรนโด แองกูโร โบเตโร
 ปีที่สร้าง 1971
 วัสดุ สีน้ำมันบนผ้าใบ

แนวคิด		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อแนวคิด
	1	สื่อเลียน
	2	พักผ่อน
	3	ความอบอุ่น
	4	ศาสนา
✓	5	อวดตัว
	6	อยู่กับของรัก
การจัดภาพ		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อการจัดภาพ
✓	1	ความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน
	2	ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน
	3	ความสมดุลแบบซ้ายขวาค้ำกัน
การบิดเบือนรูปคน		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อการบิดเบือนรูปคน
✓	1	บิดเบือนสัดส่วนอวัยวะชายทำให้ใหญ่เกินจริง
	2	บิดเบือน โดยลดขนาดของอวัยวะ
	3	บิดเบือนวัตถุ

อภิปรายผล

พบว่า มีแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องการอดตัวของผู้หญิงที่มีฐานะดี ได้จากการแต่งกายด้วยชุดหรูหรา ตกแต่งเครื่องประดับด้วยเข็มกลัดติดเสื้อตรงกลาง แต่งกายด้วยชุดที่มีลูกไม้บริเวณเสื้อ ทรงผมมีสีน้ำตาลสดใสเป็นลอนสวยงาม

เป็นการจัดภาพ ความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน บริเวณลำคอ ลำตัว โดยการแบ่งเป็น 2 ส่วน ซ้ายขวาเท่าๆ กัน และมีฉากเป็นพื้นหลังภาพ จุดเด่นคือภาพหญิงสาวประดับด้วยเข็มกลัดตรงกลางอกเสื้อ

ภาพนี้ได้บิดเป็นรูปทรง โดยการบิดเป็นสัดส่วนอวัยวะส่วนใบหน้า ลำคอ ลำตัว แขน และเสื้อผ่า ให้ขยายใหญ่ อวบอ้วนเกินจริง

ชื่อภาพ Delphine, 1972

เทคนิคการ ระบายสี / ช่องที่	การระบาย สีเรียบ %	ระบายสีได้ น้ำหนัก %	ระบายสีให้ผสานกัน อย่างนุ่มนวล %	ระบายสีทิ้ง รอยแปรง %	ระบายสี ให้พุ่ง %	ระบายสี โปร่งใส %	รวม %
1	4	1					5
2	2	3					5
3	2	3					5
4	3	2					5
5	5						5
6	2	3					5
7	4	1					5
8		5					5
9	1	4					5
10	4	1					5
11		5					5
12		5					5
13		5					5
14		5					5
15		5					5
16		5					5
17		5					5
18		5					5
19		5					5
20		5					5
รวม	27	73					100

อภิปรายผล

พบว่า มีการใช้กลวิธีระบายสี แบบได้น้ำหนักมากเป็นอันดับแรกถึงร้อยละ 73 ของพื้นที่ภาพ บริเวณใบหน้า เส้นผม ลำคอ เสื้อผ้า และระบายสีแบบเรียบถึงร้อยละ 27 ของพื้นที่ภาพ บริเวณพื้นหลังภาพ

ชื่อภาพ Delphine, 1972

ตารางบันทึกการวิเคราะห์ชุดสี														
ชุดสี/ ช่องที่	เขียว %	เหลือง %	ส้ม %	น้ำ เงิน %	ฟ้า %	ม่วง %	แดง %	ครีม %	ขาว %	ดำ %	เขียวอม น้ำตาล %	น้ำตาล %	ชมพู %	รวม
1										4.5		0.5		5
2		1								2		2		5
3		1.5								1.5		2		5
4										3		2		5
5										5				5
6										2		3		5
7								4				1		5
8								4				0.5	0.5	5
9								2				3		5
10										2		3		5
11								1			3	1		5
12	0.5							4.5						8
13	0.5							4		0.5				5
14	1							4						5
15		3										2		5
16	5													5
17	4	1												5
18	4	1												5
19	4	1												5
20	4											1		5
รวม	23	8.5						23.5		20.5	3	21	0.5	100

อภิปรายผล

พบว่า ศิลปินใช้สีครีมมากเป็นอันดับหนึ่งถึงร้อยละ 23.5 ของพื้นที่ภาพ บริเวณใบหน้า ลำคอ ลำตัว อันดับสองคือสีเขียวร้อยละ 23 ของพื้นที่ภาพ ใช้กับบริเวณเสื้อผ้า อันดับสามคือสีน้ำตาลร้อยละ 21 ของพื้นที่ภาพ บริเวณพื้นหลังภาพ และบริเวณผม

ภาพที่ 2

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20

ชื่อภาพ Head of Christ
 ศิลปิน เฟอเรนโด แองกรูโร โบเตโร
 ปีที่สร้าง 1976
 วัสดุ สีนํ้ามันบนผ้าใบ

แนวคิด		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อแนวคิด
	1	สื่อเลียน
	2	พักผ่อน
	3	ความอบอุ่น
✓	4	ศาสนา
	5	อวดตัว
	6	อยู่กับของรัก
การจัดภาพ		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อการจัดภาพ
	1	ความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน
	2	ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน
✓	3	ความสมดุลแบบซ้ายขวากลายกัน
การบิดเบือนรูปคน		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อการบิดเบือนรูปคน
	1	บิดเบือนสัดส่วนอวัยวะขยายทำให้ใหญ่เกินจริง
✓	2	บิดเบือนโดยลดขนาดของอวัยวะ
	3	บิดเบือนวัตถุ

อภิปรายผล

แนวคิดของภาพ Head of Christ เกี่ยวกับศาสนาคริสต์ โดยโบเตโรได้เติบโตในเมืองเล็กๆ ชื่อ Medellin เป็นเมืองอันสงบ และที่นั่นโบเตโรได้เข้าเรียนที่โรงเรียนของสมาชิกโรมันคาทอลิกที่เคร่งครัด ภาพนี้ได้แสดงภาพพระเยซูคริสต์สวมใส่มงกุฎบนศีรษะ โดยภาพพระเยซูของโบเตโรได้แตกต่างออกไป กล่าวคือ ไม่ได้ซุบผอมเห็นซี่โครงที่ควรจะเป็น แต่พระเยซูกลับมีลักษณะอวบอ้วนและคูนูนุ่ม ถึงแม้จะรอยแผลบนศีรษะจากการที่มงกุฎที่มแทงก็ตาม และโบเตโรได้เขียนภาพนี้อยู่บนพื้นฐานจากฉากของความรักของพระเยซูคริสต์

ศิลปินมีการจัดภาพแบบสมดุลซ้ายขวากลับกัน โดยมีจุดเด่นคือ ภาพพระเยซูคริสต์ตรงกลางภาพ ใหญ่และแขนข้างขวาใหญ่กว่าข้างซ้ายเล็กน้อย มือยกขึ้นมาไว้ที่ระดับกึ่งกลางอก

ภาพนี้มีการบิดเบือนรูปทรง โดยการบิดเบือนสัดส่วนอวัยวะ โดยลดขนาดของอวัยวะบริเวณปาก จมูก คิ้ว ตา หู มือ แขน หัวไหล่ ลำตัว ให้เล็กลง

ชื่อภาพ Head of Christ, 1976

เทคนิคการ ระบายสี / ช่องที่	การระบาย สีเรียบ %	ระบายสีได้ น้ำหนัก %	ระบายสีให้ผสานกัน อย่างนุ่มนวล %	ระบายสีทิ้ง รอยแปรง %	ระบายสี ให้พุ่ง %	ระบายสี โปร่งใส %	รวม %
1	5						5
2	4	1					5
3	3	2					5
4	4	1					5
5	5						5
6	5						5
7		5					5
8		5					5
9		5					5
10	5						5
11	4	1					5
12		5					5
13		5					5
14		5					5
15	4	1					5
16		5					5
17		5					5
18		5					5
19		5					5
20		5					5
รวม	39	61					100

อภิปรายผล

พบว่า มีการระบายสีแบบได้น้ำหนักมากที่สุดถึงร้อยละ 61 ของพื้นที่ภาพ บริเวณใบหน้า ลำคอ ลำตัว และระบายสีแบบสีเรียบเป็นอันดับสองร้อยละ 39 ของพื้นที่ภาพ บริเวณพื้นหลังภาพ

ชื่อภาพ Head of Christ, 1976

ตารางบันทึกการวิเคราะห์ชุดสี														
ชุดสี/ ช่องที่	เขียว %	เหลือง %	ส้ม %	น้ำเงิน %	ฟ้า %	ม่วง %	แดง %	ครีม %	ขาว %	ดำ %	เขียวอม น้ำตาล %	น้ำตาล %	ชมพู %	รวม
1										5				5
2										3		2		5
3										2.5		2.5		5
4										4.5		0.5		5
5										5				5
6										4.5		0.5		5
7		2										3		5
8		3.5										1.5		5
9		2.5										2.5		5
10												5		5
11		0.5										4.5		5
12		2										3		5
13		2										3		5
14		2										3		5
15		0.5										4.5		5
16		3.5								1.5				5
17		4.5										0.5		5
18		4.5										0.5		5
19		4.5										0.5		5
20		3.5								1		0.5		5
รวม		35.5								27		37.5		100

อภิปรายผล

พบว่า ศิลปินได้ใช้สีน้ำตาลมากที่สุดถึงร้อยละ 37.5 ของพื้นที่ภาพ บริเวณใบหน้า ผม ลำคอ ลำตัว แขน มือ นิ้วมือ หนวด เครา หู และใช้สีเหลืองมากเป็นอันดับสองถึงร้อยละ 35.5 ของพื้นที่ภาพ บริเวณใบหน้า ลำคอ ลำตัว แขน มือ นิ้วมือ หู อันดับสามคือ สีดำร้อยละ 27 ของพื้นที่ภาพ บริเวณพื้นหลังภาพ

ภาพที่ 3

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20

ชื่อภาพ Mona Lisa
 ศิลปิน เฟอเรนันโด แองกรุโร โบเตโร
 ปีที่สร้าง 1978
 วัสดุ สีน้ำมันบนผ้าใบ

แนวคิด		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อแนวคิด
✓	1	สื่อเลียน
	2	พักผ่อน
	3	ความอบอุ่น
	4	ศาสนา
	5	อวดตัว
	6	อยู่กับของรัก
การจัดภาพ		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อการจัดภาพ
	1	ความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน
	2	ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน
✓	3	ความสมดุลแบบซ้ายขวาค้ำยันกัน
การบิดเบือนรูปคน		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อการบิดเบือนรูปคน
✓	1	บิดเบือนสัดส่วนอวัยวะขยายทำให้ใหญ่เกินจริง
✓	2	บิดเบือนโดยลดขนาดของอวัยวะ
	3	บิดเบือนวัตถุ

อภิปรายผล

แนวคิดตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเกี่ยวกับการล้อเลียนต้นแบบภาพบุคคล โดยทำการล้อเลียนโมนาลิซ่า ที่มีต้นแบบเป็นผู้หญิง สาวสวย มีรอยยิ้มที่แอบแฝงทำให้คนคิดไปต่างๆ นานา บ้างก็ว่าสวยงามจับใจ บ้างก็ว่าน่ากลัว แต่ศิลปินก็ได้บิดเบือน ล้อเลียนภาพโมนาลิซ่าเป็นผู้หญิงที่มีสีระชะยอ้วน ครึ่งตัว มีรอยยิ้มที่มุมปาก ไม่แสดงสีหน้าอาการใดๆ

ศิลปินมีการจัดภาพความสมดุลแบบซ้ายขวาคล้ายกัน ตรงบริเวณแขนทั้ง 2 ข้าง วางก่อนไปทางด้านซ้าย จัดภาพคนเป็นจุดเด่นตรงกลาง มีพื้นหลังภาพเป็น ภาพทิวทัศน์อยู่ในระยะไกล มือประสานกัน โดยมือขวาทับมือซ้ายวางบนบริเวณเอว

ศิลปินมีการบิดเบือนรูปทรง โดยการบิดเบือนสัดส่วนอวัยวะขยายให้ใหญ่เกินจริงมากที่สุด บริเวณใบหน้า ทรงผม ศีรษะ ลำคอ ลำตัว และบิดเบือนโดยลดขนาดของอวัยวะบริเวณมือ แขน และนิ้วมือให้เล็กลง บิดเบือนวัตถุโดยการทำให้ภูเขา พื้นดิน พื้นน้ำ ให้เล็กลง

ชื่อภาพ Mona Lisa, 1978

เทคนิคการ ระบายสี / ช่องที่	การระบาย สีเรียบ %	ระบายสีไล่ น้ำหนัก %	ระบายสีให้ผสานกัน อย่างนุ่มนวล %	ระบายสีทิ้ง รอยแปรง %	ระบายสี ให้พุ่ง %	ระบายสี โปร่งใส %	รวม %
1	5						5
2	2	3					5
3	2	3					5
4	3	1			1		5
5	5						5
6	1	4					5
7	1.5	3.5					5
8		5					5
9	3.5				1.5		5
10	1.5	3.5					5
11	1	4					5
12	2	3					5
13	1	4					5
14	2	1.5			1.5		5
15	3	2					5
16	3	2					5
17	3	2					5
18	5						5
19	4.5	0.5					5
20	5						5
รวม	54	42			4		100

อภิปรายผล

พบว่า มีการใช้กลวิธีการระบายสีแบบการระบายสีเรียบมากที่สุดถึงร้อยละ 54 ของพื้นที่ภาพ บริเวณพื้นหลังภาพ และสื่อ รองลงมาคือ การระบายสีไล่น้ำหนักถึงร้อยละ 42 ของพื้นที่ภาพ คือบริเวณแขนเสื้อ โบหน้า ลำคอ ลำตัว มือ ภูเขา น้ำ พื้นดิน อันดับสามเป็นการระบายสีให้พุ่ง ร้อยละ 4 ของพื้นที่ภาพ คือบริเวณเส้นผมด้านหน้าติดกับแก้ม

ชื่อภาพ Mona Lisa, 1978

ตารางบันทึกการวิเคราะห์จุดสี														
จุดสี/ ช่องที่	เขียว %	เหลือง %	ส้ม %	น้ำ เงิน %	ฟ้า %	ม่วง %	แดง %	ครีม %	ขาว %	ดำ %	เขียวอม น้ำตาล %	น้ำตาล %	ชมพู %	รวม
1											5			5
2								2		1	2			5
3								3		1		1		5
4										3.5	1.5			5
5										0.5	4.5			5
6										1	4			5
7								3.5		1.5				5
8								5						5
9								0.5			4.5			5
10											5			5
11											2.5	2.5		5
12								3		2				5
13								4		1				5
14	0.5							0.5		3		1		5
15										3.5	0.5	1		5
16	1							1		3				5
17								2			3			5
18											5			5
19	1									4				5
20										4.5		0.5		5
รวม	2.5							24.5		29.5	37.5	6		100

อภิปรายผล

พบว่า ศิลปินมีการใช้จุดสีมากที่สุด คือ สีเขียวอมน้ำตาล มากเป็นอันดับหนึ่งถึงร้อยละ 37.5 ของพื้นที่ภาพ บริเวณพื้นหลังภาพ ภูเขา พื้นน้ำ พื้นดิน แขนเสื้อ อันดับสองคือ สีดำร้อยละ 29.5 ของพื้นที่ภาพ บริเวณผม เสื้อ แขนเสื้อ อันดับสามคือ สีครีมร้อยละ 24.5 ของพื้นที่ภาพ ใช้กับ บริเวณใบหน้า ลำคอ ลำตัว มือ นิ้วมือ

ภาพที่ 4

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20

ชื่อภาพ Cardenal
 ศิลปิน เฟอร์นันโด แองกรูโร โบเตโร
 ปีที่สร้าง 1995
 วัสดุ สีน้ำมันบนผ้าใบ

แนวคิด		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อแนวคิด
	1	สื่อเลียน
	2	พักผ่อน
	3	ความอบอุ่น
✓	4	ศาสนา
	5	อวดตัว
	6	อยู่กับของรัก
การจัดภาพ		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อการจัดภาพ
	1	ความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน
	2	ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน
✓	3	ความสมดุลแบบซ้ายขวากลายกัน
การบิดเบือนรูปคน		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อการบิดเบือนรูปคน
✓	1	บิดเบือนสัดส่วนอวัยวะขยายทำให้ใหญ่เกินจริง
	2	บิดเบือน โดยลดขนาดของอวัยวะ
	3	บิดเบือนวัตถุ

อภิปรายผล

แนวคิดเป็นภาพเกี่ยวกับศาสนา เป็นภาพนักบวชในชุดสีแดงซึ่งเป็นตำแหน่งหนึ่งในกลุ่มบาทหลวงที่เตรียมตัวไปสู่การคัดเลือกเป็นสังฆราช โดยมีไม้เท้าเปรียบเหมือนคนเลี้ยงแกะหรือเรียกว่าผู้อภิบาลคอยดูแลแกะหรือผู้ศรัทธา ผู้เชื่อ ภาพนี้แสดงให้เห็นถึงการเยาะเย้ย เสียดสีเล็กๆ ถึงบทบาทของศาสนาในยุคร่วมสมัย โคลัมเบีย

มีการจัดภาพ แบบความสมดุลแบบซ้ายขวากลับกัน โดยมีจุดเด่นคือนักบวชอยู่ตรงกลางภาพ วางเป็นรูปสามเหลี่ยม มือขวาทือไม้เท้า ใบหน้าเอียงไปทางด้านขวาเล็กน้อย เป็นภาพครึ่งตัว มีฉากหลัง

พบว่า ศิลปินได้มีการบิดเบือนรูปทรง โดยการบิดเบือนสัดส่วนอวัยวะขยายให้ใหญ่เกินจริงบริเวณใบหน้า ลำคอ ลำตัว ศีรษะ โดยให้สัดส่วนขยายออกดูอ้วนท้วม ใบหน้ากลมอ้วน ลำคออวบ มือเล็ก สวมชุดเลียนแบบเหมือนจริง แต่ขยายชุดให้ใหญ่ขึ้น บิดเบือนสัดส่วนอวัยวะให้เล็กลงบริเวณ ตา จมูก ปาก มือ และนิ้วมือ

ชื่อภาพ Cardenal, 1998

เทคนิคการ ระบายสี / ช่องที่	การระบาย สีเรียบ %	ระบายสีได้ น้ำหนัก %	ระบายสีให้ผสานกัน อย่างนุ่มนวล %	ระบายสีทิ้ง รอยแปรง %	ระบายสี ให้พุ่ง %	ระบายสี โปร่งใส %	รวม %
1	4	1					5
2	4	1					5
3	2	3					5
4	3	2					5
5	5						5
6	5						5
7	4	1					5
8		5					5
9		5					5
10	4	1					5
11	3	2					5
12		5					5
13		5					5
14		5					5
15		5					5
16	1	4					5
17		5					5
18		5					5
19		5					5
20		5					5
รวม	35	65					100

อภิปรายผล

พบว่า มีการระบายสีแบบไล่น้ำหนักมากเป็นอันดับหนึ่งถึงร้อยละ 65 ของพื้นที่ภาพ บริเวณใบหน้า ลำคอ ลำตัว หมวก ผ้าคลุมไหล่ ชุด มือ นิ้วมือ หู และการระบายสีแบบสีเรียบเป็นอันดับสองร้อยละ 35 ของพื้นที่ภาพ บริเวณพื้นหลังภาพ

ชื่อภาพ Cardenal, 1998

ตารางบันทึกการวิเคราะห์ชุดสี														
ชุดสี/ ช่องที่	เขียว %	เหลือง %	ส้ม %	น้ำเงิน %	ฟ้า %	ม่วง %	แดง %	ครีม %	ขาว %	ดำ %	เขียวอม น้ำตาล %	น้ำตาล %	ชมพู %	รวม
1										4		1		5
2							1			4				5
3							3.5			1.5				5
4							1			4				5
5										5				5
6										5				5
7							1	0.5		2.5		1		5
8					0.5		0.5	4						5
9							2	2		1				5
10							1			4				5
11							4		1					5
12							3		1			1		5
13							4		1					5
14							3		2					5
15							4		1					5
16							3.5		1.5					5
17							1.5		3			0.5		5
18							2	1	2					5
19							1		4					5
20							2		3					5
รวม					0.5		38	7.5	19.5	31		3.5		100

อภิปรายผล

พบว่า ศิลปินใช้สีแดงมากเป็นอันดับหนึ่งถึงร้อยละ 38 ของพื้นที่ภาพ ใช้ชุดสีกับหมวก ผ้าคลุมไหล่ ปลายแขนเสื้อ กระโปรง อันดับสองชุดสีที่ใช้มากที่สุดคือ สีดำ ใช้บริเวณพื้นหลังภาพ ร้อยละ 31 ของพื้นที่ภาพ อันดับสามร้อยละ 19.5 ของพื้นที่ภาพ คือสีขาว ใช้กับบริเวณแขนเสื้อ และเสื้อ

ภาพที่ 5

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20

ชื่อภาพ Girl With Flowers
 ศิลปิน เฟอเรนโด แองกรุโร โบเตโร
 ปีที่สร้าง 1995
 วัสดุ สีน้ำมันบนผ้าใบ

แนวคิด		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อแนวคิด
	1	สื่อเลียน
	2	พักผ่อน
	3	ความอบอุ่น
	4	ศาสนา
	5	อวดตัว
✓	6	อยู่กับของรัก
การจัดภาพ		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อการจัดภาพ
✓	1	ความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน
	2	ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน
	3	ความสมดุลแบบซ้ายขวากลายกัน
การบิดเบือนรูปคน		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อการบิดเบือนรูปคน
✓	1	บิดเบือนสัดส่วนอวัยวะขยายทำให้ใหญ่เกินจริง
	2	บิดเบือน โดยลดขนาดของอวัยวะ
	3	บิดเบือนวัตถุ

อภิปรายผล

แนวคิดภาพนี้มีแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องอยู่กับของรักของเด็กหญิง ที่มีความรักในความสวยงามของดอกไม้ โดยการนำดอกไม้ที่ชอบมาถือไว้ใกล้ๆ ตัว โดยศิลปินต้องการจะสื่อถึงความสดใสในวัยเด็ก และได้นึกถึงช่วงเวลาที่เขาประทับใจ

ภาพนี้มีการจัดภาพความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน โดยจัดภาพเป็นรูปสามเหลี่ยม มีจุดเด่นคือภาพเด็กผู้หญิงถือดอกไม้อยู่ตรงกึ่งกลางภาพ โดยจัดให้ทั้งสองด้านเท่ากัน มือขวาและมือซ้ายยกขึ้นสูงกว่า เพื่อโอบกอดดอกไม้ซึ่งเป็นของรักของเด็กผู้หญิงคนนี้

พบว่า ศิลปินได้บิดเบือนรูปทรง โดยการบิดเบือนสัดส่วนอวัยวะขยายให้ใหญ่เกินจริง โดยบิดเบือนบริเวณใบหน้า ลำคอ ลำตัว แขน ขา และชุดกระโปรง

ชื่อภาพ Girl with flowers, 1995

เทคนิคการ ระบายสี / ช่องที่	การระบาย สีเรียบ %	ระบายสีได้ น้ำหนัก %	ระบายสีให้ผสานกัน อย่างนุ่มนวล %	ระบายสีทิ้ง รอยแปรง %	ระบายสี ให้พุ่ง %	ระบายสี โปร่งใส %	รวม %
1	5						5
2	4	1					5
3	4	1					5
4	5						5
5	5						5
6	5						5
7	2	3					5
8		5					5
9	2	3					5
10	4	1					5
11	4	1					5
12		5					5
13		5					5
14		5					5
15	4	1					5
16	4	1					5
17		5					5
18		5					5
19		5					5
20	4	1					5
รวม	52	48					100

อภิปรายผล

พบว่า เทคนิคการระบายสีเป็นแบบระบายสีเรียบ อันดับหนึ่งถึงร้อยละ 52 ของพื้นที่ภาพ บริเวณพื้นหลังภาพ อันดับสองระบายสีได้น้ำหนักร้อยละ 48 ของพื้นที่ภาพ บริเวณใบหน้า ลำคอ แขน ขา ชูคกระโปรง และดอกไม้

ชื่อภาพ Girl with flowers, 1995

ตารางบันทึกการวิเคราะห์ชุดสี														
ชุดสี/ ช่องที่	เขียว %	เหลือง %	ส้ม %	น้ำ เงิน %	ฟ้า %	ม่วง %	แดง %	ครีม %	ขาว %	ดำ %	เขียวอม น้ำตาล %	น้ำตาล %	ชมพู %	รวม
1						5								5
2		0.5				4				0.5				5
3		1				3				1				5
4						4				1				5
5						5								5
6						4.5			0.5					5
7		2				2				1				5
8		4	1											5
9		1	1			2				1				5
10						5								5
11						4			1					5
12	2	2				1								5
13	1	2	1			1								5
14		2	1			1			1					5
15						4.5			0.5					5
16		0.5				4			0.5					5
17		2				2			1					5
18		2				2			1					5
19		2				2			1					5
20		0.5				4			0.5					5
รวม	3	21.5	4			60			7	4.5				100

อภิปรายผล

พบว่า ในภาพนี้มีชุดสีอันดับหนึ่งคือ สีม่วงถึงร้อยละ 60 ของพื้นที่ภาพ บริเวณพื้นหลังภาพทั้งหมด อันดับสอง คือ สีเหลือง ร้อยละ 21.5 ของพื้นที่ภาพบริเวณใบหน้า ลำคอ ลำตัว แขน ขา อันดับสาม คือ สีขาวร้อยละ 7 ของพื้นที่ภาพ บริเวณชุดกระโปรง

ภาพที่ 6

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20

ชื่อภาพ Mademoiselle Rivière
 ศิลปิน เฟอเรนันโด แองกรูโร โบเตโร
 ปีที่สร้าง 2000
 วัสดุ สีน้ำมันบนผ้าใบ

แนวคิด		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อแนวคิด
	1	สื่อเลียน
	2	พักผ่อน
	3	ความอบอุ่น
	4	ศาสนา
✓	5	อวดตัว
	6	อยู่กับของรัก
การจัดภาพ		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อการจัดภาพ
	1	ความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน
	2	ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน
✓	3	ความสมดุลแบบซ้ายขวากลายกัน
การบิดเบือนรูปคน		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อการบิดเบือนรูปคน
✓	1	บิดเบือนสัดส่วนอวัยวะขยายทำให้ใหญ่เกินจริง
✓	2	บิดเบือนโดยลดขนาดของอวัยวะ
	3	บิดเบือนวัตถุ

อภิปรายผล

แนวคิดเป็นการล้อเลียนต้นแบบภาพบุคคล โดยเป็นภาพวาดล้อเลียนภาพ Mademoiselle Riviere ของ Ingres ซึ่งได้วาดภาพเธอตอนอายุ 13 ปี เป็นลูกสาวที่เกิดในตระกูลร่ำรวย โดยวาดภาพเป็นชุดสีขาวพร้อมกับแพ้นขนชั้นสูง ซึ่งเสื้อผ้าเรียบง่ายได้แต่งกับเฟอร์นิเจอร์ โดยโบเตโรตั้งใจเปลี่ยนเพื่อให้กลายเป็นหน้าสัตว์จริงๆ โดยเป็นหน้าหมาจิ้งจอกซึ่งมีชีวิต เปลี่ยนถุงมือให้เป็นแบบเปลือยนิ้วและได้เปลี่ยนวิวด้านหลังจากที่เป็นร้านริมแม่น้ำซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของประเทศฝรั่งเศส แต่โบเตโรได้เปลี่ยนเป็นรูปแบบของลาตินอเมริกัน ภูเขาสูงขึ้น มีแม่น้ำอยู่ด้วย แต่ไม่มีบ้านเรือนเลย

การจัดภาพมีการจัดภาพความสมดุลแบบซ้ายขวากลับกัน ต่างกันตรงที่แขนข้างซ้ายจะดูมีน้ำหนักมากกว่าข้างขวา ใบหน้าเอียงก่อนไปทางขวามากกว่า มีจุดเด่นคือ ภาพหญิงสาวสวมชุดสีขาว มีจุดรองคือขนสัตว์ หน้าเป็นสุนัขจิ้งจอก ส่วนระยะไกลสุดคือบริเวณพื้นหลังภาพ เป็นทิวทัศน์ต้นไม้แม่น้ำ

พบว่า การบิดเบือนรูปทรงได้บิดเบือน โดยการบิดเบือนสัดส่วนบริเวณใบหน้าให้ดูอ้วน ขยายออก ลำคออวบอ้วน ลำตัวใหญ่ มือเล็ก นิ้วเล็ก ขนสัตว์บิดเบือนโดยการเปลี่ยนเป็นหน้าจิ้งจอกแทน

ชื่อภาพ Mademoiselle Riviere, 2000

เทคนิคการ ระบายสี / ช่องที่	การระบายสี เรียบ %	ระบายสีไล่ น้ำหนัก %	ระบายสีให้ผสานกัน อย่างนุ่มนวล %	ระบายสีทิ้ง รอยแปรง %	ระบายสี ให้ฟุ้ง %	ระบายสี โปร่งใส %	รวม %
1	5						5
2	4	1					5
3	2	3					5
4	5						5
5	5						5
6	5						5
7	2	3					5
8		5					5
9	2	3					5
10	5						5
11	4	1					5
12		5					5
13		5					5
14		5					5
15		5					5
16		5					5
17		5					5
18		5					5
19		5					5
20		5					5
รวม	39	61					100

อภิปรายผล

พบว่า เทคนิคการระบายสีมีการระบายสีแบบไล่น้ำหนักมากเป็นอันดับที่หนึ่งถึงร้อยละ 61 ของพื้นที่ภาพ บริเวณต้นไม้ เสื้อผ้า ชุดกระโปรง ใบหน้า ลำคอ ถู่มือ ขนสัตว์ พื้นดิน อันดับสอง การระบายสีเรียบร้อยละ 39 ของพื้นที่ภาพ บริเวณท้องฟ้า

ชื่อภาพ Mademoiselle Riviere, 2000

ตารางบันทึกการวิเคราะห์ชุดสี														
ชุดสี/ ช่องที่	เขียว %	เหลือง %	ส้ม %	น้ำ เงิน %	ฟ้า %	ม่วง %	แดง %	ครีม %	ขาว %	ดำ %	เขียวอม น้ำตาล %	น้ำตาล %	ชมพู %	รวม
1									2.5	2.5				5
2								1	2	2				5
3								1	2	2				5
4									3	2				5
5									3	2				5
6								2	2	1				5
7								2	2	1				5
8		0.5							3	1.5				5
9								1	3	1				5
10									3	2				5
11	2								2	1				5
12		2							3					5
13		2							3					5
14		2							3					5
15	1	1							3					5
16	2								2			1		5
17		1							4					5
18		1							4					5
19		1							4					5
20	2	1							2					5
รวม	7	11.5						7	55.5	18		1		100

อภิปรายผล

พบว่า ชุดสีที่ใช้มากอันดับหนึ่งคือ สีขาวถึงร้อยละ 55.5 ของพื้นที่ภาพ ใช้บริเวณท้องฟ้า ชุดกระโปรง ขนสัตว์ ไบหน้า อันดับสองคือ สีดำร้อยละ 18 ของพื้นที่ภาพ บริเวณผม ตา จมูกของ สุนัขจิ้งจอก อันดับสามร้อยละ 11.5 ของพื้นที่ภาพคือ สีเหลือง ใช้บริเวณชุดกระโปรงและขนเพอ ของสุนัขจิ้งจอก

ภาพที่ 7

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20

ชื่อภาพ The Card Player
 ศิลปิน เฟอเรนันโด แองกรูโร โบเตโร
 ปีที่สร้าง 2010
 วัสดุ สีน้ำมันบนผ้าใบ

แนวคิด		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อแนวคิด
	1	สื่อเลียน
✓	2	พักผ่อน
	3	ความอบอุ่น
	4	ศาสนา
	5	อวดตัว
	6	อยู่กับของรัก
การจัดภาพ		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อการจัดภาพ
	1	ความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน
	2	ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน
✓	3	ความสมดุลแบบซ้ายขวาค้ำยันกัน
การบิดเบือนรูปคน		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อการบิดเบือนรูปคน
✓	1	บิดเบือนสัดส่วนอวัยวะขยายทำให้ใหญ่เกินจริง
	2	บิดเบือนโดยลดขนาดของอวัยวะ
	3	บิดเบือนวัตถุ

อภิปรายผล

แนวคิดในการวาดภาพนี้คือ เป็นภาพการพักผ่อน โดยมีงานอดิเรกที่น่าสนใจ โดยต้องการสื่อถึงความมีเสน่ห์ ซึ่งคนในภาพดูเป็นนักธุรกิจที่ตัวเต็มไปด้วยไขมันกำลังเล่นไฟ ซึ่งจากในลักษณะแบบนี้เป็นฉากชีวิตที่โบเตโรชอบวาด

ภาพนี้มีการจัดภาพความสมดุลแบบซ้ายขวาคล้ายกัน โดยการจัดภาพแบ่งครึ่งตรงกลางภาพ มีจุดเด่นเป็นภาพคนกำลังเล่นไฟ มีพื้นหลังภาพคือ ผนังห้อง เก้าอี้และประตู

พบว่า การบิดเบือนรูปทรงได้บิดเบือนรูปคนโดยบิดเบือนสัดส่วนบริเวณใบหน้า ลำคอ ลำตัวให้ขยายออก ใบหน้ากลม มือเล็ก ตาเล็ก ปากเล็ก จมูกเล็ก หูเล็ก บิดเบือนวัตถุโดยการทำให้ขวดแก้ว เนคไท ไฟ เล็กกลง

ชื่อภาพ The Card Player, 2010

เทคนิคการ ระบายสี / ช่องที่	การระบายสี เรียบ %	ระบายสีไล่ น้ำหนัก %	ระบายสีให้ผสานกัน อย่างนุ่มนวล %	ระบายสีทิ้ง รอยแปรง %	ระบายสี ให้พุ่ง %	ระบายสี โปร่งใส %	รวม %
1	5						5
2	5						5
3	2	3					5
4	4	1					5
5	4	1					5
6	4	1					5
7		5					5
8	4	1					5
9		5					5
10	4	1					5
11	1	4					5
12		5					5
13	1	4					5
14		5					5
15		5					5
16	1	4					5
17	1	4					5
18	1	4					5
19	1	4					5
20	1	4					5
รวม	39	61					100

อภิปรายผล

พบว่า เทคนิคการระบายสีในภาพนี้มีการระบายสีแบบระบายไล่น้ำหนักมากเป็นอันดับหนึ่งถึงร้อยละ 61 ของพื้นที่ภาพ บริเวณใบหน้า ลำคอ มือ เสื้อผ้า โต๊ะ ขวดน้ำ แก้วน้ำ แก้ว กระจุก อันดับสองคือ การระบายสีแบบสีเรียบร้อยละ 39 ของพื้นที่ภาพ บริเวณพื้นผนังห้อง

ชื่อภาพ The Card Player, 2010

ตารางบันทึกการวิเคราะห์จุดสี														
จุดสี/ ช่องที่	เขียว %	เหลือง %	ส้ม %	น้ำเงิน %	ฟ้า %	ม่วง %	แดง %	ครีม %	ขาว %	ดำ %	เขียวอม น้ำตาล %	น้ำตาล %	ชมพู %	รวม
1											5			5
2								1			4			5
3								3		0.5	1.5			5
4								0.5			4.5			5
5											4	1		5
6										2	3			5
7											4	1		5
8		3						1		1				5
9											4	1		5
10											5			5
11											5			5
12	1							1			3			5
13								1			4			5
14								1			4			5
15											4	1		5
16											1	4		5
17								1				3	1	5
18											1	4		5
19											2	3		5
20								1				4		5
รวม	1	3						10.5		3.5	59	22	1	100

อภิปรายผล

พบว่า จุดสีในภาพนี้มีสีเขียวอมน้ำตาลมากเป็นอันดับที่หนึ่งถึงร้อยละ 59 ของพื้นที่ภาพ บริเวณเสื้อ สูท โຕ้ะ เก้าอี้ ประตู อันดับสองสีน้ำตาลร้อยละ 22 ของพื้นที่ภาพ บริเวณโຕ้ะ ประตู เก้าอี้ สีครีม อันดับสามร้อยละ 10.5 ของพื้นที่ภาพ บริเวณใบหน้า ล้าคอ มือ ไพ่

ภาพที่ 8

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20

ชื่อภาพ Man And Woman
 ศิลปิน เฟอเรนโด แองกูโร โบเตโร
 ปีที่สร้าง 2001
 วัสดุ สีน้ำมันบนผ้าใบ

แนวคิด		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อแนวคิด
	1	สื่อเลียน
	2	พักผ่อน
✓	3	ความอบอุ่น
	4	ศาสนา
	5	อวดตัว
	6	อยู่กับของรัก
การจัดภาพ		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อการจัดภาพ
	1	ความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน
	2	ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน
✓	3	ความสมดุลแบบซ้ายขวากลายกัน
การบิดเบือนรูปคน		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อการบิดเบือนรูปคน
✓	1	บิดเบือนสัดส่วนอวัยวะขยายทำให้ใหญ่เกินจริง
	2	บิดเบือน โดยลดขนาดของอวัยวะ
	3	บิดเบือนวัตถุ

อภิปรายผล

แนวความคิดการเกิดภาพความอบอุ่น แสดงให้เห็นถึงมิตรภาพระหว่างเพื่อนหรือคนรู้จักกัน ในชีวิตประจำวันของคนสองคนชายและหญิงที่กักตักกันที่ถนน โดยแสดงการจับมือเป็นสัญลักษณ์ของความเคารพและมารยาทที่มีต่อกัน โดยมีฉากหลังเป็นหมู่บ้านที่มีบ้านเรือนอยู่กันอย่างเนืองแน่น

การจัดภาพพบว่า การจัดภาพที่มีความสมดุลแบบซ้ายขวาคล้ายกัน โดยมีจุดเด่นคือ ผู้ชายมือซ้ายเปิดหมวก มือขวาจับกักตักกับหญิงสาว เบื้องหลังพวกเขามีภูมิทัศน์ หมู่บ้านแบบดั้งเดิม บ้านเก่าๆ โบสถ์คาทอลิกที่มีหน้าต่างและหลังคา ท้องฟ้า ทะเล ปกคลุมด้วยเมฆ ภูเขาทอดยาว

การบิดเบือนรูปทรง พบว่าบิดเบือนสัดส่วนอวัยวะให้ขยายใหญ่เกินจริง ไม่ว่าจะเป็นคนหรือสิ่งก่อสร้าง บิดเบือนโดยทำให้เป็นรูปร่าง ไร่เคียงสา คู้ญู้ย อ้วน น่ารัก และมีการบิดเบือนฉากหลังให้บ้านเรือนเป็นทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยมที่เพิ่มขึ้นจากพื้นดิน ครอบคลุมบรรยากาศทับซ้อนกัน เป็นสีฟ้า น้ำทะเล ปกคลุมด้วยเมฆขาวและนุ่ม ศิลปินโบเตโรได้เปลี่ยนแปลงสัดส่วนของรูปทรงอย่างชัดเจน และบิดเบือนสี โดยทำให้สว่างมากและดูสดใสสร้างเรื่อ ทำให้ดูแล้วมีความสุข สบายตา

ชื่อภาพ Man and Woman, 2001

เทคนิคการ ระบายสี / ช่องที่	การระบายสี เรียบ %	ระบายสีไล่ น้ำหนัก %	ระบายสีให้ผสานกัน อย่างนุ่มนวล %	ระบายสีทิ้ง รอยแปรง %	ระบายสี ให้พุ่ง %	ระบายสี โปร่งใส %	รวม %
1		5					5
2		5					5
3		5					5
4		5					5
5		5					5
6		5					5
7		5					5
8	1	4					5
9	1	4					5
10	2	3					5
11	1	4					5
12	1	4					5
13	4	1					5
14		5					5
15	1	4					5
16	1	4					5
17		5					5
18	1	4					5
19		5					5
20		5					5
รวม	13	87					100

อภิปรายผล

พบว่า ในภาพนี้มีการระบายสีแบบไล่น้ำหนักมากเป็นลำดับหนึ่งถึงร้อยละ 87 ของพื้นที่ภาพ บริเวณท้องฟ้า ภูเขา บ้านเรือน โบสถ์ ชุดของสุภาพสตรี หมวก กระเป๋า ใบหน้า ลำคอ ลำตัว มือ นิ้วมือ ต้นไม้ หมวกของสุภาพบุรุษ และการระบายสีแบบเรียบมาเป็นอันดับสองร้อยละ 13 ของพื้นที่ภาพ บริเวณพื้น ผืนบ้านเรือน ชุดชุดของสุภาพบุรุษ

ชื่อภาพ Man and Woman, 2001

ตารางบันทึกการวิเคราะห์ชุดสี														
ชุดสี/ ช่องที่	เขียว %	เหลือง %	ส้ม %	น้ำเงิน %	ฟ้า %	ม่วง %	แดง %	ครีม %	ขาว %	ดำ %	เขียวอม น้ำตาล %	น้ำตาล %	ชมพู %	รวม
1	1				1				3					5
2	1								2	2				5
3	3											2		5
4	1				1				3					5
5	0.5				1				2			1.5		5
6	1		0.5					0.5		1		2		5
7			1					1		2		1		5
8			1					1		2		1		5
9		1					1	2		1				5
10	1							2				2		5
11									1	1		3		5
12			0.5							4.5				5
13							1	3				1		5
14							4	1						5
15								4		1				5
16					2				2	1				5
17												5		5
18					1		1	2		1				5
19							4	1						5
20					1				1	3				5
รวม	8.5	1	3		7		11	17.5	14	19.5		18.5		100

อภิปรายผล

พบว่า การสังเคราะห์ชุดสี สีที่ใช้ปริมาณมากที่สุดคือ สีดำถึงร้อยละ 19.5 ของพื้นที่ภาพ บริเวณเสื้อผ้า กางเกง หมวก และผมของผู้ชาย สีที่รองลงมาคือ สีน้ำตาลใช้กับบริเวณหลังคา บ้านเรือน โบสถ์ ร้อยละ 18.5 ของพื้นที่ภาพ อันดับสามคือ สีครีมร้อยละ 17.5 ของพื้นที่ภาพ ใช้กับ บริเวณใบหน้า แขน ลำคอ ผนังบ้านเรือน โบสถ์

ภาพที่ 9

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20

ชื่อภาพ Picnic
 ศิลปิน เฟอร์นันโด แองกรูโร โบเตโร
 ปีที่สร้าง 2001
 วัสดุ สีน้ำมันบนผ้าใบ

แนวคิด		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อแนวคิด
	1	สื่อเลียน
	2	พักผ่อน
✓	3	ความอบอุ่น
	4	ศาสนา
	5	อวดตัว
	6	อยู่กับของรัก
การจัดภาพ		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อการจัดภาพ
	1	ความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน
	2	ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน
✓	3	ความสมดุลแบบซ้ายขวากลายกัน
การบิดเบือนรูปคน		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อการบิดเบือนรูปคน
✓	1	บิดเบือนสัดส่วนอวัยวะขยายทำให้ใหญ่เกินจริง
✓	2	บิดเบือนโดยลดขนาดของอวัยวะ
	3	บิดเบือนวัตถุ

อภิปรายผล

แนวคิดเป็นการวาดภาพเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ความอบอุ่นของคู่รักที่แต่งงานกัน แสดงถึงชีวิตในฝันที่เรียบง่าย ผู้หญิงกำลังนอนอยู่บนตักของผู้ชายคนหนึ่ง แสดงให้เห็นถึงความรักและความเชื่อมั่น มีน้ำผลไม้และผลไม้มาตั้งรับประทาน ผ่อนคลายกับบรรยากาศสวยงามของสนามหญ้า และมีฉากหลังเป็นทิวทัศน์ ต้นไม้ ภูเขา บ้านเรือน ท้องฟ้า และน้ำทะเล

การจัดภาพมีการจัดภาพแบบความสมดุลแบบซ้ายขวาคล้ายกัน มีจุดเด่นคือชายหญิงนอนพักผ่อน เกาะกลุ่มกันเป็นโครงสร้างรูปสามเหลี่ยม นอนเล่นบนผ้าปูที่ปูบนสนามหญ้า และไกลออกไปคือ ทิวทัศน์ ต้นไม้บ้านเรือน โบสถ์คริสตจักร ท้องฟ้า และน้ำทะเล

การบิดเบือนรูปทรง มีการบิดเบือนสัดส่วนอวัยวะขยายออกให้ใหญ่เกินจริง โดยมีสุภาพบุรุษและสุภาพสตรีที่มีศีรษะอ้วน น้ำหนักเกิน ตัวใหญ่ ลำแขนใหญ่ ชุดเสื้อผ้าใหญ่ หน้ากลม มือเล็ก นิ้วเล็ก เท้าเล็ก และมีพื้นหลังเป็นทิวทัศน์บ้านเรือน ต้นไม้ ภูเขา ที่บิดเบือนให้ลดลง

ชื่อภาพ Picnic, 2001

เทคนิคการ ระบายสี / ช่องที่	การระบายสี เรียบ %	ระบายสีได้ น้ำหนัก %	ระบายสีให้ผสานกัน อย่างนุ่มนวล %	ระบายสีทิ้ง รอยแปรง %	ระบายสี ให้พุ่ง %	ระบายสี โปร่งใส %	รวม %
1		5					5
2		5					5
3		5					5
4		5					5
5		5					5
6		5					5
7		5					5
8	1	4					5
9		5					5
10	5						5
11		5					5
12		5					5
13		5					5
14		5					5
15		5					5
16		5					5
17		5					5
18		5					5
19		5					5
20		5					5
รวม	6	94					100

อภิปรายผล

พบว่า มีการระบายสีแบบระบายสีได้น้ำหนักมาเป็นอันดับหนึ่งถึงร้อยละ 94 ของพื้นที่ภาพ บริเวณใบหน้า ลำคอ แขน มือ ของผู้ชายและผู้หญิง เสื้อชุดสูท หมวก กางเกงของผู้ชาย ชุดกระโปรงของผู้หญิง ผ้าม่าน โต๊ะ หลอดไฟ ขวดน้ำ แก้วน้ำ ผลไม้ มิด ซ้อนส้อม พื้นห้องและระบายสีแบบสีเรียบเป็นอันดับสองร้อยละ 6 ของพื้นที่ภาพ บริเวณแก้วน้ำ และผนังห้อง

ชื่อภาพ Picnic, 2001

ตารางบันทึกการวิเคราะห์ชุดสี														
ชุดสี/ ช่องที่	เขียว %	เหลือง %	ส้ม %	น้ำ เงิน %	ฟ้า %	ม่วง %	แดง %	ครีม %	ขาว %	ดำ %	เขียวอม น้ำตาล %	น้ำตาล %	ชมพู %	รวม
1								3	1	0.5		0.5		5
2								3	1			1		5
3	0.5							2	1	0.5		1		5
4	3							1	1					5
5	2							1	2					5
6	3											1.5	0.5	5
7	1				2							2		5
8					1							4		5
9	1											3	1	5
10	4.5												0.5	5
11	2		0.5									1.5	1	5
12					2							3		5
13					4							1		5
14												5		5
15	2											2.5	0.5	5
16	3												2	5
17	3											1	1	5
18	1.5				3								0.5	5
19	2											1.5	1.5	5
20	2											3		5
รวม	30.5		0.5		12			10	6	1		31.5	8.5	100

อภิปรายผล

พบว่า ภาพนี้มีชุดสีที่ใช้มากที่สุดอันดับหนึ่งคือ สีน้ำตาลมากถึงร้อยละ 31.5 ของพื้นที่ภาพ ใช้กับบริเวณ เสื้อชุดสูท กางเกง ผ้าม่าน รองลงมาอันดับสองคือ สีเขียวถึงร้อยละ 30.5 ของพื้นที่ภาพ ใช้กับบริเวณพื้นห้อง ขวดน้ำ แก้วน้ำ เนกไท แจกันดอกไม้ อันดับที่สามคือ สีฟ้าร้อยละ 12 ของพื้นที่ภาพ บริเวณผนังห้อง

ภาพที่ 10

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20

ชื่อภาพ A Couple
 ศิลปิน เฟอรนันโด แองกรูโร โบเตโร
 ปีที่สร้าง 2011
 วัสดุ สีน้ำมันบนผ้าใบ

แนวคิด		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อแนวคิด
	1	สื่อเลียน
✓	2	พักผ่อน
	3	ความอบอุ่น
	4	ศาสนา
	5	อวดตัว
	6	อยู่กับของรัก
การจัดภาพ		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อการจัดภาพ
	1	ความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน
✓	2	ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน
	3	ความสมดุลแบบซ้ายขวากลายกัน
การบิดเบือนรูปคน		
ใส่เครื่องหมายเพื่อเลือก	ลำดับ	หัวข้อการบิดเบือนรูปคน
✓	1	บิดเบือนสัดส่วนอวัยวะขยายทำให้ใหญ่เกินจริง
	2	บิดเบือน โดยลดขนาดของอวัยวะ
✓	3	บิดเบือนวัตถุ

อภิปรายผล

แนวคิดของภาพนี้คือ ภาพความอบอุ่นระหว่างคนในครอบครัวของตัวเอง กับบุคคลใกล้เคียงในอดีต ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้เขาวาดภาพทั้งสองคน ในภาพนี้มีลักษณะอ้วนซึ่งเป็นลักษณะการวาดที่โบทะโรวาดเป็นประจำ ซึ่งได้สื่อออกมาให้เห็นถึงความรักและน้ำหนักร่วมกัน

พบว่า มีการจัดภาพแบบสมดุลซ้ายขวาไม่เหมือนกัน มีจุดเด่นคือรูปภาพบุรุษขึ้นโอบไหล่รูปภาพสตรี มีจุดรองคือ วัตถุต่างๆ เช่น ช้อน ส้อม ผลไม้ แก้วน้ำ ขวดน้ำ ขนมอบัง วางอยู่บนโต๊ะ มีฉากหลังเป็นผ้าม่าน พื้นผนังห้อง แจกันดอกไม้

บิดเบือนรูปทรงโดยการบิดเบือนสัดส่วน ใบหน้า ลำคอ ลำตัว แขน มือ ให้อวบอ้วนใหญ่เกินจริง และบิดเบือน ผลไม้ แก้วน้ำ ขวดน้ำ ช้อน ส้อม ให้อ้วนเล็กลง

ชื่อภาพ A Couple, 2001

เทคนิคการระบายสี / ช่องที่	การระบายสีเรียบ %	ระบายสีไล่น้ำหนัก %	ระบายสีให้ผสมกัน อย่างนุ่มนวล %	ระบายสีทิ้งรอยแปรง %	ระบายสีให้พุ่ง %	ระบายสีโปร่งใส %	รวม %
1		1		4			5
2		4		1			5
3		1		4			5
4		3		2			5
5		1		4			5
6		3		2			5
7		5					5
8		4		1			5
9		4		1			5
10		4		1			5
11		4		1			5
12		5					5
13		5					5
14		5					5
15		5					5
16		4		1			5
17		5					5
18		5					5
19		5					5
20		5					5
รวม		78		22			100

อภิปรายผล

พบว่า เทคนิคการระบายสีมีการใช้วิธีระบายสีแบบระบายสีไล่น้ำหนักมากเป็นอันดับหนึ่งถึงร้อยละ 78 ของพื้นที่ภาพ บริเวณท้องฟ้า ภูเขา ต้นไม้ บ้านเรือน ใบหน้า ลำคอ แขน ขา เสื้อชุดสูทของผู้ชาย กระโปรงชุดของผู้หญิง ผ้าปูรองเท้า ทางแกง สนามหญ้า อันดับสองเทคนิคการระบายสีแบบระบายสีทิ้งรอยแปรงมากถึงร้อยละ 22 ของพื้นที่ภาพ บริเวณต้นไม้ และตะกร้า

ชื่อภาพ A Couple, 2001

ตารางบันทึกการวิเคราะห์ชุดสี														
ชุดสี/ ช่องที่	เขียว %	เหลือง %	ส้ม %	น้ำเงิน %	ฟ้า %	ม่วง %	แดง %	ครีม %	ขาว %	ดำ %	เขียวอม น้ำตาล %	น้ำตาล %	ชมพู %	รวม
1	3	1										1		5
2	1	3										1		5
3	3	2												5
4	2	3												5
5	3	2												5
6	2											3		5
7	3											2		5
8	1											4		5
9	1	4												5
10	1	3										1		5
11	2											3		5
12	1	1										3		5
13	1	1										3		5
14		0.5							0.5		4			5
15		0.5							0.5		4			5
16	1										1	3		5
17												5		5
18											5			5
19		1									4			5
20	1	1										3		5
รวม	26	23							1		18	32		100

อภิปรายผล

พบว่าชุดสีในภาพนี้อันดับหนึ่งคือ สีน้ำตาลมากถึงร้อยละ 32 ของพื้นที่ภาพ ใช้กับบริเวณเสื้อชุดสูทของผู้ชาย หลังคาของบ้านเรือน อันดับสองคือ สีเขียวร้อยละ 26 ของพื้นที่ภาพ ใช้บริเวณสนามหญ้า ต้นไม้ที่อยู่ระยะไกลออกไป อันดับสามร้อยละ 23 ของพื้นที่ภาพคือ สีเหลือง ใช้กับเสื้อเชิ้ตของผู้ชาย ชุมชน บ้านเรือน ผลไม้ในตะกร้า

ภาคผนวก ง

ตารางการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

ตารางการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

ตารางที่ 1 ข้อมูลการสัมภาษณ์ผลงานภาพที่ 1 : ยามว่าง

ตาราง บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ ครั้งที่ 1					
ข้อมูลการสัมภาษณ์ผลงานภาพที่ 1 : ยามว่าง					
ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
1	ผลงานจิตรกรรม ภาพคนฮ้วนของ เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร ชั้นนี้มีแนวคิดเป็นแบบอย่างของโบเตโรหรือไม่ เพราะอะไร	เป็นไปตามแบบอย่างศิลปะสมัยใหม่ แต่ในภาพนี้อยากให้เป็นตัวคนของเรามากกว่านี้ ไม่ต้องไปเลียนแบบงานของโบเตโรมากนัก ใสความเป็นตัวตนของเราลงไปกว่านี้	ภาพยามว่างยังขาดเรื่องอารมณ์ ดาของผู้หญิงให้เพ่งมองไปที่หนังสือให้มากกว่านี้	มีความเป็น โมเดิร์นคอมเทมโพรารี (Modern contemporary) มีจุดสนใจคือหญิงสาวนอนเปลือยกายพักผ่อนอยู่บนเตียง	
2	ลักษณะของการจัดภาพ ในงานจิตรกรรมชุดนี้เป็นไปตามแบบของ เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร หรือไม่ เพราะอะไร	มองในแง่องค์ประกอบสมบูรณ์ มีจุดเด่นเป็นจังหวะ เพียงแต่ต้องผ่อนคลายให้มากกว่านี้ นมไม่ต้องหลบแตกต่างจากโบเตโร ให้เราแสดงความเป็นตัวตนโดยสมบูรณ์ ความส่วนตัว โชว์ได้เลย	การจัดภาพมีจุดเด่นคืออยู่แล้ว แต่ให้เพิ่มรายละเอียดในเรื่องเข้าไปอีก เช่น เครื่องประดับ ของตกแต่งห้องนอน ของกิน รอบๆตัว	การจัดภาพลงตัว แต่ควรเพิ่มรายละเอียด และสีที่ทำงานหลายๆชิ้น จนเกิดความชำนาญ	
3	ลักษณะของการบิดเบือนรูปคน ในงานจิตรกรรมชุดนี้เป็นไปตามแบบของ เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร หรือไม่ เพราะอะไร	การบิดเบือนรูปคนในภาพนี้สามารถบิดเบือนให้ได้มากกว่านี้อีก สามารถเปิดโชว์สัดส่วนด้านหน้า ใปกว่านี้ก็ได้ หรืองานชิ้นต่อไปให้บิดเบือนเฉพาะส่วนของใบหน้าก็ได้ เช่น นั่งรถเปิดกระจก หน้าปะทะกับลมแรงๆ แต่มีอารมณ์ของความสุข สนุก	เป็นการบิดเบือนตามแบบของโบเตโร	โบเตโรมีการวาดเป็นเอกลักษณ์ของตัวเองอยู่แล้ว คือคนฮ้วน แต่ขอให้เราใสความเป็นตัวตนของเราลงไปในงาน หรือหาต้นแบบผู้หญิงเพียงคนเดียว แต่ทำงานหลายๆชิ้น หลายนุคลิก และลักษณะต่างๆกัน ตั้งแต่สาวไปยันแก่ก็ได้	

ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
4	ลักษณะของเทคนิคการระบายสี ในภาพจิตรกรรมภาพอัครกษัตริย์คนอ้วนชั้นนี้ เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของ เฟอ์รันโด แองกูโร โบเตโร หรือไม่ เพราะอะไร	เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีค่อนข้างมาก	เป็นไปตามแบบอย่างของโบเตโร	มีตามเทคนิค แต่ยังไม่สมบูรณ์ ให้ระบายสีสร้างสีให้ดูเป็นบรรยากาศที่เป็นสุนทรีย์ภาพ ควรทดลองระบายสีเทคนิคอื่นๆดูบ้าง แต่ปัจจุบันศิลปินบางท่านก็ต้องเปลี่ยนเป็นสื่อคลิก เนื่องจากสีน้ำมันไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพ	
5	การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมภาพของอัครกษัตริย์คนอ้วนชั้นนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับชุดสีที่เฟอ์รันโด แองกูโร โบเตโร หรือไม่ เพราะอะไร	การใช้ชุดสีตรงตามที่ได้วิจัย แต่ให้เพิ่มสีจากแสงที่หลุดไฟไปกระทบสิ่งต่างๆให้จัดมากขึ้น	มีการใช้โทนสีตามงานวิจัย แต่อยากให้เพิ่มสีที่สดใสเข้าไปอีก ไม่จำเป็นว่าต้องเป็นโทนนี้ ให้มีสีสดๆแทรกบ้าง	ภาพนี้มีและใช้เลย ลักษณะเชิงประจักษ์มีชุดสีที่ตรงกับงานวิจัยมาก โบเตโรใช้สีสดใสร่วมสมัย สีประสานกันไม่ใช่สีเดี่ยวโดดๆ มีการบวกสีให้ดูมีเสน่ห์	

ตารางที่ 2 ข้อมูลการสัมภาษณ์ผลงานภาพที่ 2 : อบอุ่น

ตาราง บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ ครั้งที่ 1					
ข้อมูลการสัมภาษณ์ผลงานภาพที่ 2 : อบอุ่น					
ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
1	ผลงานจิตรกรรมภาพคนอ้วนของเฟอ์รันโด แองกูโร โบเตโร ชั้นนี้มีแนวคิดเป็นแบบอย่างของโบเตโรหรือไม่ เพราะอะไร	ภาพเป็นไปตามแนวคิดของเฟอ์รันโด แองกูโร โบเตโร คือ ภาพความอบอุ่น ของผู้รักที่นอนใกล้ชิดกันบริเวณชายหาด ดูแล้วเกิดอารมณ์ปิติเข้ากันกับพระอาทิตย์มาก บรรยากาศดีเข้ากับชื่อภาพ	แนวคิดภาพศิลปะสมัยใหม่ ที่ดูแล้วผสมผสานกันอย่างละเอียดละไม แต่ภาพความอบอุ่นภาพนี้ สายตาของชายหนุ่มยังไม่มองหญิงสาวด้วยความรักเท่าที่ควร	ภาพความอบอุ่นภาพนี้มีเสน่ห์ มีแนวคิดตรงกับศิลปิน เฟอ์รันโด แองกูโร โบเตโร ภาพนี้เห็นแล้วประทับใจ	

ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
2	ลักษณะของการจัดภาพ ในงานจิตรกรรมชุดนี้ เป็นไปตามแบบของ เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร หรือไม่ เพราะอะไร	ภาพนี้มีการจัดภาพตรงตามแบบอย่างของศิลปิน โดยมีการจัดภาพแบบสมดุลซ้ายขวากลายกัน จัดองค์ประกอบได้ดี	เป็นการจัดภาพ มีความสมดุลมีจุดเด่นอยู่กึ่งกลางภาพ มีรายละเอียดของคลื่นน้ำทะเลที่ลงตัว	เป็นภาพที่มีการจัดภาพตรงตามแบบของศิลปิน โดยเลือกจุดเด่นเป็นภาพคู่รัก และมีบรรยากาศที่ดูสอดคล้องกันดี	
3	ลักษณะของการบิดเบือนรูปคน ในงานจิตรกรรมชุดนี้ เป็นไปตามแบบของ เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร หรือไม่ เพราะอะไร	มีลักษณะตรงตามแบบอย่างของศิลปิน อยากให้เพิ่มภาพอื่นๆในน้ำทะเล เพื่อให้เกิดเนื้อหาที่ดูลึกซึ้งมากขึ้น	มีลักษณะตรงตามแบบอย่างของศิลปิน	ตรงตามแบบอย่างทุกประการ แต่เสนอว่าให้ฝึกทำงานเขียนภาพบ่อยๆ ซ้ำๆ เพราะให้เกิดความชำนาญ และประสบการณ์ ทำงานจนคล่อง หลับตาทำได้เลย	
4	ลักษณะของเทคนิคการระบายสีในภาพจิตรกรรมภาพอัตลักษณ์คนอ้วน ขึ้นนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของ เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร หรือไม่ เพราะอะไร	เป็นไปตามแบบอย่างของ เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร มีการระบายสีไล่สีน้ำหนักได้ดี	มีลักษณะการระบายสีตรงตามแบบอย่างของศิลปิน	มีการระบายสีที่ไล่สีน้ำหนักได้กลมกลืน ใสโปร่งเป็นประกาย ถ้าใช้สีน้ำมัน จะสั่งมันได้ เพราะแห้งช้า มีเวลาเกลี่ยมากขึ้น	
5	การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมภาพของอัตลักษณ์คนอ้วนชิ้นนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับชุดสีที่ เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร หรือไม่ เพราะอะไร	มีการใช้ชุดสีที่มีความโดดเด่น เน้นจังหวะ มีการกลมทอนสีดีมาก	มีการใช้สีต่างๆ ได้ตรงกับบรรยากาศ	มีการใช้ชุดสีที่ดูประสานกันดีมาก ไม่ใช้สีเดียวโดดๆ มีการไล่สีน้ำหนักที่ผสมกันดี	

ตารางที่ 3 ข้อมูลการสัมภาษณ์ผลงานภาพที่ 3 : อดตัว

ตาราง บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ ครั้งที่ 1					
ข้อมูลการสัมภาษณ์ผลงานภาพที่ 3 : อดตัว					
ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
1	ผลงานจิตรกรรม ภาพคนอ้วนของ เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร โบเตโร ชั้นนี้มีแนวคิดเป็นแบบอย่างของ โบเตโรหรือไม่ เพราะอะไร	ภาพเป็นไปตามแนวคิดของ เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร เพราะภาพออดตัวของหญิงสาวแต่งกายด้วยชุดหรูหรา กับแฟชั่น เครื่องประดับ ที่มีราคาแพง แต่แนะนำเพิ่มเติมว่าควรใส่ เครื่องประดับเพิ่มเติมอีก	แนวคิดเป็นไปตามแบบอย่างของศิลปิน เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร เพิ่มเติมให้ใส่ เครื่องประดับลงไปอีก เพชรให้แวววาวได้อีก	ดูภาพนี้แล้วประทับใจ ตรงตามแนวคิดทุกอย่าง	
2	ลักษณะของการจัดภาพ ในงานจิตรกรรมชุดนี้เป็นไปตามแบบของเฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร หรือไม่ เพราะอะไร	เป็นไปตามการจัดภาพของเฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร โดยมีการจัดภาพแบบสมดุลซ้ายขวา คล้ายกัน	มีการจัดภาพตรงตามแบบของศิลปิน เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร	การจัดภาพมีจุดเด่นคือหญิงสาว งามอ้วนอ้วนนั่งบนเก้าอี้ บริเวณกึ่งกลางห้อง เราสามารถวาดเพิ่มเติมในจุดรองได้อีก เช่น รายละเอียดของผ้า ม่าน ผืนห้อง	
3	ลักษณะของการบิดเบือนรูปคน ในงานจิตรกรรมชุดนี้เป็นไปตามแบบของ เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร หรือไม่ เพราะอะไร	ภาพนี้มีการบิดเบือนตรงตามศิลปิน เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร โดยบิดเบือนให้ขยายใหญ่ขึ้น บริเวณใบหน้า แขน และลำตัว ขอแนะนำว่า ใบหน้าบิดเบือนให้จ้องหองอีกได้	มีลักษณะตรงตามแบบอย่างของศิลปินทุกประการ	ตรงตามแบบอย่างของศิลปิน โดยมีการบิดเบือนส่วนต่างๆของร่างกาย และชุดกระโปรง	
4	ลักษณะของเทคนิคการระบายสีในภาพจิตรกรรมภาพ อดีตศึกษาศนอ้วนชิ้นนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของเฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร หรือไม่ เพราะอะไร	การระบายสีเป็นการระบายแบบไล่สี น้ำหนักกลม โทนสีได้ดี	เป็นไปตามแบบอย่างของศิลปิน แนะนำให้ใช้สีน้ำมันในการระบาย เพราะแห้งช้า เกือบได้	เป็นไปตามแบบอย่างของศิลปิน เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร	

ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
5	การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมภาพของอัครศิลปิน อ้วนชิ้นนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับชุดสีที่เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร หรือไม่ เพราะอะไร	การใช้สีเป็นไปตามแบบตะวันตกมากเกินไป ให้เป็นไปตามแบบของเรา	ศิลปินโบเตโร ใช้สีสดใส ร่วมสมัยมีการประสานของสีที่ดี ไม่ใช่สีเดียวโดดๆ ใช้น้ำหนักด้วยคู่สีได้ดี เห็นแล้วประทับใจ	ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้ใส่สีสดเพิ่มลงไปอีก เช่น ฟ้า ม่วง ดอกไม้ เอาสีสดๆ กว่านี้	

ตารางที่ 4 ข้อมูลการสัมภาษณ์ผลงานภาพที่ 4 : ศาสนา

ตาราง บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ ครั้งที่ 1					
ข้อมูลการสัมภาษณ์ผลงานภาพที่ 4 : ศาสนา					
ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
1	ผลงานจิตรกรรมภาพคนอ้วนของเฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร ชิ้นนี้มีแนวคิดเป็นแบบอย่างของโบเตโรหรือไม่ เพราะอะไร	ภาพเป็นไปตามแนวคิดของเฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร คือ ภาพศาสนาตรงตามแนวคิดทุกประการ	แนวคิดภาพศิลปะสมัยใหม่ที่ดูแล้วผสมผสานกันอย่างลงตัว มีเนื้อตรงตามแนวคิด	ภาพความอบอุ่นภาพนี้มีเสน่ห์ มีแนวคิดตรงกับศิลปิน เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร ภาพนี้เห็นแล้วเกิดความประทับใจ อิ่มเอมใจ	
2	ลักษณะของการจัดภาพ ในงานจิตรกรรมชุดนี้เป็นไปตามแบบของเฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร หรือไม่ เพราะอะไร	ภาพนี้มีการจัดภาพตรงตามแบบอย่างของศิลปิน โดยมีการจัดภาพแบบสมดุลซ้ายขวากล้ายกัน จัดองค์ประกอบได้ดี	เป็นการจัดภาพ มีความสมดุลมีจุดเด่นอยู่กึ่งกลางภาพ มีรายละเอียดของภาพพื้นหลังลงตัวดี	เป็นภาพที่มีการจัดภาพตรงตามแบบของศิลปิน โดยมีภาพพระและเณรเข้ากับบรรยากาศของพื้นหลัง	

ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
3	ลักษณะของการบิดเบือนรูปคน ในงานจิตรกรรมชุดนี้ เป็นไปตามแบบของ เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร หรือไม่ เพราะอะไร	มีลักษณะตรงตามแบบอย่างของศิลปิน มีการบิดเบือนให้ดูขยายใหญ่มากขึ้น	มีลักษณะตรงตามแบบอย่างของศิลปิน	ตรงตามแบบอย่างทุกทุกประการ	
4	ลักษณะของเทคนิคการระบายสี ในภาพจิตรกรรมภาพอัตลักษณ์คน อ้วนชิ้นนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของ เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร หรือไม่ เพราะอะไร	เป็นไปตามแบบอย่างของ เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร มีการระบายสีได้ น้ำหนักได้ดี	มีลักษณะการระบายสีตรงตามแบบอย่างของศิลปิน	มีการระบายสีที่ได้ น้ำหนักได้กลมกลืน ใส โปร่งเป็นประกาย แต่ควรมีเทคนิคต่าง ๆ เพิ่มเติมเข้าไปอีก	
5	การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมภาพของอัตลักษณ์คน อ้วนชิ้นนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับชุดสีที่ เฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร หรือไม่ เพราะอะไร	มีการใช้ชุดสีตรงตามแบบอย่างของเฟอร์นันโด แองกูโร โบเตโร	มีการใช้สีต่างๆ ได้ตรงกับบรรยากาศ	มีการใช้ชุดสีที่ทึมน้ำหนักได้ดีมาก	

ตารางที่ 5 บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์การคำนวณหาค่า IOC ของคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์
ผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับ ที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม ของ คะแนน	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	ลักษณะของแนวคิด ในงาน จิตรกรรมชุดนี้เป็นไปตาม แนวคิดที่ได้จากการวิจัย หรือไม่ อย่างไร	+1	-1	+1	1	0.33	ต้อง ปรับปรุง
2	ลักษณะของการจัดภาพ ใน งานจิตรกรรมชุดนี้เป็นไป ตามแนวคิดที่ได้จากการวิจัย หรือไม่ อย่างไร	+1	0	+1	2	0.66	สอดคล้อง ดี
3	ลักษณะของการบิดเบือนรูป คน ในงานจิตรกรรมชุดนี้ เป็นไปตามแนวคิดที่ได้จาก การวิจัย หรือไม่ อย่างไร	0	+1	0	1	0.33	ต้อง ปรับปรุง
4	ลักษณะของเทคนิคการ ระบายสี ในงานจิตรกรรม ภาพคนอ้วนชิ้นนี้เป็นไปตาม แนวคิดที่ได้จากการวิจัย หรือไม่ อย่างไร	+1	+1	0	2	0.66	สอดคล้อง ดี
5	การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรม ภาพของคนอ้วนชิ้นนี้ มีความ เหมือนหรือใกล้เคียงกับชุดสี ตามแนวคิดที่ได้จากการวิจัย หรือไม่ อย่างไร	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง ดีมาก

ผลรวมค่า IOC ผลงานภาพที่ 1 = $0.33.0 + 0.66+3 + 0.66 + 31 = 2.98/5 = 0.6$ จากผลการสรุปขั้นต้น ในประเด็นข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญนั้นคำถามดังกล่าวมีความสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยและสามารถนำคำถามนี้ไปใช้ในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการตรวจสอบคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์ต่อไปได้

ภาคผนวก จ

ภาพแสดงการวิเคราะห์ผลงานของผู้เชี่ยวชาญ

พบผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1

วันที่ 30 มิถุนายน 2559

ภาพที่ 1 ผู้วิจัย และผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ปัญญา เพ็ชรชู

ภาพที่ 2 ผู้วิจัย และผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ปัญญา เพ็ชรชู

พบผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2

วันที่ 15 พฤศจิกายน 2559

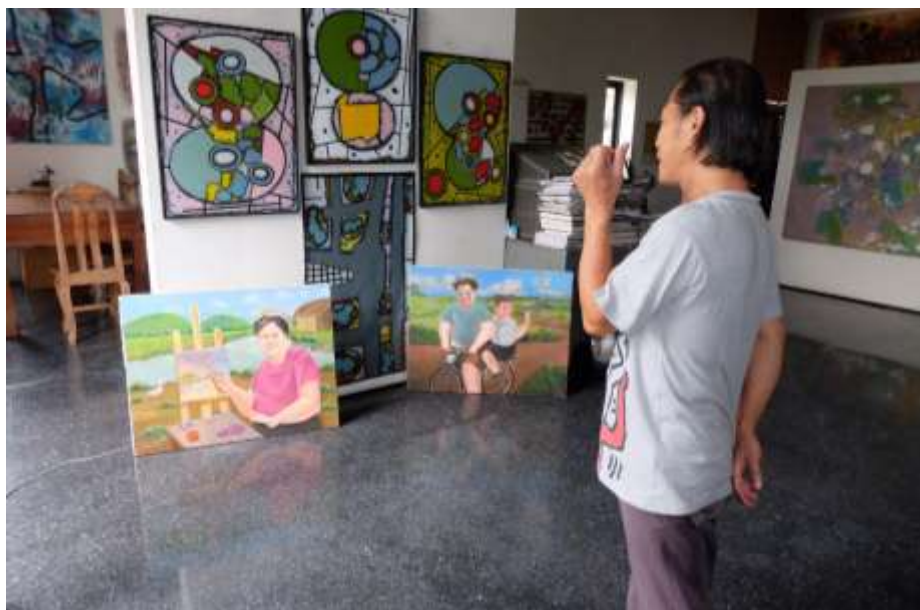

ภาพที่ 3 ผู้วิจัย และผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์เกริก ยุ้นพันธ์

วันที่ 16 พฤศจิกายน 2559

ภาพที่ 4 ผู้วิจัย และผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ไมตรี หอมทอง

ภาพที่ 5 ผู้วิจัย และผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ไมตรี หอมทอง

ภาพที่ 6 ผู้วิจัย และผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ไมตรี หอมทอง

ภาคผนวก ฉ
หนังสือตอบรับลงบทความ

Ref. No. 0564.14/ 368

Bansomdejchaopraya Rajabhat University
1061 Isarapap 15 Hirunrujee
Thonburi Bangkok 10600

6 July 2017

Subject Notification of Results of BSRU Conference 2017 Full Paper and
Invitation to the Conference

Attention Punnee Boonthepprathan & the others

Attachment A set of schedule of paper presentation

We are pleased to inform you that your full paper entitled, **“Proportionally Exaggerated Identity in Painting: A case study of Painting by Fernando Angulo Botero during 1969-2011”** was accepted for a poster presentation at the 1st National and International Conference 2017 on Education for Sustainable Locality Development organized by Bansomdejchaopraya Rajabhat University in Bangkok, Thailand on the 29th of July, 2017.

Also, you are invited to participate in the opening ceremony. After the plenary session in the morning, your presentation is scheduled in the afternoon according to the attachments informing the venue, time and room monitors. Your poster will be instantly designed and set at the venue of presentation by Graduate School and you are expected to stand by your poster in case of visitors' queries.

Please feel free to contact us regarding any questions you may have. All of us at BSRU Conference 2017 are doing our best to make this year event fruitful and memorable, and we look forward to welcoming you.

Cordially yours,

(Assistant Professor Dr. Areewan Iamsa-ard)
Dean
Graduate School of BSRU

Graduate School
Tel.+662-473-7000 Ext.1810, 1813

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวพรรณิ บุญเทพประทาน
วัน เดือน ปีเกิด	30 กันยายน พ.ศ. 2506
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	85/137 ซ.ราชพฤกษ์ 9 แขวงบางเข็อกหนึ่ง เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี การศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรประจำการ (กษ.บป) คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ฝ่ายประถมศึกษา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย